BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
13
24 P
18
C. VI 11

Jo D: J.

Digitized by Google

Digitized by Google

DECRETVM

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum ad Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium nuper editum.

A FELICIS RECORDATIONIS

VRBANO PAPA VIII.

Necnon Conſtitutionum Apoſtolicarum hactenus editarum, quarum obſeruantia, & executio in eodem Decreto recolitur, in vnum Collectio.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

ROMÆ, Typis Reu. Cameræ Apoſt. 1698.

Superiorum permiſſu.

Reimprimatur

Si videbitur Reuerendiſſimo P. Sac. Apoſt. Palatij Mag.

Dominicus Beliſarius de Bellis Epiſc. Melphiẽt. Viceſg.

Reimprimatur

Fr. Gregorius Sellari Ord. Prædicatorum, Sac. Apoſt. Palatij Mag. Socius.

DECRETVM

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium.

Feria v. Die xiv. Aprilis
M. DC. XXXIII.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

In Generali Congregatione Sanctę Romanę, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. VRBANO *Diuina Prouidentia* Papa VIII. *ac Eminentiſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſię Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.*

SAnctiſſimus Dominus noſter ſedulò incumbens, vt ea, quæ ſalubritèr Apoſtolicis Decretis, & Conſtitutionibus ſtatuta, & ordinata ſunt, præſertim quæ ad Sanctum Officium Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem pertinent, inuiolabilitèr ob-

ſeruentur, & omnimodam ſortiantur executionem, diſtrictè mandat, & præcipit, vt omnes Superiores cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ, Regularis, aut cuiuſuis alterius Inſtituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, teneantur ſub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, alijſque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis, in perpetuũ ſemel ſaltem in anno, ideſt, feria ſexta poſt Octauam Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis in publica Menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialitèr conuocato; Et inſuper in quocumque Generali, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dietã, vel alio quouis nomine nuncupato Capitulari Congreſſu, ſuos ſubditos, ac Religioſos, commonère de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione earumdem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium, ac præſertim.

Iulij III. Conſtitut. vndecimæ incipit *Licet à diuerſis*. Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eo-

rum Officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipſos Inquiſitores admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem. Et Pij V. Conſtitutionis 82. incipit *Si de protegendis* contra occidentes, verberantes, deijcientes, aut perterrefacientes quemuis ex Miniſtris Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diœceſi, vel Prouincia, obeuntium, ſeù Accuſatorem, Denunciatorem, aut Teſtem, in cauſa fidei quomodocumque productum, vel euocatum: nec non contra diripientes, expugnantes, inuadentes, incendentes, expilantes, alioué exportantes alicuius prædictorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regeſtra, protocolla, exempla, ſcripturas, aliaué inſtrumenta, ſiue publica, ſiue priuata; vbicumque poſita, eorumque complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel cuſtodiam publicam, vel priuatam, extrahentes, vel emittentes vinctum, prohibentes capiendum, captumué eripientes, recipientes, occulentes; ſeù facultatem effugiendi dantes, ſeù id fieri iubentes, eorumque compli-

ces, & fautores, etiam effectu non ſecuto: nullatenùs excuſandos, niſi claras tantummodò probationes in contrarium adducentes: & contra Intercedentes pro præfatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Iuliæ Maieſtatis, eorumque filijs, irrogantur: & oblata Reuelantibus impunitate.

Pij IV. Conſtitutionis 31. incipit *Cum ſicut nuper*. Contra Sacerdotes, qui Pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confeſſionis ad inhoneſtos actus prouocare, & allicere tentant, & ſolicitant. Et Gregorij XV. Conſtitutionis 34. incipit *Vniuerſi Dominici Gregis*; ampliatiuæ circa huius criminis probationes, & extenſiuæ contra Confeſſarios, qui perſonas (quæcumque illæ ſint) ad inhoneſta, ſiue inter ſe, ſiue cum alijs, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confeſſionis, ſiue ante, ſiue poſt immediatè, ſeù occaſione, vel prætextu Confeſſionis, vel extrà occaſionem Confeſſionis in Confeſſionario, aut alio in loco ad audiendam Confeſſionem electo, ſolicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illi-

illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiue tractatus habuerint. Et contra Confeſſarios non monentes eos, quos ſciunt ab alijs Confeſſarijs ſolicitatos eſſe, vt Inquiſitoribus, vel Ordinarijs, ſolicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorij XIII. Conſtitutionis 21. incipit *Officij noſtri partes*. De Iuriſdictione Inquiſitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus nō promoti Miſſas celebrant, & ſacramentalitèr Confeſſiones audiunt. Clementis VIII. Conſtitutionis 81. incipit *Et ſi alias*, declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Iudices laicos, præuia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut.79. incipientis *Apoſtolatus officium*, extenſiuæ ad minores 25. annis, dummodò vigeſimum ætatis annum compleuerint.

Sixti V. Conſtitutionis 17. incipit *Cæli, & Terræ Creator*. Contra exercentes artem Aſtrologiæ Iudiciariæ, & alia quæcumque Diuinationum genera, librosuè harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 113. incipit *Inſcrutabi-*

lia Iudiciorum Dei, extenſiuæ ad alia, & cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII. Conſtitutionis 42. incipit *Cum ſicut*. Contra Italos, ne extra Italiam proficiſcantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat, minuſque eis in locis habitent. Et Gregorij XV. Conſtitut. 28. incipit *Romani Pontificis*; contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Inſularum adiacentium quouis prætextu commorentur; & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Conſtitutionis 26. incipit *Romanus Pontifex*. Reuocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum; & Religioſorum; quoquo modo conceſſarum; cognoſcendi cauſas ſuorum Subditorum ad Officium Sanctæ Inquiſitionis quomodolibet pertinentes.

Eiuſdem Conſtitutionis 97. incipit *Regis pacifici*. Innouatoriæ Conſtitutionum à Sixto IV., & Pio V. de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis editarum: Impoſitionis maiorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniendos. Et Gregorij XV.

Con-

Conſtitutionis 29. incipit *Sanctiſſimus Dominus noſter auditis*, ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis aſſerendi Beatam Mariam Virginem conceptam eſſe in peccato originali.

Gregorij XV. Conſtitutionis 27. incipientis *Romanus Pontifex in ſpecula*. Reuocatoriæ quarumcumque Conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. extenſiuæ ad quoſcumque quantumuis priuilegiatos, & exemptos, incip. *Alias fel. rec. Greg. Papa XV. ſub Dat. Romæ* 20. *Decembris* 1631.

Eiuſdem Conſtitutionis 40. incip. *Apoſtolatus officium*. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. 114. incipit eo modo: Reuocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 37. incip. *Sanctiſſimus Dominus Noſter ſolicitè animaduertens*. De Imaginibus nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis: eorumue geſtis, miraculis, reuelationibus, Beneficiorum impetratio-

tio-

tionibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Constitutionis 50. incip. *Sanctiſſimus Dominus Noſter pro debito ſui Paſtoralis officij*. De libris vbicumqne compoſitis, de quacumque materia tractantibus, ab his qui degunt in Statu Eccleſiaſtico, non traſmittendis aliò, vt imprimantur, ſine Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, vel extrà eam ſine Ordinarij, & Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum, licentia.

Et eiuſdem Sanctitatis Suæ Conſtitutionis ſub Dat. Romæ die 5. Nouembris 1631. incipien. *Cum ſicut accepimus*. Quod Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, niſi in edendis illi ſpecialitèr excipiantur.

Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur ita, vt ab eiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè

modè queant: Deq; huiuſmodi commonitione publico documento ſtatim certiorem facere Congregationẽ Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe. Et ità mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Io: Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio, Indict. prima, Pontificatus S.D.N. D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ Octaui, die verò ſeptima Menſis Iunij ſupradictæ Litteræ, ſiue Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Principis Apoſtolor. Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Alexandrum Latinum Prælibati Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſorem.

Sequuntur Conſtitutiones relatæ in ſupradicto Decreto.

X I.

Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorum officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes. Et contra ipſos Inquiſitores, admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem.

Edita Anno Dom. 1551.

IVLIVS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inquiſitores à multis impediebantur in eorum officijs ſub varijs prætextibus.

LIcet à diuerſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, etiam per ſpeciales Conſtitutiones in corpore iuris inſertas, fuerit ritè, & ſalubritèr ſancitum, atque decretum, vt ſæculi poteſtates, & Domini temporales, ac Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum quorumcumque Rectores, quibuſcumque dignitatibus, vel officijs, aut nominibus cenſeantur, diœceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis in ipſo Inquiſitionis negocio faueant, & aſſiſtant, nemoque ex prædictis Poteſtatibus, Dominis, & Rectoribus, eorumque Officialibus de crimine hæreſis, cum merè ſit Eccleſiaſticum, quoquomodo cognoſcat, vel iudicet, neque diœceſano Epiſcopo, vel Inquiſitori ipſius Inquiſitionis negocio incumbenti ſe opponere, aut ipſum aliquatenus impedire, vel impedientibus auxilium, aut fauorem ſcientèr dare audeat, perpetuæ damnationis ſententia in eos qui contra prædicta fecerint promulgata, quam ſi per annum

num animo ſuſtinuerint pertinaci, ex tunc velut hæretici condemnentur; vſque adeo tamen in omnibus ferè, non ſolùm Italiæ, verum etiam alijs Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis, complurium laicorum, vt accepimus, mundanæ gloriæ proceſſit ambitio, vel ſacrorum Canonum inſcitia, vel Eccleſiaſticæ diſciplinæ contemptus, vt in animarum ſuarum perniciem, atque interitum; diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores à Sede Apoſtolica inſtitutos Inquiſitionis officiũ exercentes, alij ſub iuſtitiæ prætextu, ne vlli ſcilicet fiat iniuria, impedire, alij verò ſub pietatis colore, vt fontes ſcilicet ſeuerius puniantur, ſe ipſis diœceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus adiungere, & vna cum eis de ipſo hæreſis crimine cognoſcere, proceſſus formare, formatoſque ſuo iudicio ſubmittere non erubeſcant.

§. 1. Cui ſanè morbo iam nimis latè progredienti, ſolitam, ac ſalutarem Eccleſiæ medicinam pro noſtra Paſtorali ſolicitudine afferre cupientes, ſæculi poteſtates, Dominos temporales, ac Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum Rectores ſupradictos, necnon quaſcumque alias ſæculares

Pontifex ideo præcipit, vt nemo impediat Inquiſitores in negocio Inquiſitionis, nec ſe ingerat in cognoſcendo crimine hæ

reſis, niſi ab Inquiſitoribus requiſitus.

lares perſonas, tàm priuatas, quàm publico quouis munere fungentes, requirimus, & monemus, ac eis IESV CHRISTI Redemptoris noſtri (cuius vices, licet immeriti, gerimus in terris) nomine præcipimus, ne diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores ipſos in ſuo Inquiſitionis negocio, vllo modo impediant, ſeu perturbent, neque ſe in hæreſis crimine cognoſcendo, vel iudicando, quouis, etiam aſſiſtentiæ, & fauoris, colore, cauſa, vel occaſione (niſi quatenus ab ipſis diœceſanis Epiſcopis, aut Inquiſitoribus, ſpontanea, & libera eorum voluntate fuerint requiſiti) ſe ingerant, ordinationes, prouiſiones, & leges quaſcunque, de ipſius criminis cognitione latas ſacris Canonibus obſiſtentes, & Eccleſiaſticam iuriſdictionem impedientes ſine mora abrogent, & deleãt, prout etiam nos eas omnes inualidas fuiſſe, & eſſe decernimus, & declaramus, ac ex nunc pro abrogatis, & deletis haberi volumus, & mandamus.

Inobedientibuſque, & eorum fautoribus pœnas hic expreſſas imponit.

§. 2. Qui monitis his noſtris non obtemperauerint, quiue ſcienter in prædictis conſilium, auxilium, aut fauorem dederint, nouerint ſe, non ſolum per ſacras dictorum Prædeceſſorum

rum noſtrorum conſtitutiones, verùm etiam per hanc noſtram ſanctionem, ſiue ſententiam, & declarationem perpetuo duraturam (quam auctoritate Omnipotentis DEI, ac beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra in ipſos non obtemperantes, quacunque illi præfulgeant dignitate, in his ſcriptis proferimus) communione Fidelium, & omnium Eccleſiaſticorum Sacramentorum perceptione priuatos, ac maledictionis, ac execrationis æternæ vinculo ligatos, anathematiſque, & maioris excommunicationis mucrone percuſſos, ita vt nemo vnquam in præmiſſis delinquens, niſi à nobis & ſucceſſoribus noſtris canonicè intrantibus, etiam prętextu quarumcumque facultatum, confeſſionalium nuncupatarum, etiam à nobis, & dicta Sede hactenus emanatarum, vel in poſterum emanandarum, ſpecificam & expreſſam ac alias quam per verba generalia, de præſentibus noſtris litteris mentionem non facientium, præterquam in mortis diſcrimine, abſolui poſſit.

§. 3. Quibus etiam cenſuris ipſos diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores ſubiacere volumus, ſi laicos ſecum quo-

Inquiſitoribus etiam eaſdē pœnas infligit laicos

Digitized by Google

cognoſcere de crimina hæreſes.

quomodocunque de ipſo crimine cognoſcere, aut iudicare permiſerint.

Iuſſio publicandi hanc Bullam.

§. 4. Vt autem præmiſſa omnia, ad eorum, quorum intereſt, notitiam deducantur, nüllusque de eis ignorantiam iuſtè prætendere poſſe, volumus & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod præſentes litteræ per aliquos Curſores noſtros, aut Notarios publicos in Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Eccleſiæ Lateranen., ac Cancellariæ Apoſtolicæ valuis, necnon acie Campi Floræ, vt moris eſt, publicentur, earum exemplum ſingulis valuis, & acie huiuſmodi affixo, & dimiſſo. Nulli ergo &c.

P. D. Ann. 2. 18. *Martii.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo, quintodecimo Kalend. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Lecta & publicata fuit die Veneris ſancti in Cappella Sanctitatis Suæ, dum diuina celebrarentur officia.

Publicatio.

Anno Domini 1551. *indictione nona, die verò* 24. *Menſis Martij, Pontificatus SS. D. N. Iulij Diuina Prouidentia Papæ III. anno eius ſecundo. Retroſcriptæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt in valuis*

valuis, ſeu portis Principis Apoſtolorum de Vrbe, & ſancti Ioannis Lateranen. & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ dimiſſis copijs per nos Petrum Gomez Freyle, & Franciſcum Munos, SS. D. N. Papæ Curſores.

Ita. eſt Petrus Gomez Freyle Curſor manu propria.

Ita eſt Franciſcus Munus Curſor; manu propria.

Petrus Leobodie Magiſter Curſorum.

LXXXII.

Contra offendentes ſtatum, res, & perſonas ſanctiſſimi Officij Inquiſitionis hæreticę prauitatis, eorumque filios, necnon complices; & fautores.

PIVS EPISCOPVS Edita An.D. 1569.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

SI de protegendis cæteris omnibus Eccleſiæ miniſtris, quos in fidem & clientelam noſtram à Domino recepimus, cura nobis quotidiana inſidet, quanto maiore ſtudio eam nos ſolicitudinem capeſſere neceſſe eſt, vt Forma publicandi.

qui in ſacro Inquiſitionis hæreticæ prauitatis officio verſantur, ſub tutela inuiolatæ auctoritatis huius Sedis periculorum omnium expertes, quæque munera ad exaltationem Fidei Catholicæ exequantur?

Cauſa huius Conſtit.

§. 1. Cum itaque eius generis impiorum vis quotidie magis inualeſcat, qui omnibus malis artibus prædictum officium ſubuertere, miniſtroſque ſanctionibus diſturbare moliuntur, eo iam nos detruſit neceſſitas vt nefariam, & ſceleſtam illorum audaciam acerbiore caſtigationis verbere reprimamus.

Offendentes, ſeu impedientes perſonas Inquiſitorum &c.

§. 2. Hac igitut generali conſtitutione de Fratrum noſtrorum conſilio ſancimus, vt quicunque ſiue priuatus, ſiue cuncta ciuitas, ſiue populus, ſiue Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo illuſtris, quemuis ex inquiſitoribus, Aduocatis, Procuratoribus, Notarijs, aliiſue miniſtris prędicti officij, vel Epiſcoporum id munus in ſua diœceſi, aut prouincia obeuntium, ſeu accuſatorem, denunciatorem, aut teſtem in cauſa fidei quomodocunque productum, vel euocatum occiderit, verberauerit, deiecerit, ſeu perterrefecerit.

§. 3. Qui-

§. 3. Quiue Eccleſias, ædes, aliaſue res, ſiue publicas, ſiue priuatas, officij, aut miniſtrorum, expugnauerit, inuaſerit, incenderit, expilauerit, aut libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regeſtra, protocolla, exempla, ſcripturas, aliaue inſtrumenta, ſiue publica, ſiue priuata, vbicunque poſita combuſſerit, diripuerit, ſeu interuerterit, ſeu ex incendio aut direptione, aut alio quocunque modo, illa exportauerit, ſeu qui in conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiam inermis, ſiue capiendi, ſiue comburendi, ſiue ſupprimendi cauſa, fuerit, ſiue res, aut perſonas, ſeruari defendiue prohibuerit. Bonaque diripientes.

§. 4. Quiue carcerem, aut aliam cuſtodiam, ſeu publicam ſeu priuatam effregerit, vinctum extraxerit, ſeu emiſerit, capiendum prohibuerit, captumue eripuerit, receperit, occuluerit, ſeu facultatem effugiendi dederit, ſeu iuſſerit id fieri, qui cætum, concurſumue fecerit, ſiue vt aliquid prædictorum fieret omnes accommodauerit, ſiue alias auxilium, conſilium, aut fauorem, publicè, vel occultè, in quolibet prædictorum ſcienter præſtiterit, licet nemo occiſus, nemo Et carceres frangentes &c. pœnas hic deſcriptas incurrant.

verberatus, nemo extractus, emiſſus vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, ſucceſſum, direptumue, nullum denique damnum re ipſa ſit ſecutum: nihilominus is ſit anathemate præſentis canonis auctoritate ligatus, idem quoque lęſo maieſtatis reus, dominio, dignitate, honore, feudo, ac quocumque alio beneficio temporali, & perpetuo eo ipſo priuatus, ſecularis iudicis arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipſas pœnas exigat, quæ damnatis primo capite dictæ legis per constitutiones legitimas irrogantur, bonis, rebuſque omnibus fiſci iuribus applicatis, vti etiam eſt de damnatis hæræticis per Sanctiones canonicas conſtitutum eius filij paterna infamia ſubiecti, omnis & cuiuſcunque hæreditatis, & ſucceſſionis, donationis, & lagati, ſiue propinquorum, ſiue extraneorum omnino ſint expertes, eiſdem præterea portæ nunquam pateant dignitatum.

Delinquentes claras tantūmodo probationes incontrarium adducere poſſunt.

§. 5. Nemo autem expurgationem habere, aut cauſam vllam proponere vel prętendere poſſit, qui tantum nefas in contemptum, & odium huius officij admiſerit, niſi contrarium per claras probationes docuerit ſe feciſſe.

Quod porrò de prædictis, eorumque filijs ſtatuimus, illud idem de omnibus Clericis, & Presbyteris ſecularibus, & quorumuis Ordinum etiam exemptorum regularibus, & quacunque etiam Epiſcopali, & maiori dignitate prędîtis, ac etiam priuilegio quomodocunque ſuffultis, decernimus exequendum; ita vt ipſi beneficijs & officijs omnibus Eccleſiaſticis præſentium auctoritate priuati, per Iudicem Eccleſiaſticum hęreticorum more degradentur, demùm poteſtati ſeculari traditi, pœnis prædicti laicorum inſtar ſubijciantur.

§. 6. Pontificum tamen cauſis, nobis, & ſucceſſoribus noſtris reſeruatis, vt re quæſita, & nobis renunciata, contra eos ad depoſitionem, & alias pœnas prædictas procedamus, vti criminis atrocitas videbitur poſtulere. Epiſcoporũ tamẽ cauſæ Rom. Pontifici ſeruantur.

§. 7. Quicunque autem pro talibus veniam petere, aut alias intercedere tentauerint, in eaſdem illas pœnas, quæ in hæreticorum fautores à ſacris conſtitutionibus inferuntur ipſo facto ſenouerint incidiſſe. Intercedentes pro præfatis delinquentibus hæreſis pœnas incurrunt.

§. 8. Verum ſi quis etiam huiuſmodi criminum conſcius, vel affinis, ſiue religionis ſtudio, ſiue pœnitentia du- Reuelantes huiuſmodi delicta, impunitatem conſequuntur.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

ctus rem adhuc incognitam retexerit, ſupplicio liberetur.

Fuoma ſerādar in abſolutionib. huiuſmodi criminum à Pontif. conceden.

§. 9. Cæterum eam omnium & quarumcunque abſolutionum rationem à prædictis criminibus, necnon habilitationum & reſtitutionum, etiam ad famam & honores, ita deinceps habendam optamus, vt ſucceſſores noſtri nullas niſi ſaltem ſemeſtri poſt cuiuſque aſſumptionem ad huius dignitatis faſtigium excurſo, ac precibus apud ſupremum officium inquiſitionis hic inſtitutum verificatis, concedant. Decernentes omnes & quaſcunque huiuſmodi abſolutiones, habilitationes, & reſtitutiones, quæ precibus ſic nõ verificatis de cętero fient, nemini prorſus prodeſſe, ſed nec præſentibus niſi toto ipſarum tenore ad verbum inſerto, & gratia ex certa Romani Pontificis ſcientia facta, & propria manu ſubſignata, vlla in parte derogari, nec derogatum cenſeri debere, & ſi illis ex quacunque cauſa aliter derogari contigerit, derogationes huiuſmodi nullius prorſus fore roboris, & momenti.

Deputatio Executorũ.

§. 10. Iubemus igitur vniuerſos & ſingulos Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & cæteros

Eccleſiarum Prælatos, per vniuerſum Orbem conſtitutos, vt per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes litteras, aut earum exempla in ſuis quiſque prouincijs, ciuitatibus, diœceſibus, & locis ſolemnitèr publicari, & quantum in ſe eſt, firmiter obſeruari procurent, contradictores quoſcunque, per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ipſaſque cenſuras & pœnas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

§. 11. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Derogatio contrariorũ.

§. 12. Volumus autem vt præſentium exempla etiam impreſſa edantur, eaque Notarij publici manu; & cuiuſcunque curiæ Eccleſiaſticæ, vel Prælati ſigillo obſignata, eamdem illam prorſus fidem vbique locorum faciant, quam ipſæ præſentes facerent, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Fides tranſumptorum.

§. 13. Cæterum omnis orbis terrarum Principes; quibus gladij ſecularis poteſtas ad malorum vindictam eſt permiſſa, per eam quam ſe tueri Obteſtatio in Principes.

promiſerunt fidem, obteſtamur, ita ſuas quiſque partes, ſiue in præſtando miniſtris prædictis auxilio, ſiue in criminum poſt Eccleſiæ ſententiam animaduerſione, interponere, vt eorum quoque pręſidijs miniſtri ipſi tanti officij munus pro Dei æterni gloria, & religionis incremento felicitèr exequantur, ampliſſimum à Domino pręmium recepturi, quod fidei prædictæ aſſertoribus in æternæ beatitudinis conſortio præparauit.

Sanctio Pœnalis. §. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſanctionis, legationis, ſtatuti, decreti, iuſſionis, obteſtationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis DEI, ac Beatorum &c.

Dat. P. An. 4. 1. Apr. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingēteſimo ſexageſimo nono, Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno 4.

PP. ſubſcript. Ego Pius V. Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Vtinam dirigantur viæ meæ ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.

Card. ſubſcript. F. Card. Piſanus Epiſcopus Hoſtien.

Io:

Digitized by Google

Io: Card. Moronus Epiſcopus Portuen.
Chriſtophorus Madrucius Epiſcopus Prænestin.
Otho Card. Truchſes Epiſcopus Albanen.
A. Card. Farneſius Vicecancel. Epiſcopus Tuſculan.
Io: Baptiſta Cicada Epiſcopus Sab. Card. S. Clem.
Ego Ph. Card. à Burdiſſera.
Ego Antonius Card. Granuelanus.
Ego Franciſcus Card. Pacecus.
Ego Hieronymus Card. de Corrigio.
Ego Io:Franciſcus Card. de Gambara.
Ego Nicolaus Card. de Sermoneta.
Ego Ind. de Aualos Card. Aragona.
Ego M. Antonius Card. Columna.
Ego Ptolomeus Card. Comenſis.
Ego P. Card. de Sancta Cruce.
Ego Z. Card. Delphinus.
Ego Hu. Card. S. Sixti.
Ego Iulius Card. Vrbinus.
Ego Fuluius Card. Peruſinus.
Ego Io: Riccius Card. Politianus.
Ego Scipio Card. Piſarum.
Ego Iacobus Card. Sabellus.
Ego Aloyſius Card. Cornelius.
Ego Alexander Card. Cribellus.
Ego Guido Card. Vercellus.

Ego

Ego Guilelmus Card. Sirletus.
Ego Fr. Michael B. Card. Alexand. Camer.
Ego Hieronymus Cardinalis de Claravalle.
Ego Ludouicus Card. Madrutius.
Ego Innocentius Card. de Monte.
Ego Hieronymus Card. Simoncellus.
Ego Ferdinandus Card. de Medicis.
F. Cardinalis Alciatus.
Io: Paulus Cardinalis ab Eccleſia.
A. Cardinalis Caraffa.

Anno à Natiuitate Domini 1569. indictione 12. die verò 2. menſis Maij, Pontificatus Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ V. anno 4. retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, dimiſſis in locis præfatis præſentibus litteris per aliquantulum temporis ſpatium affixis, & deinde amotis per nos Iulium Parinum, & Ioannem Bornotum, prælibati Sanctiſs. D. N. Papæ Curſores.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

XXXI.

XXXI.

Inquiſitorum hæræticæ prauitatis facultas, procedendi contra Sacerdotes,qui mulieres pænitentes in actu confeſſionis, ad actus inhoneſtos prouocare, & allicere tentant.

PIVS PAPA IV.

Edita Ann D. 1561.

Ven. Fratri Archiepiſcopo Hiſpalen. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori generali.

Qnidam Sacerdotes abutendo Sacramento Pœnitentiæ mulieres in actu confeſſionis ad actus inhoneſtos prouocant.

CVm ſicut nuper, non ſine animi noſtri moleſtia, accepimus, diuerſi Sacerdotes in Regnis Hiſpaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœceſibus curam animarum habentes,ſiue eam pro alijs exercentes, aut alias audiendis confeſſionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confeſſiones abutantur, nec illi, & qui id inſtituit Domino Deo, & Saluatori noſtro JESU CHRISTO iniuriam facere vereantur, mulieres videlicèt pœnitentes ad actus inhoneſtos, dum earum audiunt confeſſiones alliciendo, & prouocando, ſeu allicere,

re, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiuſmodi Creatori noſtro reconciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli trahendo, in Diuinæ Maieſtatis offenſam, animarum perniciem, & Chriſti fidelium ſcandalum non modicum.

Contra quos iſte Pont. ab Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis inquiri decernit.

§. 1. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica rectè ſentiunt: Sacramentis in Eccleſia Dei inſtitutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, ſeu alios à te deputandum, ſeù deputandos contra omnes, & ſingulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diœceſum de præmiſſis quomodolibet diffamatos, tàm ſeculares, quàm quorumuis etiam exemptorum; ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum Ordinum Regulares, cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & preeminentiæ exiſtant, tàm ſuper præmiſſis, quàm ſuper Fi-

Locus reſtitutus.

Fide Catholica, & quid de ea ſentiant diligentèr inquiras, & iuxta facultatem tibi contra hæreticos, aut de hæreſi quouis modo ſuſpectos à Sede Apoſtolica conceſſarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos iuxta exceſſuum ſuorum qualitatem, prout iuris fuerit punias, eas etiam ſi & prout iuris fuerit faciendum, debita præcedente degradatione ſecularis Iudicis arbitrio puniendos tradendo.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum, necnon Ordinum quorumlibet quorum ipſi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam motu proprio, aut alias quomodolibet conceſſis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis, quibus omnibus eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, Contrarijs derogat.

mus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

D.P. An. 2. die 26. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die decimaſexta Aprilis, milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XXXIV.

Confirmatio, & ampliatio Conſtitutionis Pij IV. editæ contra Sacerdotes in confeſſionibus Sacramentalibus Pœnitentes ad turpia ſolicitantes.

Edita an. D. 1622. GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium. VNiuerſi Dominici gregis curam, quamquam immeriti, cæleſti diſpoſitione gerentes, ſeduiò inuigilare tenemur, vt ab omnibus prauis contagijs conſeruetur immunis, multoq; maiori ſtudio prouidere, vt omnis peſtis ab ijs auertatur, quibus alio ſanandi officium eſt commiſſum, ne quod Euangelica ſcripta Nos admonent, ſale infatuato non ſit in quo ſaliatur, & ad nihilum proſit vltra, niſi

niſi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris quibuſdam in locis prouiſum fuit, vt impium, ac nefandum ſcelus, quod non solùm inter Chriſtifideles non eſſe, ſed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicet vt aliquis Sacerdos ad ſacras audiendas confeſſiones deputatus, ſacroſancto Pœnitentiæ Sacramento, ſolicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aſpidē porrigat, & ex cæleſti medico infernalis veneficus, ex parte ſpirituali proditor execrabilis animarũ reddatur: idcirco Nos ea, quæ his pernicioſiſſimis diaboli inſidijs arcendis certis locis ſalubriter conſtituta ſunt, vt nullibi deſiderentur, quantum ex alto conceditur, prouidendũ duximus.

Pont. contra ſolicitantes ad turpia pœnitentes, leges edixerunt.

§. 2. Alias ſiquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis, videlicet: Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Hiſpalen̄ in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori generali. Cum ſicut nuper &c. pag. 31.

Pius IV. ſui deſuper edidit cōſt. quæ eſt ſup. pag. 31.

§. 3. Igi-

Hic Pont. illam præcipit inuiolabiliter obſeruari.

§. 3. Igitur vt litteræ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiolabiliter obſeruentur, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, ac de conſilio Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium contra hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum præinſertas litteras huiuſmodi, ac omnia, & ſingula in eis contenta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, illaſque non ſolùm in prædictis Hiſpaniarum Regnis, ſed in quibuſuis Chriſtiani orbis partibus firmiter, & inuiolabiliter obſeruari præcipimus, & mandamus.

Immo plenius contra huiuſmodi ſolicitantes in confeſſionibus, & eorū occaſione diſponit.

§. 4. Ac præterea ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eoſdem procedendi ab aliquo dubitari poſſit, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, quòd omnes, & ſinguli Sacerdotes tàm ſæculares, quàm quorumuis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum regulares

lares cuiuſcumque dignitatis,& præeminentiæ, aut quouis priuilegio muniti exiſtant, qui perſonas, quæcumque illæ ſint, ad inhoneſta, ſiuè inter ſe, ſiuè cum alijs quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſiuè ante, vel poſt immediatè, ſeù occaſione, vel prætextu confeſſionis huiuſmodi, etiam ipſa confeſſione non ſecuta, ſiuè extra occaſionem confeſſionis in confeſſionario, aut in loco quocumque vbi confeſſiones Sacramentales audiantur, ſeù ad confeſſionem audiendam electo, ſimulantes ibidem confeſſiones audire, ſolicitare, vel prouocare tentauerint, aut cùm eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiuè tractatus habuerint, in officio Sanctæ Inquiſitionis ſeueriſſimè; vt infrà, puniantur, Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquiſitores,& locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum,Ciuitatum, Dominiorum, & locorum vniuerſi orbis Chriſtiani in ſuis quemque Diœceſibus, & Territorijs per has noſtras litteras, etiam priuatiuè quò ad omnes alios ſpecialitèr,ac perpetuò Iudices delegamus, vt ſuper his contra prædictos ſimul,

vel ſeparatim in omnibus, prout in cauſis fidei, iuxta Sacrorum Canonum formam, necnon officij Inquiſitionis huiuſmodi conſtitutiones, priuilegia, conſuetudines, & decreta, diligenter inquirant, & procedant: & quos in aliquo ex huiuſmodi nefarijs exceſſibus culpabiles repererint in eos pro criminũ qualitate, & cicumſtantijs, ſuſpenſionis ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis actiuæ, & paſſiuæ, ſi regulares fuerint, exilij, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum abſque vlla ſpe gratiæ, aliaſque pænas decernant, eos quoque ſi pro delicti enormitate grauiores pęnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ ſæculari puniendos tradant.

Cardinalib. Inquiſitoribus generalibus arbitrium circa probationes, & pænas cõcedit.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ, Eccleſiæ Cardinalibus generalibus Inquiſitoribus, ne delictum tam enorme, & Eccleſiæ Dei tàm perniciosum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis ſit probationis, teſtibus etiam ſin-

ſingularibus, concurrentibus præſumptionibus, indicijs, & alijs adminiculis, delictum probatum eſſe arbitrio ſuo iudicandi, & Curiæ ſæculari, vt præfertur, reum tradendum eſſe, pronunciandi.

§. 6. Non obſtan. omnibus, quæ dictus prædeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Obſtantia tolluntur.

§. 7. Mandantes omnibus Confeſſarijs, vt ſuos pœnitentes, quos nouerint fuiſſe ab alijs vt ſupra ſolicitatos, moneant de obligatione denunciandi ſolicitantes, ſeù vt præfertur tractantes, Inquiſitoribus ſeù locorum Ordinarijs prædictis: quod ſi hoc officium prætermiſerint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confeſſarios ſolicitantes, ſeù tractantes, vt ſupra; iidem locorum Ordinarij, & inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant. Cõfeſſores ſcientes ab alijs pœnitẽtes fuiſſe ſollicitatos moneant eos, vt inquiſitoribus, vel Cardinalib. denuncietur.

§. 8. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorsùs fides in iudicio, Tranſumptis credendum.

& extra vbique habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Publicatio in Vrbe omnes afficit.

§. 9. Quodque eædem præſentes litteræ, ſeù illarum exempla ad valuas Baſilicarum S.Ioannis Lateraneñ, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe. & in acie Campi Flore affixæ omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat.p.A.2. die 30. Auguſti.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Auguſti M DCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Anno à Natiuitatis D.N.Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, indictione quinta, die vero prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D.Gregorij diuina Prouidentia Papæ XV. Anno eius Secundo: retroſcripta Conſtitutio, ſiuè littere Apoſtolicę affixę fuerunt ad valuas Sancti Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

XXI. Iu-

XXI.

Iuriſdictio Inquiſitorū hæreticæ prauitatis, in eos qui ad ordinem preſbyteratus minime promoti, Miſſas celebrant, & Pœnitentiæ Sacramentum miniſtrant.

GREGORIVS PAPA XIII.

Edita A.D. 1574.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

OFficij noſtri partes ſedulo præſtare tenemur, vt dubia quæ varijs doctorum opinionibus hinc inde diuerſa ſentientibus agitantur, ad iuriſdictionem Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis hęreticę prauitatis pertinent, noſtræ declarationis oraculo (prout ratio ipſa ſuadère videtur) dilucidentur, vt nulla cuiquam dubitandi occaſio in poſterum relinquatur.

Dubium, an qui non ſunt in Ordine presbyteratus, & Miſſas celebrant &c. poſſint ab Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis puniri.

§. 1. Ad aures noſtras ſiquidem nuper peruènit, multos eſſe qui dubitent, an contra eos, qui in ſacro preſbyteratus ordine non conſtituti, Miſſas celebrare, confeſſiones audire, ac abſolutionem impartiri, ac ſi fuerint, per officium Sanctiſſimę Inquiſitionis hæreticæ prauitatis in Hiſpaniarum Regnis inſtitutum, & illius Inquiſito-

res procedendum, vel etiam animad-uertendum ſit, ac hi, qui talia patrauerint, per Inquiſitores prędictos puniri debeant. Nam & ſi multorum ſententia affirmetur, prædictum delictum ab Inquiſitoribus plectendum eſſe, hiſce pręſertim temporibus, quibus hæretici temerè audent proferre, etiam ſeculares eorum Sacramentorum miniſtros eſſe poſſe, non deſunt tamen hi, qui contrariæ adhærent opinioni, vndè plerunque per eorumdem Regnorum Inquiſitores, diuerſa feruntur in huiuſmodi cauſis ..ffragia.

Declarat..., quod poſſint.

§. 2. Nos itaque, vt omnis difficultas, dubitatioque tollatur, animaduertentes, eos qui presbyteratus ordine non ſunt inſigniti, & ſe in daminiſtrandis dictis Sacramentis ingerunt, facto catholicam veritatem impugnare, quæ ſolos presbyteros Miniſtros eorumdem Sacramentorum cōſtituendo, illis duntaxat quibus eadem munera congruere exiſtimauit, committi voluit, eorum qui in preſbyteratus ordine non conſtituti Miſſas celebrant, ac confeſſiones audiunt, vt pręfertur, cognitionem, & punitionem, etiam ad Inquiſitionis officium,

& In-

& Inquiſitores ante dictos pertinere, & quod huiuſmodi delicti ratione, aduerſus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, officium, & Inquiſitores prędicti valeant, Apoſtolica auctoritate pręſentium tenore perpetuò declaramus, & diffinimus.

§. 3. Et ita ab omnibus, & ſingulis Ordinarijs, & delegatis iudicibus, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alia iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Et ita, & non aliter iudicetur.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon iuribus; municipalibus legibus regnorum prædictorum, pragmaticiſque ſanctionibus, ac ſtatutis, & conſuetudinibus Ciuitatum, & locorum quorumcunq; dictorum regnorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis forſan per nos, ac quoſcunque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſub quibuſquis verborum formis, & Quibuſcũque nõ obſtan.

 in-

inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis, etiam Motu proprio,& ex certa ſcientia, ſeù de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad ſupplicationem Regum, Ducum, & aliorum Principum cōceſſis,& confirmatis; quibus omnibus illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

D.P. An.3. 6. Auguſti. Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die ſexta Auguſti, milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto Anno à Natiuitate Domini, Pontificatus autem noſtri Anno tertio.

LXXXI.

Quod Inquiſitores hæreticæ prauitatis, & locorum Ordinarij, eos qui ad presbyteratus ordinem nō promoti, Miſſas celebrant, vel Sacramentum Penitentiæ miniſtrant, præuia degradatione, Curiæ ſeculari debitis ab ea plectendis pęnis tradant.

CLE-

Ad perpetuam rei memoriam.

ET ſi aliàs fel. rec. Paulus Papa Quartus prædeceſſor noſter, ad nefariam, & ſacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad ſacrum presbyteratus ordinem minimè promoti ſint, Sacerdotis tamen auctoritatem ſibi temetè aſſumentes, Miſſarum celebrationem vſurpare, & Sacramentum Pęnitentiæ miniſtrare præſumunt, decreuerit huiuſmodi delinquentes à Sanctæ Inquiſitionis Iudicibus tradi debere Curię ſeculari debita animaduerſione puniendos.

Paulus IV. cuius bullam non inueni decreuit ab Inquiſitoribus tradendos eſſe Curiæ ſeculari, auctoritatem Sacerdotis vſurpantes.

§. 1. Et poſtea rec. mem. Sixtus Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter prædictum Pauli IV. decretum innouari, ac ſeriò obſeruari mandauerit, eò tamen dictorum hominum prorupit audacia, vt prætextu ignorationis huiuſmodi decretum, ac pęnarum, contra ipſos, vt præfertur, inflictarum, illis ſe minimè ſubiacere, & obnoxios eſſe putent, ac propterea ſe ab eiſdem liberari, & abſolui poſſe prætendant.

Sixtus V. illud innouauit, (ſed neque eius conſtit. poſui vti bene hic relatam.

§. 2. Nos

Hic modo Pont. eorũ criminis grauitate penſata.

§. 2. Nos igitur animaduertentes, huiuſmodi perditos, & nefarios homines ad ſacrum presbyteratus ordinem non promotos, Miſſarum celebrationem vſurpare præſumentes, nõ ſolùm actus idololatriæ ſaltèm extrinſecè, ſeù per externa, & viſibilia Religionis, & pietatis ſigna exercere, ſed etiam quantum in ipſis eſt, efficere vt Chriſtifideles, qui credunt eos ordinatos eſſe,& rite conficere Sacramentum Euchariſtiæ, idololatriæ crimen ignotantèr incurrant, purum videlicèt Panem,& Vinum, tamquam verum Chriſti Domini Noſtri corpus & ſanguinem, eiſdem adorãdum proponentes. Confeſſiones autem audientes, non ſolum Sacramenti Pœnitentæ dignitatem contemnere, verum etiam Chriſtifideles decipere, dum ſcilicèt iniq; ſibi aſſumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem abſoluendi à peccatis magno cum periculo, & ſcandalo plurimorum.

Eoſdem ab Inquiſitoribus, vel Ordinarijs, degradatos, Curiæ ſeculari debitis pœnis plectẽdos tradi decernit.

§. 3. Propterea, vt grauiſſima hæc ſcelera committentes, poſthac debito ſupplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, S. Inquiſitionis

Iu-

Iudicum conſcientiæ conſulere, & ne in futurum de pena hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, prouidere volentes, ſupradictorum prædeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhęrentes, hac perpetuo valitura conſtitutione decernimus atque ſtatuimus, vt quicumque non promotus ad ſacrum presbyteratus ordinem, repertus fuerit Miſſarum celebrationem, vſurpaſſe, vel Sacramentalem confeſſionem audiuiſſe, à Iudicibus Sanctæ Inquiſitionis, vel locorum Ordinarijs tamquam Eccleſię miſericordia indignus, à foro Eccleſiaſtico abijciatur; & ab ordinibus Eccleſiaſticis, ſi quos habuerit, ritè degradatus, ſtatim Curiæ ſeculiari tradatur, per Iudices ſeculares debitis pęnis plectendus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Concilijs etiam generalibus editis, etiam in corpore iuris clauſis. Quibus omnibus, & ſingulis, illarum tenores pro ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Contraria tollit.

§. 5. Vt autem huiuſmodi conſtitutionis ignorantia de cętero allegari aut Hanc conſt. publicari præcipit.

aut prætendi numquam poſſit, atque præſentes litteræ omnibus innoteſcant, volumus illas ad valuas S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ more ſolito publicari, & affigi, atque ijs inde amotis earundem exempla etiã impreſſa ibi affixa relinqui, factàque huiuſmodi publicatione, omnes qui in Vrbe poſt menſem, qui verò extrà eam, & citrà Montes, poſt quatuor menſes, qui demùm vltrà Montes fuerint poſt decem menſes à die publicationis præſentium computandos afficere, & arctare, acſi eorum cuilibet perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis illius credi mandat.

§. 6. Ac prætereà mandamus eatundem præſentium litterarũ exemplis etiam impreſſis, & manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ hiſce præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P.A. 10. 1. Decemb.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris 1601. Pont. noſtri Anno 10.

Anno

Anno à Natiuitate Domini 1601. Indictione 14. die verò 5. menſis Decembris Pont. Sanctiſſimi in Christo Patris, & D.N.D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius 10. Supradicta Conſtitutio fuit affixa ad valuas S. Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Hieronymum Lutium S.D.N. Papæ Curſ.

LXXIX.

Ampliatio Conſtitutionis à Clemente Octauo contra non promotos ad ſacrum Presbyteratus ordinem, ſacramentales confeſſiones audientes, aut Miſſam celebrantes, Curiæ ſæculari præuia degradatione tradendos editæ, ad omnes etiam minores vigintiquinq; annis, dummodò vigeſimum ætatis annum compleuerint.

VRBANVS PAPA VIII. Edita Anno Dom. 1627.

Ad perpetuam rei memoriam.

APoſtolatus officium, cui meritis licèt imparibus, diſponente Deo præ- Exordium.

præſidemus, à Nobis poſtulat, quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compeſcamus in ijs præſertim, quorum eo ſacrilega proceſſit audacia, vt ſe beneficio minoris ętatis, ſpretis Apoſtolicis conſtitutionibus, confoueant in delictis, quorum ſtatutis pęnis ſe idcirco iactant minimè ſubiacère.

Clē. VIII. ediditCōſt. 81. ſup. pag. 41.

§. 1. Aliàs ſiquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. prędeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis; videlicèt. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Et ſi aliàs felicis recordationis Paulus Quartus, vt ſupra pag. 41.

Nonnulli in minori ætate pœnas in d. Conſtit. inflict. parui pendunt.

§. 2. Cum itaque ſicut accepimus, nonnulli priuilegio minoris ætatis nimis temere confiſi, & legum indulgentia freti, pęnas à dicta Clementis prædeceſſoris conſtitutione in huiuſmodi delinquentes ſtatutas paruipendere præſumant.

Quare Pont. declarat ætati viginti quinq; ann. non excuſati dumodo 20. ann. compleuerint.

§. 3. Nos deteſtantes, & quantum in Nobis eſt, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrociſſimo hoc ſcelere Catholicam veritatem, quæ ſolos Preſbyteros dictorum Sacramentorum mi-

miniſtros eſſe docuit, facto impugnant, negotio huiuſmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſię Cardinalium generalium Inquiſitorum coram Nobis habita, maturè diſcuſſo, inhærentes conſtitutioni prædictę, alijſque decretis per fel. record. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos Pontifices prędeceſſores noſtros contra ſimilia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum prędictum matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ampliantes, & extendentes, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus, & decernimus, vt de cætero perpetuis futuris temporibus, qui in poſterum ad ſacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Miſſam celebrare, aut ſacramentalem confeſſionẽ audire pręſumpſerit, ętate minor annis vigintiquinque non excuſetur, quominus eidem Clementis conſtitutioni ſubijciatur, dummodò vigeſimum ſuæ ætatis annum compleuerit.

§.4. Ipſeque non promotus ſic delinquens, nulla habita conſideratione præfatæ minoris ætatis, ſiue Laicus, ſiue Clericus ſecularis, aut cuiuſuis

Sicque delinquentes Regulares Curiæ ſeculari plectendos tradimandat.

Iuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ, regularis, aut cuiuſuis alterius inſtituti, etiam quãtumuis exempti, & priuilegiati, Nobiſque, & Apoſtolicę Sedis immediatè ſubiecti, necnon Militiarum quarumcumq; etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani fuerit, tradatur Curiæ ſeculari pænis debitis plectendus.

Ita iudicari decernit.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoſcumq; Sanctæ Inquiſitionis Iudices, & Inquiſitores, etiam generales ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignoranter contigeri attentari, decernimus. Quocirca omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, quatenus ſtatutum, decretum, & conſtitutionem hanc noſtram inuiolabiliter obſeruent, & obſeruari faciant.

§. 6. Non

Digitized by Google

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Concilijs, etiam generalibus, editis, etiam in corpore Iuris clauſis, necnon legibus, Statutis, Decretis, Conſuetudinibus, & Priuilegijs, ad fauorem minorum viginti-quinque annis, quomodolibet, & vbicumque locorum editis, ac aliàs in ipſorum fauorem facientibus, Apoſtolica etiam confirmatione, ac iuramento, ſeù quauis firmitate alia roboratis, Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenore præſentibus pro ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Contrarijs derogat.

§. 7. Volumus autem, harum litterarum publicationem, & affixionem fieri iuxtà formam in prædicta Clementis conſtitutione preſcriptam, eaſque publicatas, & affixas omnes intrà Vrbem, & extrà tàm citrà, quàm vltra montes, & mare, poſt tempus in ipſa Clementis Conſtitutione præfixum arctare & afficere, ac ſi cuilibet perſonalitèr intimatæ fuiſſent. Hanc Conſtit. iuxtà formam Clem. V. publicari præcipit.

§. 8. Mandamus paritèr, vt earumdem tranſumptis etiam impreſſis, ma- Tranſumptis fidem iubet.

nuque Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem, quæ præſentibus hiſce adhiberetur fides, adhibeatur.

D. P. A. 5. die 23. Martij. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xxiij. Martij 1628. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti Milleſimo ſexценteſimo vigeſimo octauo, Indictione vndecima, die verò decima Septembris, Pontificatus in Chriſto Patris, D. N. D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. anno eius ſexto, retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, dimiſſis præſentibus litteris per aliquantulum temporis ſpatium, vt moris eſt, affixis, ac deindè amotis, poſteà earumdem exempla etiam impreſſa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciſcum Pignoccatum, & Camillum Fundatum Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſores.

XVII.

XVII.

Contra exercentes artem Aſtrologiæ iudiciariæ, & alia quæcumque diuinationum genera, libroſque legentes, vel tenentes.

SIXTVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Edita Anno Dom 1585.

Ad perpetuam rei memoriam.

COeli, & Terræ Creator Deus, quem vnum Omnipotentem corde credimus ad iuſtitiam, & ore confitemur ad ſalutem, etſi homini, quem ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam creauit, mentem dederit, quæ non ſolùm diuino fidei lumine illuſtrata myſteria illa cognoſceret, quæ humanam intelligentiam ſuperant, ſed etiam naturæ ſuæ vi, magno licèt cùm labore, præclara multa inueſtigaret, atque intelligeret, tamen vt ſuperbum animal homo non altum ſaperet, ſed timeret, & immenſam conditoris ſui maieſtatem humi ſtratus veneraretur, ſibi ſoli eorum quæ euentura ſunt, ſcientiam, & futurarum rerum cognitionem reſeruauit. Solus enim ipſe, cuius oculis omnia nuda, & aperta ſunt, & ad intimas hominum cogita- Multa mala pronen iunt ex arte Aſtrologiæ iudiciariæ, Magicæ, Negromantiæ, & ſimilium.

 tio-

tiones penetrat, & conſequentes eorum actiones intuetur, ſolus ipſe, qui vocat ea quæ non ſunt, tamquam ea quæ ſunt, omnia præſentia, & antè oculos poſita habet, ſolus denique omnia, & ſingula quæcumque totiùs temporis decurſu, & ſæculorum ætatibus futura ſunt, ab omni æternitate nouit, & admirabili prouidentia diſpoſuit, quæ non modo humanæ mentis imbecillitate ignorat, ſed nec dæmones ipſi præſentire poſſunt. Quarè idolorum in futuris annunciandis falſitatem, & imbecillitatem, & eorum, qui eis cultum adhibebant, vanitatem irridet Spiritus ſanctus apud Iſaiam illis verbis. Annunciate quæ ventura ſunt in futurum; & ſciemus, quia Dij eſtis vos, & in nouo teſtamento Chriſtus Dominus diſcipulorum ſuorum de futuris euentibus paulo cupidius inquirentium, interrogationem graui illa reſponſione retudit, qua etiam omnium fidelium ſuorum curioſitatem coercuit: Non eſt veſtrum ſcire tempora, vel momenta, quæ Pater poſuit in ſua poteſtate. Nec verò ad futuros euentus, & fortuitos caſus prænoſcendos (futuris euentibus ex naturalibus cauſis

ne-

neceſſariò vel frequentèr prouenientibus, quæ ad diuinationem non pertinent, duntaxat exceptis) vllæ ſunt veræ artes, aut diſciplinæ, ſed fallaces & vanæ, improborum hominum aſtutia, & dœmonum fraudibus introductæ, ex quorum operatione, conſilio vel auxilio omnis diuinatio dimanat; ſiuè quòd expreſsè ad futura manifeſtanda inuocentur, ſiuè quod ipſi prauitate ſua, & odio in genus humanum, occultè, etiam præter hominis intentionem ſe ingerant, & intrudant vanis inquiſitionibus futurorum, vt mentes hominum pernicioſis vanitatibus, & fallaci contingentium prænunciatione implicentur, & omni impietatis genere deprauentur. Quæ quidem ipſis cognita ſunt, non diuinitate aliqua, nec vera futurarum rerum ſcientia, ſed naturæ ſubtilioris acumine, & alijs quibuſdam modis, quos hominum obtuſior intelligentia ignorat. Quamobrem dubitandum non eſt, in huiuſmodi futurorum contingentium, & fortuitorum euentuum inquiſitione, & præcognitione, diaboli operationem ſe fallacitèr immiſcere, vt ſua fraude, ac dolis, miſeros homines à via ſalutis auertat, & la-

queo damnationis inuoluat. Quæ cùm ita ſint, nonnulli hæc fideliter, & religioſè, vt debent, non attendentes, ſed curioſa ſectantes, grauitèr Deum offendunt, errantes ipſi, & alios in errorem mittentes; tales in primis ſunt Aſtrologi olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarij vocati, qui vanam falſamque ſyderum, & aſtrorum ſcientiam profitentes, diuinæque diſpoſitionis ordinationem, ſuo tempore releuandam præuenire audaciſſimè ſatagentes, hominum natiuitates, ſeù genituras, ex motu ſyderum, & aſtrorum curſu metiuntur, ac iudicant futura, ſiuè etiam præſentia, & præterita occulta, atque ex puerorum ortu, & natali die, ſiuè quauis alia temporum, & momentorum, vaniſſima obſeruatione, & notatione, de vniuſcuiuſque hominis ſtatu, conditione, vitæ curſu, honoribus, diuitijs, ſobole, ſalute, morte, itineribus, certaminibus, inimicitijs, carceribus, cædibus, varijs diſcriminibus, alijſque proſperis, & aduerſis caſibus, & euentibus præcognoſcere, iudicare, & affirmare temerè præſumunt, non ſinè magno periculo erroris, & infidelitatis; cùm Sanctus Auguſtinus præcipuum

Ec-

Eccleſiæ lumen, eum, qui hæc obſeruat, qui attendit, qui credit, qui in domum recipit, qui interrogat, Chriſtianam fidem, & baptiſmum præuaricaſſe affirmet, vt illos merito Apoſtolus arguat, atque increpet illis verbis: Dies obſeruatis,& menſes,& tempora, & annos, timeo vos ne fortè ſine cauſa laborauerim in vobis. Hi igitur leuiſſimi, & temerarij homines in miſerandam animarum ſuarum ruinam, graue fidelium ſcandalum, & Chriſtianæ fidei detrimentum, futuros rerum euentus, & quæcunque proſperè, vel aduersè obuentura ſunt, ac actus humanos, ea denique quæ ex libera hominum voluntate proficiſcuntur, aſtris, ſyderibuſque adſcribunt, eiſque eam facultatem, vim, ſeù virtutem, & efficaciam tribuunt ſignificandi futura; & ad præcognita ita inclinandi, vt ſic omninò nec aliter euentura ſint, atque ob eam cauſam de ijs rebus omnibus iudicia facere, prognoſtica, prædictiones, & præcognitiones ſibi aſſumere, & palam venditare non dubitant: quibus pauci rudes, & imperiti, alijque nimis creduli, & imprudentes tantam fidem preſtant, vt ex huiuſmodi iudiciorum,

& prædictionum præſcripto, aliquid certo eſſe credant, aut ſperent, quorum ſanè,& mendacium magiſtrorum temeritas, & infelicium diſcipulorum credulitas magnopere deploranda eſt; qui vel diuinis litteris admoniti non intelligunt hominis præſtantiam, cui Cœli, & Stellæ, & clariſſima Cęli ſydera, Sol, & Luna, Deo ita diſponente., non imperant, ſed inſeruiunt, ſic ènim Moyſes populum Dei, vt hunc errorem caueret, præmonebat. Ne forte eleuatis oculis ad Cęlum, videas Solem, & Lunam, & omnia aſtra Cęli, & errore deceptus adores ea, & colas, quæ creauit Dominus Deus tuus in miniſterium cunctis gentibus, quæ ſub Cęlo ſunt. Sed quid ſydera mirandum eſt homini ſeruire? nonne nobiliſſimæ intelligentiæ Angeli ipſi, omnes ſunt adminiſtratorij ſpiritus,in miniſterium miſſi propter eos,qui hæreditatem capiunt ſalutis? nam rationales oues ita diligit Deus, vt non ſolum Epiſcopos, quemadmodùm à Sancto Ambroſio ſcriptum eſt, ad tuendum gregem ordinauerit, ſed etiam Angelos deſtinauerit. Præclare etiam Sanctus Hieronymus: Magna dignitas animarum, vt vnaquæque
hi-

habeat ab ortu natiuitatis in cuſtodiam ſui Angelum delegatum. Quod ſi Angeli homines cuſtodiunt, quid aduerſus Angelorum cuſtodiam, & tutelam aſtra moliri, aut efficere poterunt, quæ cùm ipſis Angelis nullo modo ſint comparanda? Nec ſanè hoc loco prætereunda eſt eximij Eccleſiæ Doctoris, & Beatiſſimi Pontificis Magni Gregorij ſententia, qui Priſcillianiſtas hæreticos vnumquemque hominem ſub conſtitutionibus ſtellarum naſci putantes, magno rerum, & verborum pondere confutat. Abſit, inquit, à fidelium cordibus, vt aliquid eſſe fatum dicant, vitam quippè hominum ſolus hanc conditor, qui creauit adminiſtrat, neque enim propter ſtellas homo, ſed ſtellæ propter homines factæ ſunt, etſi ſtella fatum hominis eſſe dicitur, ipſis ſuis miniſterijs ſubeſſe homo perhibetur. Vtinam inſani homines hæc ſaperent, & intelligerent, ac Dei monitis obtemperarent in Leuitico dicentis: Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid ſciſcitemini, vt polluamini per eos. Neque enim quæ Chriſtiana, & vera pietas repellit ac damnat, tanto ſtudio inueſtigarent, ijſdemque miſe-

ſe-

ſerè ſe decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam homines, & curioſi, vel impij, & irreligioſi, qui futurarum, & occultarum aliarum rerum notitiam adeò anxiè habere ſtudent, vt ob eadem prænoſcenda, & inueſtiganda in diuinæ legis offenſionem multipliciter incurrant. Alij enim Geomantiæ, Hydromantiæ, Aeromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, alijſque ſortilegijs, & ſuperſtitionibus, non ſinè Dæmonum ſaltem occulta ſocietate, aut tacita pactione, operam dare, ſeù illis, ac ſortibus illicitus taxillorum, granorum triticeorum, vel fabarum iactu vti non verentur. Alij verò aliquas priſtinæ, & antiquatæ, ac per Crucis victoriam proſtratæ Idololatriæ reliquias retinentes, quibuſdam augurijs, auſpicijs, ſimilibuſque ſignis, & vanis obſeruationibus ad futurorum diuinationem intendunt. Alij autem ſunt, qui cùm morte fœdus ineunt, & pactum faciunt cùm Inferno, qui ſimilitèr ad occultorum diuinationem, ad inueniendos theſauros, vel ad alia facinora perpetranda, etiam expreſſa cùm Diabolo pactione facta, in manifeſtam ſuarum perniciem anima-

marum, nefarias magicæ artis incantationes, inſtrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos characteres deſcribunt, Dęmones inuocant; aut conſulunt, ab eis reſponſa petunt, aut accipiunt, eis preces, & thuris, aut aliarum rerum ſuffimenta, ſeu fumigationes, aliaue ſacrificia offerunt, candelas accendunt, aut rebus ſacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus ſacrilegè abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quæuis alia impietatis obſequia præſtant, cultum venerationemue tribuunt, aut annulum, vel ſpeculum, aut paruas phyalas ſibi fabricant, aut fabricari curant ad Dæmones in eis alligandos, ſeu includendos, vt putant, ad reſponſa ab ipſis inde petenda, aut habenda. Alij prætereа etiam in corporibus obſeſſis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus Dæmones, de futuris, vel occultis, rebus, aut factis exquirunt, vt merito ab eis, quos Dominus in Euangelio tacere imperauit, vanas, mendaceſque referant reſponſiones. Alij quoque præſtigiatores, frequentiùs verò muliérculæ quædam ſuperſtitionibus deditæ, in phyalis, ſeù vaſculis vitreis aqua plenis, vel in ſpeculo accenſis can-

candelis, etiam benedictis, ſub nomine Angeli Sancti, & Albi, Diabolum omnium malorum ſatorem ſupplices adorantes, vel in vnguibus, aut palma manus, quandoque etiam oleo perunctis eundem omnium fallaciarum Architectum orant, vt ſimilitèr futura vel occulta quæuis ſpectra, & apparentes imagines, ſeù phantaſticas viſiones ſibi oſtendat, aut ab eodem patre mendacij Diabolo alijs incantationibus, aut varijs ſuperſtitioſis obſeruationibus,futurorum, & occultorum huiuſmodi veritarem quærunt, & hominibus prædicere contendunt. Quorum omnium, quos ſupra enumerauimus conſimiles impietas parem exitum habet, nimirum, quod Dæmonis præſtigijs,ac dolis, tùm qui diuinant, tùm qui diuinationem expetunt illuſi, ac deluſi miſerrimè reperiuntut. Itaque cùm futuros euentus in ſeipſis conſiderare antequam fiant, ſit Dei proprium; illud neceſſario conſequitur, vt Aſtrologi, & alij prædicti, qui huiuſmodi futura prænunciare, aut prænoſcere quocunque modo, niſi Deo reuelante, audent, iniuſtè,atquè impudentèr, quod Dei eſt ſibi aſſumant & vſurpent. Sic fit, vt

dùm

dùm ab eis, quod ſolius eſt Creatoris perperam creaturis tribuitur, diuina maieſtas grauitèr lædatur, fidei integritas violetur, & animabus pretioſo Chriſti ſanguine redemptis, peſtis, atque exitium importetur.

§. 2. Et licet iampridem regulis Indicis librorum prohibitorum ex Decreto ſacri generalis Tridentini Concilij confecti, illud inter cætera conſtitutum fuerit, vt Epiſcopi diligenter prouiderent ne huiuſmodi Aſtrologiæ iudiciariæ libri, tractatus, & indices legerentur vel haberentur, qui de futuris contingentibus ſucceſſibus fortuitiſue caſibus, aut ijs actionibus quæ ab humana voluntate pendent certò aliquid euenturum affirmare audent, permiſſis tamen iudicijs, & naturalibus obſeruationibus, quæ nauigationis, agriculturæ, ſiue medicæ artis iuuandæ gratia conſcripta fuiſſent. Libros verò omnes & ſcripta Geomantiæ, Hydromantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, ſiuè in quibus continentur ſortilegia, veneficia, auguria; auſpicia, incantationes artis magicæ, prorsùs reijci, & aboleri curarent. Non tamen errorum corruptelarum, delictorum & abuſuum

Ordinarijs ideo inſsũ fuit vt eiuſmodi artes, & libros extirparent, ſed extirpatio perfecta non fuit.

prædictorum extirpationi vſque adeo prouiſum eſt, quin etiam adhuc in nonnullis locis, & apud plurimos curioſius vigeant, cùm valdè frequenter detectis diaboli inſidijs, diuinationum, ſortilegiorum, & variarum ſuperſtitionum omnia plena eſſe in dies detegantur,

Hic itaque Pōtif. Aſtrolog. iudiciarios Mathematic. Diuinatores, & cæt. ab Ordinarijs, & ab Inquiſitoribus ſe nere coercere mandat.

§. 3. Nos, igitur, qui pro noſtro Paſtoralis officij munere fidei integritatem inuiolatam conſeruare debemus, & animarum ſaluti proſpicere, quantum diuina gratia adiutrice poſſumus, ex paternæ charitatis viſceribus optamus, damnantes,& reprobantes omne genus diuinationum, quæ diabolo auctore ad fidelium deceptionem à prædictis curioſis, vel perditis hominibus fieri ſolent, Cupientes pręterea ſanctam illam Chriſtianæ Religionis ſimplicitatem, præſertim vbi agitur de ſumma Creatoris Dei poteſtate, ſapientia, & prouidentia,ab omni erroris labe, integram, atque incorruptam, vt par eſt, retineri. Volentes quoque prædicta falſæ credulitati, ac huiuſmodi illicitarum diuinationum, & ſuperſtitionum, deteſtabili ſtudio, & execrandis flagitijs, atque impuritatibus occurrere, vt de Chriſtiano po-

populo merito dici poſſit, quod de antiquo Dei populo ſcriptum eſt. Non eſt augurium in Iacob, neque diuinatio in Iſrael. Hac perpetuò valitura Conſtitutione, Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, & mandamus, vt tam contra Aſtrologos, Mathematicos, & alios quoſcumque dictæ iudiciariæ Aſtrologiæ artem, præterquam circa agriculturam, nauigationem, & rem medicam in poſterum exercentes, aut facientes iudicia, & natiuitates hominum, quibus de futuris contingentibus, ſucceſſibus, fortuitiſque caſibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid euentorum affirmare audent, etiam ſi id ſe non certò affirmare aſſerant, aut proteſtentur, quam contra alios vtriuſque ſexus, qui ſupradictas damnatas, vanas, fallaces, & pernicioſas diuinandi artes, ſiue ſcientias exercent, profitentur, & docent, aut diſcunt, quiue huiuſmodi illicitas diuinationes, ſortilegia, ſuperſtitiones, veneficia, incantationes, ac præmiſſa deteſtanda ſcelera, & delicta, vt præfertur, faciunt, aut in eis ſe quomodolibet intromittunt, cuiuſcumq; dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, tam Epiſcopi, & Prælati,
Su-

Superiores, ac alij Ordinarij locorum, quam Inquiſitores hæreticæ prauitatis vbique gentium deputati, etiamſi in plerìſque ex his caſibus antea non procedebant, aut procedere non valebant, diligentius inquirant & procedant, atque in eo ſeuerius Canonicis pęnis, & alijs eorum arbitrio animaduertant,

Libroſque harum artium retineri verat.

§. 4. Prohibentes omnes & ſingulos libros, opera, & tractatus huiuſmodi iudiciariæ Aſtrologię, Geomantiæ, Hydromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, Artis Magicæ, aut in quibus ſortilegia, veneficia, auguria, auſpicia, execrabiles incantationes, ac ſuperſtitiones continentur, ac vt ſupra in memorato Indice interdictos, ſub cenſuris & pęnis in eo contentis à quibuſcunque Chriſtifidelibus legi, aut quomodolibet retineri, ſed illos Epiſcopis & Ordinarijs locorum, vel Inquiſitoribus prædictis præſentari & conſignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate ſtatuimus & mandamus, vt contra ſcienter legentes, aut retinentes libros, & ſcripta huiuſmodi, ſeù in quibus talia continentur, ſimilitèr ijdem Inquiſitores liberè & lici-

licitè procedant, ac procedere, & pœnis condignis punire, & coercere poſſint.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Clauſulæ derogatoriæ.

§. 6. Vt autem præſentes noſtræ litteræ ad communem omnium notitiam faciliùs deducantur, iubemus, illas in valuis Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ affigi, ſeu appendi, eiſque detractis, ipſarum exempla etiam impreſſa eiſdem in locis affixa relinqui. Iuſſio publica in Vrbe

§. 7. Et inſuper vniuerſis, & ſingulis Venerabilibus fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, locorum Ordinarijs, & Prælatis, necnon Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis vbilibet conſtitutis, per hæc committimus, & in virtute ſanctæ obedientię diſtrictè percipiendo mandamus, vt per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes litteras, poſtquam eas receperint, ſeu earum notitiam habuerint, in ſuis, & ſingulis Parochialibus Eccleſijs, dum in eis populi multitudo ad diuina conuenerit; deinde verò ſemel in anno, & quoties eis Et extra.

expedire videbitur, vulgari ſermone publicent, aut publicari faciant.

Fides exemplorum.

§. 8. Quia verò difficile foret præſentes litteras ad ſingula quæque loca, in quibus de eis fides facienda erit deferri, volumus, vt earum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ac paruo ſigillo Sanctæ Romanę, & vniuerſalis Inquiſitionis, aut alicuius Prælati, vel Curiæ Eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra vbique locorum adhibeatur, quæ eiſdem originalibus litteris adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo, &c.

Dat. P. An. 1. 5. Ianuarij.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dñicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo quinto, Nonis Ianuar. Pontific. Noſtri Anno primo.

Anno à Natiu. Dom. 1586. Indictione 14. die verò 9. menſis Ianuarij, Pontif. SS. D. N. D. Sixti diuina prouidentia Papæ V. anno ſecundo retroſcriptæ Litteræ Apoſt. affixæ, lectę, & publicatę fuerunt in valuis, ſeu portis S. Io: Lateranen. & S. Petri Principis Apoſt. de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſt. & aciei Campi Floræ, & per aliquod temporis ſpatium dimiſſæ per nos Io: Freile, & Nicolaum Tagliettum, SS. D. N. Papæ Curſores. Alex. Parabiacus Mag. Curſ.

IV.

IV. Aliàs CXIII.

Contra Aſtrologos Iudiciarios, qui de ſtatu Reipublicæ Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſeu vita Romani Pontificis, aut eius conſanguineorum Iudicia facere, necnon eos, qui illos deſuper conſulere præſumpſerint, cum innouatione ſimilis Conſtitutionis Sixti Papæ V.

VRBANVS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INſcrutabilis Iudiciorum Dei altitudo non patitur, vt humanus intellectus tenebroſo corporis carcere conſtrictus, ſuper aſtra ſe extollens, arcana in ſinu Diuino recondita, & ipſis beatiſſimis Spiritibus ignota, nefaria curioſitate, non ſolum explorare, ſed etiam tanquam explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti, & pernicioſo exemplo venditare præſumat. Edita Anno Dom. 1621. Prœmium.

§. 1. Hinc eſt, vt quamuis ciuilibus, canoniciſque ſanctionibus, ac nouiſſimè fel. record. Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri Conſtitutione deſuper edita Cauſa huius Conſtitutionis.

edita Aſtrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum qui euentura diuinare, ſeu prædicere audent, quoſquè vti homicidas, & maleficos antiquitas æſtimauit, illorum potiſſimum, qui de ſumma Reipublicæ, vel Principis ſalute iudicia ferre præſumerent, ars, profeſſio, ſiue exercitium grauibus pœnis inhibita eſſe noſcantur. Attamen ſicut accepimus, nonnulli iniquitatis filij propriæ puſillitatis obliti, ac lenitate forſan, vel conniuentia audentiores facti vanamque fatidicorum æſtimationem aucupantes, in deplorandam animarum ſuarum perditionem, graueque Chriſtifidelium ſcandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumnitate, illis ſollicitudinem, hominibus verò inquietis rerum nouandarum occaſionem ea ratione inferre ſatagentes, prognoſtica, & prædictiones verbo, vel etiam ſcripto edere non erubeſcunt.

Innouatio Conſtitut. Sixti V.

§. 2. Nos itaque perniciosis huiuſmodi abuſibus quantum nobis ex alto conceditur obuiam ire, ac quos Dei reſpectus in officio non continet, pœnarum grauitate, & ſeuerioris diſciplinæ freno coercere volentes Motu

pro-

proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine. Conſtitutionem per præfatum Sixtum prædeceſſorem deſuper, vt præfertur, editam, Apoſtolica auctoritate tenore prҿſentium perpetuo approbamus, confitmamus, & innouamus.

§. 3. Et inſuper omnibus, & quibuſcumque Laicis cuiuſcunque ſexus, conditionis, ſtatus, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis exiſtentibus, qui de ſtatu Reipublicæ Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſiue de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore exiſtentis eiuſque vſque ad tertium gradum incluſiuè conſanguineorũ Mathematicos, Ariolos, Aruſpices, Vaticinatoreſue nuncupatos, vel alios Aſtrologiam iudiciariam exercentes, ſeu aliàs quomodolibet profitentes de cætero conſuluerint, ſiue deſuper eorum iudicia, prognoſtica, prædictiones, ſeu præcognitiones, etiam ſibi oblatas receperint, illiſue quomodolibet vſi fuerint, vel illas penes ſe ſcientèr retinuerint, aut alicui oſtenderint, necnon ijſdem Mathematicis, Ariolis, Aruſpicibus, Vaticinatoribus, ſiue alijs Aſtrolo- Contrauentiones, & cõtrauenientium laicorum pœnæ.

giam Iudiciariam, ſeu quamlibet artem diuinatoriam quomodolibet profitentibus,qui Iudicia,Prognoſtica,ſeu præcognitiones, & prædictiones ſuper præmiſſis, etiamſi id non certo ſe affirmare proteſtentur fecerint, ſiue à ſe, vel ab alijs iam facta, ſeu factas impoſterum penes ſe ſimilitèr retinuerint, vel alicui dederint, ſeu oſtenderint, aut de eis quouis modo etiam improbando ſcripto, vel verbis rractauerint, nedum excommunicationis maioris latæ ſententiæ, ſed etiam vti læſæ Maieſtatis reis, vltimi ſupplicij, ac confiſcationis omnium bonorum ſuorum etiam Romanæ Curiæ officiorum, ac deuolutionis, quarumcumque Ciuitatum, Caſtrorum, & locorum Iuriſdictionalium, & fæudalium.

Pœnæ Clericorū quorumcūque, quantumuis qualificatorum.

§. 4. Clericis quoque, & Presbyteris, alijſque perſonis Eccleſiaſticis, tàm ſæcularibus, quàm cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, ſeu Inſtituti, vel Militiarum quarumcunque, etiam Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſolymitani, alijſque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiectis, Regularibus vtriuſque ſexus, vltra prædictas, etiam priuationis beneficiorum, & dignitatum,

tum, ac officiorum Eccleſiaſticorum, etiam Monaſteriorum, Prioratuum, & Præceptoriarum, ac aliorum quorumcunque, & inhabilitatis perpetuæ ad illa inpoſterum obtinendà, ita quod perſonæ Eccleſiaſticæ præuia illarum degradatione Curiæ ſæculari tradantur puniendæ, in Epiſcopali vero, Archiepiſcopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacunque alia etiam ſuperiori Eccleſiaſtica, vel mundana quantumuis ſublimi, excellente, & ſpeciali nota digna, etiam ſuprema conſtitutis dignitate, eaſdem excommunicationis, ac priuationis etiam regiminis, & adminiſtrationis Eccleſiarum, & aliorum quorumcunque beneficiorum, & dignitatum quantumuis ampliſſimarum, & Patriarchali maiorum, ac officiorum ſuorum, & inhabilitatis pœnas ipſo facto incurren. Apoſtolica auctoritate tenore præſentium infligimus, & imponimus.

§. 5. Cognitionem autem cauſarum huiuſmodi quoad perſonas Eccleſiaſticas, tàm ſæculares, quàm regulares, in Vrbe noſtra, & illius diſtrictu ad dilectos filios noſtrum in eis Vicarium in ſpiritualibus generalem, necnon eiuſdem Vrbis Gubernatorem, ac Iudicum deputatio, tàm in Vrbe, quàm extra.

cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditorem Generalem,& eorũ quemlibet inſolidum, extra verò Vrbem, & diſtrictum prædictum in Prouincijs, Nobis,& Apoſtolicæ Sedi ſubiectis ad S. R. E. Cardinales in eiſdem Prouincijs de latere Legatos, & Prolegatos, ac Præſides in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutos pro tempore exiſtentes, in alijs vero omnibus, & ſingulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Caſtris,& locis,tàm ſub noſtra,& dictę Sedis, quàm cuiuſuis alterius Principis ditione comprehenſis, priuatiuè quoad omnes etiam Superiores Religioſorum, ipſiſque Superioribus penitus excluſis, ad Ordinarios locorum, vbilibet verò locorum etiam ad hæreticæ prauitatis Inquiſitores ſpectare volumus.

Demandatio cognitionis cauſarum huiuſmodi.

§. 6. Mandantes dilectis filijs noſtris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præſidibus prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus, necnon Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcobis ſingulis, videlicèt in ſuis Ciuitate, & Diœceſi, & quoad loca intra fines alicuius Diœceſis,non tamen de Diœceſi exiſtentia ipſarum Diœceſum,

ceſum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quò verò ad ea, quæ extra fines alicuius Diœceſis conſiſtunt, vicinioribus eorundem locorum Ordinarijs, ac etiam Inquiſitoribus prædictis, quatenùs ad inſtantiam cuiuſuis Fiſci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio cauſarũ huiuſmodi cognitiones ſuſcipientes, præuia etiam auocatione à quibuſuis alijs ſupra nõ expreſſis, nec à Nobis ſpecialitèr delegatis in cauſis ipſis modo præmiſſo procedant omnibus iuris, & facti remedijs opportunis, inuocato etiam auxilio brachij ſæcularis.

§. 7. Inhibentes inſupèr Decanis, & Capitulis Eccleſiarum Cathedralium Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumuis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Inſtitutorum, ac etiam Hoſpitalis prædictorum Superioribus Cõuentibus, & Fratribus quantumuis exemptis, ne ſub priuationis beneficiorum, & officiorum quorumcunque per eos reſpectiuè obtentorum, ac ſimilitèr inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisque actiuæ, & paſſiuæ, necnon excommunicationis latæ ſententiæ eo ipſo incurrendis poe-

Inhibitio, & pœnæ cõtra turbantes, vel non obedientes Iudicibus prædictis.

pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, ſeù Vicelegatos, alioſque prædictos in cauſis huiuſmodi procedentes quoquomodo impedire, moleſtare, ſeù perturbare audeant, vel præſumant, ac etiam mandantes, vt quoties ad id fuerint requiſiti, Religioſos ipſos, etiam ſi alicuius loci regularis Superiores actu fuerint, Ordinarijs, Legatis, ſeù Vicelegatis, ac alijs prædictis, ſeù quibus ijdem mandauerint, conſignent cum ſcripturis, & actis, ſi quæ facta fuiſſe reperiantur.

Decretum irritans.

§. 8. Sicque & non alitèr in præmiſſis per quoſcunque Iudices Ordinarios, Delegatos, & Commiſſarios, ac etiam Cameræ Apoſtolicæ Clericos, Præſidentes, necnon cauſarum Palatij Apoſtolici, & Curiæ eiuſdem Cameræ generalem Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium, ſublata eis, & corũ cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultatę, & auctoritate vbique iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari decernimus.

§. 9. Non

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon noſtra in numero ſeptuageſima, & alijs Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac Prouinciarum, Regnorum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Militiarum, Hoſpitalium, etiam S. Ioannis prædictorum, aliorumque Religioſorum, & piorum locorum, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eiſdem Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Eccleſijs, Monaſterijs, Hoſpitalibus, & Militijs prædictis, & alijs pijs locis, ac illorum Vniuerſitatibus, Capitulis, Superioribus, & perſonis in contrarium, forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum omnium tenores, Contrarium derogatio.

ac

ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes illis, aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice duntaxàt ſpecialitèr, & èxpreſsè harum ſerie derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Publicationes in Vrbe omnes arctare vult.

§. 10. Volumus autem, quod præſentes litteræ in valuis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ poſtquam ſic affixæ, & publicatæ fuerint, quoſcunque tàm in Statu noſtro temporali, quam extra eum, vbique locorum perindè arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique nominatim, & perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides in iudicio, & extra, vbique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, innouationis, inflictionis, impoſitionis, inhibitionis,

de-

decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerint incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, Kalendas Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno octauo. Dat.P.An.8. die 1. Apr.

In Dei nomine Amen. Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, die verò decima menſis Aprilis, Indictione decima quarta, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri, D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ Octaui, anno eius octauo, ſupradictæ Litteræ Apoſtolicę præſentatæ, & affixæ fuerunt, ac dimiſſis copijs ad Baſilicas Eccleſiarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum Vrbis, & in Cancellaria Apoſtolica, in acie Campi Floræ, ac alijs locis ſolitis conſuetis Vrbis, per nos Auguſtinum de Bolis, & Ioannem Radicam SS. D. N. Papæ Curſores.

Matthias Spada Magiſter Curſorum.

XLII.

Digitized by Google

XLII.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, vbi liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat.

Edita Anno Dom. 1596.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa huius Conſtit.

CVm ſicut non ſine magno animi noſtri dolore accepimus, quamplures Chriſtifideles ex diuerſis Italiæ partibus, eorum patrijs, vbi Vera, & Sancta, Catholica, & Apoſtolica Religio viget, & publicè prædicatur, diſcedentes, abeant in longinqua loca, vbi non ſolum hæreſes impunè graſſantur, ſed quod peius eſt, Catholicæ Religionis vſus publicè interdicitur, & prohibetur, quo fit, vt perſonæ ibi permanentes, etiamſi Catholicæ ſint, cogantur tamen contra eorum pia deſideria, ſacroſanctæ Miſſæ Sacrificio, alijſque diuinis Officijs, ac Sanctorum Sacramentorum perceptione in ſuarum animarum diſcrimen diutius carere.

Itali non habitent in locis, in quibus Catho-

§. 1. Quare nos, his, & alijs malis, & periculis inde prouenientibus, quantum cum Domino poſſumus, obuiare cu-

cupientes, hac noſtra in perpetuum valitura Conſtitutione ſtatuimus, & ordinamus, vt de cætero nullus Italus, ſiue Mercator, ſiue cuiuſuis alterius conditionis, vel ſtatus exiſtat, quouis quæſito colore, prætextu, vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Ciuitate, Oppido, seù loco, vbi aliqua Eccleſia cum Parocho, vel Paſtore, seù Sacerdote Catholico non exiſtat, in qua liberè, & ſine omni periculo palàm, & publicè celebrari, & audiri poſſint ſacroſanctæ Miſſæ, & alia diuina Officia, & Conciones, ac Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrari, mortuorum corpora ſepeliri, & cætera fieri iuxta ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ. licæ Fidei cultus liber non permittitur.

§. 2. Vtque ijdem Itali abſtineant à Matrimonijs cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum ſepulturis, filios ſuos de ſacro Fonte leuari per hæreticos non permittant, nec ipſi viciſſim hæreticorum filios, niſi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, leuare præſumant, Medicorum quoque hæreticorū opera, neceſſitate ceſſante, & vbi adſit copia Catholici Medici idonei, non vtantur. Euitemque hic enarrant

§. 3. Cum

Ad habitandum ibi non accedant, niſi id prius ſignificẽt Ordinarijs, vel Inquiſitoribus, qui eum eis hic deſcripta ſeruent.

§. 3. Cum verò Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum, ſeù inhabitandum in partibus prædictis, id ſignificent ſuis Ordinarijs, vel Inquiſitoribus locorum à quibus ſeriò admoneantur, vt in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem conſtantèr retinentes, & profitentes, piam, & catholicam vitam ducant, Dominicos, & Feſtos dies, abſtinentias, & ſacra ieiunia ab Eccleſia præcepta religiosè colant, atque omnem hæreſim, & errorem, hæreticos, ſchiſmaticos, & ab Orthodoxa Fide aberrantes fugiant, & euitent, ac vt ſaltèm ſingulis annis de eorum Sacramentali peccatorum Confeſſione, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ perceptione per eos facta, fidem, ſeù teſtimonium ipſis Ordinarijs, vel Inquiſitoribus in Italiam tranſmittant, ad quod & nos dictos Italos tenore præſentium teneri, & obligatos eſſe decernimus, & mandamus.

Inobedientes vel de hæreſi ſuſpecti inquiri poſſunt.

§. 4. Quod ſi quis propriæ ſalutis immemor, contra præmiſſa facere præſumpſerit, poſſit aduersùs eum per locorum Ordinarios, & Inquiſitores hæreticæ prauitatis, vti de hæreſi ſuſpectum procedi.

§. 5. Non

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Quibuſcunque nõ obſtantibus.

§. 6. Volumus autem, vt earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipſiſmet præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Tranſumpti fides.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimaſexta Iulij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno quinto. D. 1. Ann. ſ. die 26. Iulij

---

XXVIII.

Contra hæreticos in locis Italiæ, & inſularum adiacentium quouis prætextu commorantes, earumque fautores.

GREGORIVS PAPA XV. Edita A.D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmani Pontificis Beati Petri Apoſtolorum Principis ſucceſſoris mu- Exordium.

munus exigit, vt pro incumbente Dominici gregis cura, & ſolicitudine; Prædeceſſorum ſuorum Conſtitutiones, eas præſertim quæ ad Sacroſanctæ Fidei Catholicæ conſeruationem pertinent, quo ſuum perpetuum ſortiantur effectum, & inuiolabilitèr obſeruentur, innouet, & extendat, proùt rerum, & temporum qualitatibus debitè compenſatis, conſpicit in Domino ſalubritèr expedire.

Clē. Octauus edidit Conſt. quæ eſt ſup. pag. 84.

§. 1. Aliàs ſiquidem à fel. record. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis videlicèt. Cùm ſicut non ſinè, &c. vt ſupra pag. 84.

Hic pont. illam omnino præcipit obſeruari.

§. 2. Nos inuiolabili dictarum Clementis litterarum, & in eis contentorum quorumcumque obſeruationi quantum Nobis ex Alto conceditur prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clementis prædeceſſoris litteras, cùm omnibus, & ſingulis in eis contentis, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illaſque innouamus, ac inuiolabilitèr obſeruari mandamus.

§. 3. In-

§. 3. Inſuper ne vllus hæreticus in locis Italiæ,& inſularum adiacentium neque etiam ſub commercij, mercimonij, aut alio quouis prætextu domiciliũ contrahere, ſeù domùm apertam habere propriam,vel conductam, aut gratis conceſſam, ſeù habitari, aut morari poſſit, earumdem tenore præſentium prohibemus, ac reſpectiuè ſtatuimus, & ordinamus. Et plenius modo diſponit contra Hæreticos.

§. 4. Contra prohibitioni autem, ac ſtatuto, & ordinationi noſtris huiuſmodi non parentes, ſeù contrauenientes, cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſæcularis exiſtentes, iuxta formam iuris procedatur, & puniantur. Contrauenientibus pœnas infligit.

§. 5. Et ſimili modo eos, qui hæreticos prædictos receptauerint, eiſque quoquomodo contra præſentium litterarum tenorem, fauorem, opem, ſeù auxilium prębuerint,vti fautores, & receptatores hæreticorum puniri. Illorum fautores vti hæreticos puniri iubet.

§. 6. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, & de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irri- Et ita, & non aliter iudicari mandat.

 tum,

tum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Quibuſcūque non obſtantibus.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Publicationes in Vrbe omnes ligare decernit.

§. 8. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes poſt duos menſes à die illarum publicationis computandos, omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

D. 1. An. 2. die 2. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die ſecunda Iulij MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri IESV CHRISTI MDCXXII. Indictione 5. die vero prima menſis Septembris, Ponti-

tifi-

tificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius ſecundo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit, ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt., per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

XXVI.

Reuocatio facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum, & Religioſorum quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum, ad officium ſanctæ Inquiſitionis hæreticæ prauitatis, quomodolibet pertinentes.

PAVLVS EPISCOPVS Edita A.D. 1606.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex ea interdum, quæ à prædeceſſoribus ſuis temporum, & rerum qualitate id tunc expoſcente, prouide prohæreſum ex-

tirpatione ſancita ſunt nouis emergentibus rationibus reuocat, & immutat, aliaque deſuper diſponit, & ordinat, prout in Domino ſalubritèr conſpicit expedire.

Pius IV. iuſsit Inquiſitores procedere contra quoſcumq; regulares, dūmodo ab eorum Superioribus non eſſet præuentū vt ſup. in eius cōſtit. 51. Paſtoris.

§. 1. Dùm ſiquidem fel. rec. Pius Papa Quartus Prædeceſſor noſter ſua perpetuo valitura Conſtitutione, ſtatuit, ordinauit, & declarauit, quod ex tunc deinceps in omnibus Chriſtiani Orbis partibus Inquiſitores hæreticæ prauitatis, tam generales, quàm in quibuſuis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcunqueOrdinum etiam exemptorum, etiam Mendicantium profeſſores, & Religioſos, ac etiam alios quoſcumque quouis modo priuilegiatos, & exemptos, de hæreſis crimine quomodolibet ſuſpectos aut culpabiles, dummodo ab eorundem profeſſorum, & Religioſorum Superioribus, vel Prælatis in cauſis huiuſmodi peruenti non fuiſſent, iuxta facultates officij Inquiſitionis ipſius prauitatis inquirere, & procedere, ac culpabiles, & delinquentes repertos ſecundùm canonicas ſanctiones caſtigare atque punire poſſent, & valerent,

rent, ac alias proùt in litteris ipſius Pij Prædeceſſoris latius continetur.

§. 2. Cùm autem rerum vſu compertum ſit, occaſione præuentionum huiuſmodi nonnulla interdum impedimenta orta eſſe, quo minùs cauſæ huiuſmodi ea qua decet diligentia cognoſcantur, Nos de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, contra hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum illa de medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac matura deliberatione, hac noſtra etiam perpetuo valitura Conſtitutione omnia, & quæcunque priuilegia, indulta, facultates, & conceſſiones Generalibus, Superioribus, & Prælatis quorumque Ordinum, ſiuè Mendicantium, ſiue Clericorum Regularium, cuiuſuis Ordinis, & inſtituti, etiam in dicta conſtitutione non expreſſorum, & quantumuis exemptorum, & quocunque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam conceſſa, approbata, & innouata, & quantumuis etiam longiſſimo tempore obſerua-

Hic modo Pontif. facultatem quibuſcũq; Ordinum Prælatis cognoſcendi cauſas Regularium ad officiũ Inquiſitionis ſpectantes quoquo modo conceſſam reuocat.

 ta,

ta, cauſas ad dictum officium quouis modo ſpectantes, cognoſcendi, & terminandi, ſeù in illis quoquo modo ſe intromittendi, quorum omnium, & ſingulorum tenores, etiamſi de illis ſpecialis, & expreſſa mentio habenda eſſet, præſentibus pro plene, & ſufficientèr expreſſis, & inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò caſſamus, reuocamus, & abolemus, ipſiſque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, vt de cætero quouis quæſito colore, vel prætextu præuentionis, vel conſuetudinis, & præſcriptionis immemorabilis, seù cognoſcendi, an delationes huiuſmodi calumnioſæ ſint, necne, in eiſdem cauſis, tam motis, quàm mouendis, quoquo modo ſe intromittere, ſeù immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas ipſas cognoſcere, definire, vel terminare minime audeant, ſeù præſumant, ſimili auctoritate diſtrictius inhibemus.

Regulares omnes Ordinarijs, & Inquiſitoribus libere denunciari mandat.

§. 3. Volentes, & expreſſe mandantes, vt ipſi Religioſi poſſint, & debeant omnes, etiam Ordinum huiuſmodi profeſſores de hæreſi ſuſpectos, Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorum vi-

viciníoribus liberè denunciare, abſquè eo quòd Superiores prædicti perſonas denunciandas, & cauſas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare audeant, ſeù præſumant.

§. 4. Inſuper omnes, & quaſcunque cauſas ad dictum officium quomodolibet ſpectantes, & pertinentes. coram Generalibus, Superioribus, & Prælatis huiuſmodi in quibuſcunque locis exiſtentibus, ac contra quoſcunque Religioſos, vt præfertur, exemptos, motas, & pendentes, ad nos harum ſerie auocamus, eaſque omnes in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperiuntur, ipſius prauitatis Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorum viciniorib⁹ terminandas committimus.

Et cauſas coram ipſis Prælatis pēdentes inquiſitoribus, & Ordinarijs committit.

§. 5. Præterea ipſis Generalibus, Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus, atque mandamus, vt omnes proceſſus, & acta cauſarum huiuſmodi, Inquiſitoribus, ſeù Ordinarijs prædictis reſpectiuè remittant, & conſignent; nec non profeſſores, fratres, & Religioſos ſupradictos, quos hæreſis labe infectos, vel ſuſpectos, etiam in viſitatione eſſe nouerint,

Prælatos ad tranſmittēdum omnia acta & omnes regulares de hæreſi, ſuſpectos ijſdem Ordin., & Inquiſitoribus monet.

rint,

rint, abſque alia conferentia cùm proprijs Superioribus facienda, eiſdem Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus reſpectiuè denuncient.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 6. Quod ſi Generales, alijque prædicti præſentibus litteris non paruerint, eos omnes priuationis quarumcunque dignitatum, ſeu Prælaturarum, vel officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eaſdem, necnon contra fautores hæreticorum, & impeditores officij ſtatutas, & inflictas pœnas, aliaſque cenſuras Eccleſiaſticas etiam excommunicationis maioris latæ ſententiæ, à qua nonniſi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo, abſolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipſo incurriſſe.

Clauſulas huius bullæ præſeruatiuas apponit.

§. 7. Nec non præſentes literas, licet generales Superiores, & Prælati prædicti, aut quicumque alij quauis auctoritate, dignitate officio, ſeù honore fulgentes in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, ſemper, & perpetuo validas efficaces

caces exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac de omnibus inuiolabilitèr obſeruari, ſicque per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§. 8. Non obſtantibus prædicta, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum, & inſtitutorum quorumcumque iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis, etiam mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus, eorumque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac perſonis, etiam per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem prædictam, & per Nos quouis modo conceſſis, & confirmatis, Edita A.D. 1574.

matis, & iteratis vicibus, approbatis, & innouatis, quibus, ac alijs omnibus, quæ præſentibus quomodolibet obſtare poſſent etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum tenores pro plene, & ſufficientèr præſentibus expreſſis, & totalitèr inſertis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat, & ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Formam & effectũ publicationis præſcribit.

§. 9. Vt autem præſentes literæ ad omnium notitiam deducantur, neue aliquis ignorantiam earum prætendere, aut contra eas ſe excuſare valeat, illas in valuis Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, ac acie Campi Floræ de more, affigi, & publicari, earumque exempla inibi affixa dimitti, ac poſt publicationem huiuſmodi omnes, & ſingulos quos concernunt, & concernent in futurum perindè ar-

ctent,

ctent, & afficiant, acſi eorum cuilibet perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

§. 10. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Prælati, ſeù perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem in iudicio, & extra, vbique gentium, & locorum adhiberi volumus, & mandamus, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ; & nihilominus, vt ad maiorem notitiam ſingulorum, & quorumcunque Religioſorum prædictorum preſẽtes deueniant, etiam volumus, & in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælatis prædictis, vt in primis proximis futuris Capitulis, ſeù Congregationibus, Prouincialibus, vel Generalibus cuiuſcunque Prouinciæ, tam in Italia, quàm extra, præſentes noſtras literas legi, & publicari faciant, & procurent. Tranſumptis credi iubet.

§. 11. Nulli ergo, &c. Sanctio pœnales.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno incarnationis Dominic. 1606. Calend. Septembris, Pontificatus Noſtri Anno ſecundo. Dat. P. A. 2. die 1. Sept.

Anno

Anno a Natiuit. Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1606. Indictione 4. Pontificatus autem Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D. N.D. Pauli diuina prouidentia Papæ V. Anno ſecundo, die verò tertia menſis Octobris ſupradictæ litteræ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Ioan. Baptiſtam Menochium, eiuſdem Sanctiſſimi D. N. Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

XCVII.

Innouatio Conſtitutionum à Sixto Quarto, & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum. Impoſitioque maiorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniendos.

Edit. A.D. 1616. PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmiũ. REgis pacifici, quamquam nullo noſtro merito diuina diſpenſatione

tione vices gerentes in terris, ex muneris noſtri debito, pacis, & concordiæ inter Chriſtifideles, præſertim Eccleſiaſticas perſonas, quæ alijs in viam pacis dirigendis, & in vnitate Spiritus continendis ſunt præpoſitæ, conſeruationi ſedulo inuigilare cupientes, ea quæ à prædeceſſoribus noſtris Roman. Pontif. ad ſcandalorum ſemina tollenda ſalubritèr conſtituta ſunt, cùm hoſtis antiqui inſidijs, qui ab initio diſſidia ſerere cœpit, minimè obſeruari, aut varijs modis eludi dignoſcuntur, vt inuiolata ſeruentur, opportunis remedijs, quantùm cùm Domino poſſumus.

Sixtus IV. conſtitutionem edidit contra affirmantes hæreticum eſſe, aut peccatũ mortale credere, vel tenere B. Mariam Virginem in ſua conceptione à peccato originalis macula præſeruatam fuiſſe, vel non fuiſſe, cum nondum id eſſet à Sede Apoſt. & Romana Eccleſia deciſum.

§. 1. Olim ſiquidem per fælicis recordationis Sixtum Papam Quartum prædeceſſorem noſtrum, accepto quod nonnulli diuerſorum Ordinum Prædicatores, in ſuis ſermonibus ad populum publicè per diuerſas Ciuitates, & Terras affirmare non erubuerant, & quotidiè prædicare non ceſſabant, omnes illos qui tenebant, aut aſſerebant glorioſam, & immaculatam Dei Genetricem abſque originalis peccati macula fuiſſe conceptam, mortalitèr peccare, vel eſſe hæreticos, eiuſdemque immaculatæ Conceptionis officium

cium celebrantes, audienteſque ſermones illorum, qui eam ſinè huiuſmodi macula conceptam eſſe affirmabant, grauitèr peccare, ſed & prædictis prædicationibus non contenti, confectos ſuper eiſdem ſuis aſſertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum aſſertionibus, & prædicationibus non leuia ſcandala in mentibus fidelium exorta erant, & maiora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus prędeceſſor huiuſmodi temerarijs auſibus, & peruerſis aſſertionibus & ſcandaloſis, quæ exindè in Dei Eccleſia exoriri poterant, obuiare volens, huiuſmodi aſſertiones Prædicatorum eorundē, & aliorū quorumlibet, qui affirmare præſumerent, eos qui crederent, aut tenerent eandem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in ſua conceptione præſeruatam fuiſſe, propterea alicuius hæreſis labe pollutos fore, vel mortalitèr peccare, aut huiuſmodi officium conceptionis celebrantes, ſeù huiuſmodi ſermones audientes alicuius peccati reatum incurrere, vtpotè falſas, & erroneas, & à veritate penitus alienas, editoſque deſuper libros prædictos id continentes, quo ad hoc reprobauit, & damnauit,

Hanc conſtit. Sixti IV. vide in cap. 2. de Reliq. & Vener. Sanctorum inter Extrauag. conciones.

ac

ac ſtatuit,& ordinauit, quod Prædicatores verbi Dei, & quæcunque alij cuiuſcunque ſtatus, gradus, aut ordinis, & conditionis eſſent, qui auſu temerario præſumerent in eorum ſermonibus ad populum, ſeu alias quomodolibet affirmare, huiuſmodi ſic per eum improbatas, & damnatas aſſertiones veras eſſe, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrent, à qua ab alio quàm à Romano Pontifice, niſi in mortis articulo, nequirent abſolutionis beneficium obtinere. Similique pœnæ, & cenſuris ſubiecit eos, qui auſi eſſent aſſerere contrariam opinionem, tenentes videlicèt, glorioſam Virginem MARIAM cum originali peccato fuiſſe conceptam, hæreſis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id eſſet à Romana Eccleſia, & Apoſtolica Sede deciſum.

§. 2. Hanc verò Sixti prædeceſſoris Conſtitutionem Oecumenica Tridentina Synodus poſtea innouauit.

Eam innouauit Cõc. Trid. ſeſſ. 15. de peccat. orig.

§. 3. Ac deindè ſimilis recordationis Pius Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter, ſtatuit, ordinauit, & mandauit, quatenùs nemo cuiuſcunque

Pius V. prohibuit de hoc articulo in popularibus concionibus diſ-

putari, vulgari ſermone ſcribi, vel dictari, vt in eius conſtit. 114 ſuper ſpeculum.

que ordinis, vel dignitatis exiſteret, in popularibus concionibus, vel vbicumque promiſcua virorum, & mulierum multitudo conuenire ſolet, de huius controuerſiæ alterutra parte diſputare rationibus, vel Doctorum auctoritate, aſſerendo propriam ſententiam, & contrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipſa quæſtione cuiuſuis pietatis, aut neceſſitatis prætextu vulgari ſermone ſcribere, vel dictare præſumeret, qui contrafaceret ſuſpenſionis pœnam à diuinis abſque noua declaratione ipſo facto incurreret, ſi modo eſſet in ſacris conſtitutus, & qnocumque præterea gradu, ſiue dignitate, vel adminiſtratione fungeretur, illis omnibus foret ipſo iure priuatus, & ad eadem, vel ſimilia munera obtinenda, vel obeunda perpetuæ inhabilitatis cenſuræ, ipſo etiã facto obnoxius foret, ſuper quibus niſi à Romano Pontifice pro tempore exiſtente diſpenſari, ſiue abſolui non poſſet, & nihilominus alijs pœnis, ſi opus foret, à proprio Prælato pro delicti menſura infligendis ſubiectus eſſet, prout ſubiecit.

Sed ſolummodo in Academijs

§. 4. Cæterùm quandiu per Apoſtolicam Sedem altera pars diffinita

non

non eſſet, oppoſitaque ſententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Accademiæ diſputationibus, ſiue Generalium, aut Prouincialium Capitulorum, vel vbi alias intereſſent qui rem capere poſſent, nec ſcandali ulla ſubeſſet occaſio, de illa queſtione diſſerere, & argumentis vtramlibet partem aſſerere, vel impugnare, dùm tamen neutra veluti erronea prædicaretur, ſeruarenturque illa omnia, quę à dicto Sixto prædeceſſore ſtatuta ſunt, quorum ſingula etiam quantum ad alias pœnas duxit innouanda, & innouauit, proùt in Sixti, & Pij prædeceſſorum litteris deſuper confectis pleniùs continetur.

& Capitulis, vbi nulla ſcandali occaſio ſub eſſet, permiſit.

§. 5. Verùm licèt hæc prouidè ſtatuta ſint, nihilominùs ſicut accepimus, nonnulli in diuerſis Chriſtiani Orbis partibus, interminatis quæſtionibus nimis intenti, diſſentionum huiuſmodi, iampridem Eccleſiæ diſciplinæ vigore reciſa germina coaleſcere procurant, indeque contentiones, & rixæ non ſinè Dei offenſa, & ſcandalo plurimorum exortæ ſunt, & grauiores in dies ne exoriantur periculum eſt, niſi à nobis opportunè prouideatur.

Quia tamē ſuper prædictis ſit vt ſupra ſtatutis nouæ quæſtiones exortæ ſunt.

Sixti IV. & Pij V. conſtitutiones innouat. & inuiolabilitèr præcipit obſeru.

§.6. Quamobrem Motu proprio nõ ad alicuius Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam; ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Conſtitutionum Sixti,& Pij prædeceſſorum huiuſmodi veriores tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, eaſdem Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus,& confirmamus, & etiam quoad earum pœnas quaſcumque etiam abſolutionis reſeruationem innouamus, & inuiolabilitèr ab omnibus, etiam regularibus cuiuſcumque tàm Eccleſiaſticis, quàm ſecularibus perſonis,cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, aut dignitatis tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſecularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica,& indiuidua earum eſſet neceſſariò facienda mentio, obſeruari præcipimus, & mandamus donec à Romana Apoſtolica Sede huiuſmodi controuerſia fuerit diffinita.

Tranſgreſſoribus pœnas auget.

§.7. Ac preétereà ſi quis quouis modo contrauenerit, præter ſupradictarum Conſtitutionem pœnas reſpectiuè ipſo facto incurrendas, etiam concionandi, publicè legendi, ſeù docendi, & interpretandi facultate, ac vo-

ce actiua, & paſſiua in quibuſcumque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione, priuatus exiſtat, necnon ad concionandi, & publicè legendi, docendi, & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas ſimilitèr ipſo facto incurrat, abſque alia declaratione, à quibus nonniſi à Nobis ipſis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus paritèr abſolui, ſeù ſuper ijs diſpenſari poſſit, & nihilominùs alijs pœnis noſtro, & eorumdem Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum arbitrio infligendis, ſubijciatur, proùt eum ſubijcimus per præſentes.

§.8. Et contra huiuſmodi tranſgreſſores, etiam Regulares cuiuſuis Ordinis, & inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcumque Eccleſiaſticas, & ſeculares perſonas cuiuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſecularis, vt præfertur, tàm Epiſcopi, & Prælati, Superiores, alijque Ordinarij locorum quam hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquiſitores procedant, & inquirant, atque in eos ſeuerè animaduertant. Nos enim ijs, & eorum cuilibet, cōtra eoſ-

Et contra eos Epiſc. & cæt. hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus facultatem procedendi tribuit.

dem tranſgreſſores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem,& auctoritatem iiſdem auctoritate, & tenore tribuimus,& impartimur, eoſque, vt præfertur,procedere,inquirere, & punire præcipimus, & mandamus.

Contrarijs derogat.

§. 9. Non obſtantibus omnibus ijs, & ſingulis, quæ tam Sixtus, quàm Pius prædeceſſores prædicti in litteris ſuis huiuſmodi voluerunt non obſtare. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficientèr expreſsis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Publicationem Romæ factam vbiq; ligare decernit.

§. 10. Et nè præmiſſarum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præſentes litteræ, ſeù illarum exempla, ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixa,omnes ita arctent & afficiant, perindè acſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis credi iubet.

§. 11. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manù Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonę in dignitate Eccleſiaſtica

ca conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberentur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die ſexta Iulij, milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Pontificatus noſtri Anno duodecimo. D.P.A. 12. die 6. Iul.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Indictione decimaquinta, die verò nona menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ V. Anno duodecimo, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicę Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ per me Auguſtinum Bracherium Curſorem.

Silnerius Ponticulus Mag. Curſ.

XXIX.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis aſſerendi Beatam Mariam Virginem conceptam fuiſſe in peccato originali.

In generali Congregatione Sanctæ Romanę, & Vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Edita Ann. D. 1622.

 Pa-

Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali coram SS. D. N. D. Gregorio diuina prouidentia Papa XV. ac Illuſtriſs. & Reuerendiſs. DD. S. R. E. Card. aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis, feria 3. die 24. Maij Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1622.

SAnctiſſimus D. N. auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reuerendiſſimorum Dominorum Cardinalium, contra hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum, decretum aliàs editum à fel. rec. Paulo V. eius Prædeceſſore tenoris ſequentis, videlicèt.

Pauli V. decretum.

Sanctiſſimus Dominus noſter poſt longam, & maturam diſcuſſionem auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reuerendiſſimorum DD. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum, re accuratè, ac diligentèr perpenſa, prouidè conſiderans, quod quamuis in Conſtitutione fel. rec. Sixti IV. ſuper CONCEPTIONE Beatiſſimæ Virginis MARIÆ pro ſubmouendis inter Chriſti fideles ſcandalis rixis, & contentionibus edita, à Sacra Tridentina Synodo inno-

Prohibuit in actibus publicis aſſerere B.V. conceptam fuiſſe in peccato originali, vt in conſt. in d. pub.

innouata, & deindè in alia Conſtitutionę ſan. mem. Pij V. ſuper eadem re, quas ſimilitèr Sanctitas Sua innouauit cum quibuſdam prouiſionibus, & adiectionibus pœnarum pro efficaciori earum obſeruatione relinquatur vnicuique libera facultas tenendi, & etiam aſſerendi vtramque partem, quod ſcilicèt fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dùm tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominùs ex occaſione aſſertionis affirmatiuæ in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & actibus publicis, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriũtur in populo Chriſtiano, cum magna Dei offenſa, ſcandala, iurgia, & diſſentiones. Propterea volens huiuſmodi ſcandalis ex debito ſui muneris prouidere; decreuit, & præcepit, ac pręſentis decreti virtute mandat, & præcipit omnibus, & ſingulis cuiuſuis Ordinis, & Inſtituti Regularibus, & alijs quibuſcumque, tàm Eccleſiaſticis, quàm ſecularibus perſonis cuiuſuis conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Eccleſiaſticæ, quàm ſecularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica,

cifica,& indiuidua earum eſſet neceſſariò mentio facienda, vt in poſterum, donec articulus huiuſmodi à Sancta Sede Apoſtolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem Apoſtolicam fuerit alitèr ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus,concluſionibus, & alijs quibuſcumque actibus publicis aſſerere, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali; Contrafacientes autem eadem Sanctitas Sua voluit, & declarauit ſubiacere debere, & ſubiecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis Conſtitutionibus ſuorum Prædeceſſorum & ſua, ipſo facto incurrendis: Per huiuſmodi tamen prouiſionem Sanctitas Sua non intendit reprobare alteram opinionem,nec ei vllum prorſus prȩiudicium inferre,eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur, præterquam quoad ſuprà diſpoſita. Vlteriùs ſub eiſdem cenſuris, & pœnis mandans,quod negatiuam opinionem, videlicèt, quod non fuerit concepta cum peccato originali, in prȩdictis publicis actibus aſſerẽtes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea

ali-

aliquo modo agant, ſeù tractent. Inſuper voluit, & expreſsè mandauit, vt extrà hos caſus expreſſos publicorum actuum, in reliquis omnibus ſupradictæ conſtitutiones firmę, & illęſę remaneant, & exactè obſeruentur perindè, acſi præſens decretum non emanaſſet. Et ità decreuit, & mandauit vbique inuiolabilitèr obſeruari, non obſtantibus in hac parte ſupradictis conſtitutionibus, & alijs omnibus in contrarium facientibus &c.

§. 2. Hoc ſuo præſenti decreto ex eiuſdem cauſis ad euitanda ſcandala, diſſentiones, atque diſcordias in populo Chriſtiano, quę pari ratione oriri poſſunt, &, vt accepit, in aliquibus Regionibus iam ortæ ſunt ex ſermonibus priuatis, occaſione aſſertionis affirmatiuæ, extendit, & ampliauit etiam ad priuata colloquia, & ſcripta, mandans, & præcipiens omnibus, & ſingulis ſupradictis, nè de cætero, donec articulus huiuſmodi à Sede Apoſtolica diffinitus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apoſtolicam fuerit alitèr ordinatum, neque etiam in ſermonibus, & ſcriptis priuatis audeant aſſerere, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, Quod hic Pont. extendit etiam ad actus priuatus.

ginali, nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, ſeù tractare, exceptis tamen quibus à Sancta Sede Apoſtolica fuerit ſuper hoc ſpecialitèr indultum. Per hoc tamen Sanctitas Sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei vllum prorſus præiudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in ſupradicto fel. rec. Pauli V,, & hoc ſuo decreto diſpoſita.

Et in reliquis ſeruandas eſſe aliorum Pontif. conſtit.

§. 3. Eademque Sanctitas Sua voluit, & expreſsè mandauit, vt in reliquis omnibus, vbi huiuſmodi decretis non aduerſantur conſtitutiones Sixti IV. Alexandri VI. & Pij V. ac Pauli V. eius Prædeceſſorum ſuper Conceptione Beatiſſimę Virginis firmę, & illibatæ remaneant, ac exactè obſeruentur perindè, acſi huiuſmodi decretum non emanaſſet.

Et in diuinis Offic. celebran. non alio, quam Conceptionis nomine vtj debere

§. 4. Et inſuper eadem Sanctitas Sua, cum Sancta Romana Eccleſia de Beatiſſimæ Virginis Conceptione Feſtum ſolemnitèr, & Officium celebret omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, tàm ſecularibus, quàm cuiuſuis Ordinis, & inſtituti regularibus mandat, ac præcipit, vt in Sacroſan-

cto

ĉto Miſſæ ſacrificio, ac Diuino officio celebrandis, tàm publicè, quàm priuatim, non alio, quàm Conceptionis nomine vti debeant. Contrauenientes autem Sanctitas Sua voluit, & declarauit ſubiacere debere, & ſubiecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis conſtitutionibus, ac præfato decreto ſuorum Prædeceſſorum ipſo facto incurrendum. Et ita decreuit, & mandauit vbique inuiolabilitèr obſeruari.

§. 5. Non obſtantibus in hac parte conſtitutionibus ſupraſcriptis, decreto præfato Pauli V. conſuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & ſingulis, quæ Prædeceſſores prædicti voluerunt non obſtare, ac alijs quibuſcumque in contrarium facientibus. Contrarijs derogat.

§. 6. Volens, & decernens pro obſeruatione, & executione præſentis decreti, & omnium in eo contentorum, quod contra huiuſmodi tranſgreſſores, etiam Regulares cuiuſuis Ordinis, & Inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, ac alias quaſcumque Eccleſiaſticas, & ſeculares perſonas cuiuſcumque ſtatus, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tàm Eccle- Executores deputat contra omnes.

cleſiaſticæ, quàm ſecularis, tàm Epiſcopi, & Prælati Superiores, alijque Ordinarij locorum, quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquiſitores procedant, & in eos ſeuerè animaduertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eoſdem tranſgreſſores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

Publicationem in Vrbe decernit, omnes ligare debere.

§. 7. Voluit demùm, nè præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, quod præſens decretum, ſeù illius exempla ad valuas Baſilicę Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perindè, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimata fuiſſent; quodq; præſentium tranſumptis, etiã impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Andreas de Pettinis S. R. & vniuerſ. Inquiſ. Not.

Publicatio in Vrbe P. Ann. 2. die 2. Iun. 1622.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, in-

indictione quinta, die verò ſecunda menſis Iunij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij Diuina Prouidentia Papæ XV. Anno eius Secundo: ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me me Brandimartem Latinum S.D.N. Papæ Curſ.

Octauius Spada Magiſt. Curſ.

XXVII.

Reuocatio quarumcumq; conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. Eccleſiæ Cardinalibus, & eorum manu firmatis.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ Diuina prouidentia conſtitutus, gratias, & indulta à ſe, & prædeceſſoribus ſuis conceſſa, iuſtis interdum ſuadentibus cauſis, iuxtà creditum ſibi Paſtoralis officij Exordium.

de-

debitum moderatur, aut reuocat, proùt rerum, & temporum qualitatibus debitè penſatis, conſpicit in Domino ſalubritèr expedire.

Reuocatio, de qua in Rub.

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula indulta, facultates, priuilegia, gratias, & conceſſiones quaſcumque ſpirituales, & Eccleſiaſticas, tam ad forum interius, quàm ad exterius ſpectantes, ac tàm ad ſupplicationem partium, quàm motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus à Sede Apoſtolica, quæ tamen viuæ vocis oraculo hactenus quandocumque, & qualitercumque, ex quauis, etiam de neceſſitate exprimenda cauſa, quibuſuis Collegijs, Capitulis, Ordinibus tàm Mendicantium, quàm nõ Mendicantium. Societatibus, etiam Societatis IESV, ac Congregationibus quibuslibet, ſiue eorum, & earum reſpectiuè Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus Generalibus, vel Prouincialibus quocunque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediatè ſubiectis,
cu-

cuiuſcumque dignitatis, præeminentiæ, aut quouis priuilegio munitis, non tamen ad ſupplicationem Regũ conceſſas in ijs, videlicèt quę non ſunt ſortita effectum, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, aut reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua perpetuò fore, & eſſe, neque in poſterum cuiquam ſuffragari poſſe, vel debere, neque aliquem ijs de cætero vti vllo modo poſſe, etiamſi expreſſa, & ſpecifica mentio, etiam de verbo ad verbum de ijs faciendum eſſet, decernimus, & declaramus.

§. 2. Firmis tamen, & in ſuo robore permanentibus omnibus indultis, & alijs conceſſionibus prædictis, viuæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipſorum, vel aliorum quorumcunque fauorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipſis, vel alijs factis, & de quibus ijdem S.R.E. Cardinales teſtimonium in ſcriptis præbuerunt.

Exceptio de quibus in Rubrica ſimilitèr dicitur.

§. 3. Decernentes, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quód quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeù habere

Clauſularũ præſeruatiuarũ adiectio.

bere prætendentes; ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeù alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui iure, vel in controuerſiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduerſus illas, quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs poſſe, ſed illas ſemper validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Clauſula ſublata.

§. 4. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus,

bus, Rectoribus, & alijs Superioribus, prædictis, ſub quibuſcumque tenoribus,& formis,ac cùm quibuſuis,etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan., & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda,aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenore huiuſmodi, præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſquè contrarijs quibuſcumque.

§. 6. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis,& ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ea- Fides tranſumptorũ.

dem prorſus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Publicatio in Vrbe omnes ligare decernit.

§. 7. Quodque eædem præſentes litteræ, ſeù illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, acſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

D. P. An. 2. die 2. Iul.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die ſecunda Iulij MDCXXII. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexценteſimo vigeſimo ſecundo, indictione quinta, die verò prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. anno eius ſecundo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſt. Curſ.

Ex-

Extenſio Conſtitutionis recol. mem. Gregorij Papæ XV. reuocatoriæ conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fel. rec. Gregorius PP. XV. Prædeceſſor Noſter, vt ſubnaſcentibus iugitèr varijs difficultatibus, & abuſibus ex priuilegijs à Sede Apoſtolica viuæ vocis oraculo ſæpenumero conceſſis obuiam iret, Conſtitutionem edidit tenoris ſubſequentis videlicet: GREGORIVS PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ. Reliqua vide ſup. fol. 112. Edita Ann. D. 1631.

§ 1. Cùm autem experientia rerum magiſtra compertum ſit, conceſſiones, & gratias viuæ vocis oraculo, etiam à S.R.E. Cardinalibus obtentas, & ipſorum manu firmatas ſępè ab his in quorum fauorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in diſciplinæ Eccleſiaſticæ detrimentum executioni demandari: Idcircò, quantùm cùm Domino poſſumus his, & alijs malis oc- Cauſa huius extenſionis.

 cur-

currere volentes, Motu proprio,& ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,& de conſilio nonnullorum venerabilium fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negotium huiuſmodi maturè diſcutiendum commiſimus.

Hoc negotium nonnullis Sanctæ R. E. Card. commiſsũ fuit.

Reuocatio generalis.

§. 2. Omnia, & ſingula priuilegia, facultates, licentias, & gratias quaſcunque per Summos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac per Nos viuæ vocis oraculo,& Sanctæ Romanę Eccleſię prędictę Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuſcumque Generalibus, Prouincialibus, cæteriſque Superioribus, & perſonis cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Inſtituti,& Societatis, ſiuè Secularibus, ſiuè Regularibus, vel etiam ipſis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Societati IESV, aut eius Clericis, ſeù Presbyteris,alijſq; perſonis prædictis quacumque de cauſa, etiam de neceſſitate exprimenda occaſione,prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, ſeu ad inſtantiam Imperatoris, Regũ, & Principum quorumcumque, aut aliàs quomodolibet conceſſa,illorum

te-

tenores præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nullique prorſus deinceps ſuffragari poſſe, nec debere declaramus.

§. 3. Prætereà, vt præſentes litteræ omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, quāto citiùs innoteſcat, omnibus, & ſingulis Generalibus, & alijs quocunque nomine nuncupatis Superioribus quorumcūque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IESV, & Inſtitutorum, ſub excommunicationis, ac priuationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis actiuæ, & paſſiuæ pœnis ipſo facto incurrendis præcipimus, & mandamus, vt infra tres menſes proximos à die publicationis præſentium computandos, omnes, & ſingulos Prouinciales, eorumdem ſuorum Ordinum, Congregationum, Socieratum, etiam Societatis IESV, & Inſtitutorum, de eiſdem præſentibus litteris certiores faciant, earumdemque præſentium exemplaria illis tranſmittant, qui quidem Pro- Mandatur ſtrictè omnibus, ad quos ſpectat, vt de præsētibus literis certiores faciant omnes Prouinciales ſuorum Ordinum.

uinciales ſub eiſdem pœnis teneantur ſingulis Superioribus, Monaſteriorũ, Conuentuum, Collegiorum, Domorum,& locorum Regularium pręcipere, vt eaſdem præſentes ſubditis ſuis, vt moris eſt, publicent.

Decernitur vt præſentes literæ ſemper validæ, firmæ & efficaces exiſtant.

§. 4. Decernentes, præſentes litteras etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Noſtræ, ſeù alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, redargui, in ius, vel controuerſiam vocari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, ſiuè aduerſus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs poſſe, ſed illas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore; ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque per quoſcumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel

vel ignorantèr contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præinſertis litteris huiuſmodi, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenùs opus ſit, etiam Regula Noſtra de non tollendo iure quæſito, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis, eiſdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenore, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis habentes, Contrariũ derogatio.

ſpe-

ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Tranſumptatum Fides.

§. 6. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus vbique fides adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes litteræ, ſiuè illarum exempla ad valuas Baſilicarum prædictarum, & in acie Campi Floræ huiuſmodi ſimilitèr affixæ, omnes, quos concernunt perindè arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Dies publicationis Anno 9. 20. Decemb.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xx. Decembris MDCXXXI. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

M. A. Maraldus.

Die, & Anno ſupradicto affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum, ac in acie Campi Floræ, alijſque loois ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Selmanum, Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſ.

XL.

XL.

Reuocatio quarumcumque licentiarum legendi, & habendi quomodolibet libros prohibitos quibuſcumque perſonis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus cōceſſarum.

GREGORIVS PAPA XV. Ad futuram rei memoriam. Edita Ann. D. 1613.

APoſtolatus Officium Nobis, nullo licèt meritorum ſuffragio, diuina prouidentia commiſſum poſtulat, vt ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius intendamus, per quæ religio Catholica, vbi Diuina gratia illæſa viget, conſeruetur, & vbi reſtitutione indiget, reſtituatur. Exordium.

§. 1. Quaproptèr cùm librorum prohibitorum lectio magno eſſe ſinceræ fidei cultoribus detrimento noſcatur, & ſicut accepimus, licentiæ libros huiuſmodi legendi nimis excreuerint: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in poſterum quam cautiſſimè licentiæ huiuſmodi concedantur, quantùm cùm Domino poſſumus, prouidere volentes, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deli- Prohibitio habendi, & legendi libros prohibitos.

be-

beratione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hæreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos,quibuſcunque perſonis cuiuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus etiam per litteras Apoſtolicas ad tempus,ſeù ad vitam, & alitèr quomodocumque, & ex quacumque cauſa, tàm per litteras in forma Breuis,quàm alitèr quomodocumque à Nobis, ſeù prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeu ab habentibus à Nobis, vel ab eis facultatem,& auctoritatem conceſſas, earum tenorem præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium reuocamas, caſſamus,& annullamus, ac pro reuocatis, caſſis, & annullatis haberi, nullique in poſterum ſuffragari.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimmò libros per licentias huiuſmodi permiſſos legentes,aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum, contentas incurrere volumus, & declaramus.

§. 3. Decernentes, vt præſentes litte-

litteræ poſtquam in valuis Baſilica- rum Sancti Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in Acie Campi Floræ affixæ fuerint, infrà duos menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde acſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent,quodque dictis duobus menſibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiuſmodi habuerint; eos ad Epiſcopum,ſeù Inquiſitorem,qui illos quanto citiùs comburere debeat, deferre; qui aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciuerint, eos denunciare teneantur, neque de cætero ſimiles licentiæ, niſi à Congregatione Sancti Officij, quæ ſingulis hebdomadis coram nobis haberi ſolet, concedantur. Hanc legẽ Pont. publicatam omnes ligare decernit.

§. 4. Ac quod earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis,eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Eiuſq; tranſumptis fidem darĩ mandat.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Decembris Dat. Anno 2. die 30. Decemb.

bris MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo, vigeſimo tertio Indictione ſexta, die verò ſecunda menſis Ianuarij Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N.D. Gregorij diuina prouidentia Papę XV. Anno eius Secundo, retroſcriptæ litteræ Apoſtolicę affixæ fuerunt ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Curſ.

Octauius Spada Mag. Curſ.

V. Aliàs CXIV.

Reuocatio licentiarum quorumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Edita Ann. D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII. Ad futuram rei memoriam.

Procemium

APoſtolatus officium Nobis, nullo licet meritorum ſuffragio, Diuina prouidentia commiſſum poſtulat, vt ad ea vigilantiæ noſtræ partes propen-

penſius intendamus, per quæ Religio Catholica, vbi diuina gratia illæſa viget, conſeruetur, & vbi reſtitutione indiget, reparetur.

§. 1. Quapropter, cùm librorum prohibitorum lectio magno ſinceræ fidei cultoribus detrimento eſſe noſcatur, & ſicut accepimus, nimis exceſſiua ſit, huiuſmodi libros legendi licentiarum copia: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in poſterum quam cautiſſimè licentiæ huiuſmodi concedantur, quantum cùm Domino poſſumus, prouidere volentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hæreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, ſeù per Conſtitutiones Apoſtolicas, etiam ratione Aſtrologiæ iudiciariæ, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuſcumque perſonis Laicis, & Eccleſiaſticis, tàm ſecularibus, quàm Regularibus cuiuſcumque Ordinis, Societatis, & Inſtituti exiſtentibus, ac quacunque dignitate, etiam Eccleſiaſtica fulgentibus, cuiuſcumq; ſtatus, gradus, conditionis, qualitatis, &

Prohibitio habendi, & legendi libros prohibitos, cùm licentiarū reuocatione.

præ-

præeminentiæ etiam ſpeciali nota, & mentione dignis, ac per litteras Apoſtolicas ad tempus, ſeù ad vitam, & alitèr quomodocunq; & ex quacunque cauſa, tàm in forma Breuis, quàm alitèr quomodocunq; à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeù à quibuſcunque alijs à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen à Nobiſmetipſis per litteras Apoſtolicas etiam in forma Breuis, ſeù Chirographum manu noſtra ſignatum, conceſſas, earum tenores præſentibus pro expreſſis, & inſertis habētes, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione, reuocamus, caſſamus, & annullamus, ac pro reuocatis, caſſis, & annullatis haberi, nullique ſuffragari.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimmò libros per licentias huiuſmodi permiſſos legentes, aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legē Pont. publicatam omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes, vt præſentes litteræ poſtquam valuis Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ

Apo-

Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infrà duos citra montes, vltrà verò montes, infra quatuor menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perindè, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatę fuiſſent; quodque dictis duobus, & reſpectiuè quatuor menſibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeù Inquiſitorem, qui illos quantocitiùs comburere debeat, deferre; quique aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciuerint, eos denunciare teneantur, neque de cætero ſimiles licentiæ, niſi à Congregatione Sancti Officij, dum ſingulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab alijs per Nos etiam in eadem Congregatione ſpecialitèr deputandis concedantur.

§. 4. Ac quod earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorsùs fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptorum fides.

D.P. An.8. die 2. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Aprilis milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, Pontificatus Noſtri Anno octauo.

Die, & Anno ſupradicto publicatæ fuerunt ſupradictæ litteræ per earum affixionem ad valuas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, alijſque locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Scalmanum Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſorem.

XXXVII.

Diffinitio quoad Imagines nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cũ radijs, ſplendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, & luminaria ad eorum ſepulchra apponenda, & cum atteſtationibus, deſupèr proponendis, recipienda, & aſſeruanda, ſiue eorum miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria

Feria v. die 13. Martij Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti. M. DC. XXV.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Vaticano coram Sanctiſſimo D. Noſtro D. Vrbano Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Illuſtriſſimis, & Reuerendiſs. Dominis S. R. E. Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à S. Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis.

SAnctiſſimus Dominus Noſter ſollicitè animaduertens abuſus, qui irrepſerunt, & quotidiè irrepere non ceſſant in colendis quibuſdam cum Sanctitatis, aut Martyrij fama, vel opinione defunctis, qui, & ſi neque Canonizationis, neq; Beatificationis honore inſigniti ſint ab Apoſtolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratorijs, atque Eccleſijs, alijſque locis publicis, ac etiam priuatis, cum laureolis, aut radijs, ſeù ſplendoribus proponũtur, miracula, & reuelationes, aliaque beneficia, Deo per eorum interceſſiones accepta, in libris rerum ab ipſis geſtarum enarrantur, & ad illorum ſepulchra, tabellæ, imagines, & res aliæ ad Edita Ann. D. 1625.

Prohibitio vbiq; proponendi imagines cũ laureolis, radijs, vel ſplendoribus.

beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

§. 1. Volenſque proindè huiuſmodi abuſibus, pro debito officij paſtoralis occurrere, re etiam cum Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis Cardinalibus, contra hæreticam prauitatem in vniaerſa Republica Chriſtiana generalibus Inquiſitoribus communicata, & maturè conſiderata, ac diſcuſſa, declarauit, ſtatuit, & decreuit, ne quorumuis hominum, cum ſanctitatis, ſeù martyrij fama (quantacumq; illa ſit) defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem, & cultum præſeferens, & indicans, in Oratorijs, aut locis publicis, ſeù priuatis, vel Eccleſijs tàm ſecularibus, quàm regularibus, cuiuſcumq; Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apoſtolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (ſi quæ appoſitæ ſunt) amoueantur, proùt eas ſtatim amoueri mandauit.

Libros etiā iſta continentes imprimendi.

§. 2. Ac paritèr imprimi de cætero inhibuit libros eorundem hominum, qui Sanctitatis, ſiue Martyrij fama, vel opinione (vt præfertur) celebres è vita migrauerint, geſta, miracula, vel reue-

reuelationes, ſeù quæcumque beneficia tamquam eorum interceſſionibus à Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoſcendis, Theologos, alioſque pios, ac doctos viros in conſiliũ adhibeat, & ne deindè fraus, aut error, aut aliquid nouum, ac inordinatum in re tàm graui committatur, negotium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmittat, eiuſque reſponſum expectet: Reuelationes verò, & miracula, aliaque beneficia ſupradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & geſta continentibus hactenus ſine recognitione, atque approbatione huiuſmodi, impreſſa ſunt, nullo modo approbata cenſeri vult, mandatque Sua Sanctitas.

§. 3. Ad horũ hominum ſepulchra, vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, atque Imagines, ex cera, aut argento, ſeù ex alia quacumque materia, tàm pictas, quàm fictas, atque exculptas appendi; aut affigi, & lampades, ſiue alia quæcumque lumina accendi, ſine recognitione ab Ordinario omninò, proùt ſupra facienda, Sedique Apoſtolicæ referenda, ac probanda.

Tabellaſq; imagines, & luminaria ad eorũ ſepulchra apponendi.

§. 4. Declarans, quod per ſupraſcripta,

Declaratio in prædictis.

 pta,

pta, præiudicare in aliquo non vult, neque intendit ijs, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia, ac tolerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarij coluntur.

Executorũ deputatio.

§. 5. Vt autem præmiſſa diligentius obſeruentur, vniuerſis, ac ſingulis, tàm Ordinarijs, quàm hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus diſtrictè præcipit, vt in ſua quiſque Diœceſi, vel Prouincia ſedulò peruigilent, ne ſine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, reuelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliauè contra ſuperius diſpoſita, fiant.

Pœnarum in tranſgreſſores impoſitio.

§. 6. Tranſgreſſores verò, ſi Regulares fuerint, priuationis ſuorum officiorum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, necnon & ſuſpenſionis à diuinis: ſi verò Clerici ſeculares, priuationis paritèr ſuorum officiorum, ſuſpenſionis à diuinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum, executioneque ſuorum ordinum reſpectiuè, alijſque arbitrio prædictorum Ordinariorum, ſeù Inquiſitorum pro modo culpæ in-

infligendis pœnis plectendo.

§. 7. Qui autem libros impreſſerint, aut Imagines pinxerint, ſeù ſculpſerint, quoquo modo effixerint, vel formauerint, cæterique Artifices circa prẹmiſſa qualitercumq; delinquentes, prædicta omnia amittant, & inſuper pecuniarijs,alijſque etiam corporalibus pœnis,iuxtà criminis grauitatem eorumdem Ordinariorum, ſeù Inquiſitorum arbitrio afficiantur. Et ſignantes Impreſſores.

§. 8. Contrarijs quibuſcumque non obſtantibus. Derogatio contrariorum.

§. 9. Et ne præmiſſorum ignorantia poſſit ab aliquo prætendi, voluit, vt Decretũ huiuſmodi, ſeù illius exemplum ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ affixum omnes perindè arctet, atque afficiat, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatum fuiſſet. Efficacia publicationis factæ Romæ.

§. 10. Quodque præſentium tranſumptis etiã impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate cõſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Fides tranſumptorũ.

Io: Antonius Thomaſius S. Romanæ, & vniuerſalis Inquiſitionis Not.

Anno milleſimo ſexcëteſimo vigeſimo quinto, Indictione octaua, Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius ſecundo, die verò quarta menſis Aprilis, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Cãpi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Sanctiſſimi D. Noſtri Papæ Curſ.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

L.

Prohibitio ne degentes in Statu Eccleſiaſtico mediatè, vel immediatè Sedi Apoſtolicæ ſubiecto libros ab eis vbicumque compoſitos de quacumque materia tractantes, abſque Cardinalis Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam abſque Ordinarij, & Inquiſitoris loci licentia deferant, aut imprimendos tranſmittant.

Digitized by Google

Feria v. Die 18. Septembris. M. DC. XXV.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo D. Noſtro D. Vrbano Diuina Prouidentia Papa VIII., ac Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis S. Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aduerſùs hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à S. Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis. Edita Ann. D. 1625.

SAnctiſſimus Dominus Noſter pro debito ſui Paſtoralis officij corrigere volens abuſus nonnullorum in Statu Sedi Apoſtolicæ mediatè, vel immediatè ſubiecto exiſtentium, qui libros à ſe compoſitos extrà præfatum Statum abſque vlla Ordinariorum, & Inquiſitorum loci vbi degunt, approbatione, imprimendos tranſmittunt: ſtatuit, & decreuit, vt in poſterum nemo in Statu prædicto degens, cuiuſuis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis exiſtat, libros de quauis materia tractantes, & vbicumque compoſitos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos ſine expreſſa in ſcriptis approbatione Illuſtriſſimi, & Reuerendiſ- Prohibitio de qua in Rubr.

diſ-

diſſimi Domini Cardinalis Sanctiſſimi Domini Noſtri Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij ſi in Vrbe, ſi verò extrà Vrbem exiſtat, ſine Ordinarij, & Inquiſitoris loci illius, ſiue ab ijs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Impoſitio pœnarum. §. 2. Libros autem quos contra præſentis Decreti tenorem imprimi contigerit præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, abſque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expreſsè prohibitis haberi vult, & mandat. Contrarijs quibuſcumque non obſtantibus, &c.

Io: Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſit. Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, Indictione octaua, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. Anno eius tertio, die verò tertia menſis Octobris, ſupradictæ litteræ Apoſtolicæ, ſiue Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis Vrbis per me Brandimartem Latinum Prælibati Sanctiſſimi D. N. Papæ, & Sacræ Romanæ Inquiſitionis Curſorem.

San-

Sanctiſſimi Domini Noſtri VRBANI Papæ Octaui declaratio, quod Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, niſi illi in edendis ſpecialitèr excipiantur.

VRBANVS PAPA VIII. Edita Ann. D. 1631.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVM, ſicut accepimus, Sancti Benedicti, Ciſtercien., Præmonſtraten., Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen., Societatis IESV, ac aliorum forſan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum regularium Profeſſores vigore, ſeù prætextu priuilegiorum, & indultorum ſibi, dictiſque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, ab hac Sancta Sede Apoſtolica tàm per viam meræ conceſſionis, quàm communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitu- Exordium

dine,

dine, etiam conſiſtorialitèr conceſſorum in Conſtitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hactenus editis, & de cætero edendis ſe minimè comprehendi prætendant, niſi de eis ſpecialis, ſpecifica, indiuidua, & expreſſa mentio fiat.

Cauſa huius Conſtit. §. 1. Nos qui inter grauiſſimas, multiplicesque Apoſtolatus noſtri curas in eam præcipuo, ac peculiari ſtudio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica Fides vbique gentium conſeruetur, & propagetur, ambiguitates, & dubia de medio tollere, & opportunæ diſpoſitionis miniſterio prouidere volentes, vt tot, tantæque Conſtitutiones generales à Nobis, & hac Sancta Sede, & præſertim ad fauorem Fidei Catholicæ, illiuſq; propagationem, & Officij Sanctæ Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de cætero edendæ, ſublatis quibuslibet exceptionibus, ſubterfugijs, & impedimentis ad maiorem Dei gloriam, ſanctæque Matris Eccleſiæ exaltationem debitum, vt par eſt, ſortiantur effectum, necnon quorumcumque priuilegiorum, gratiarum, & indultorum dictis Ordinibus, Con-

gre-

gregationibus; Societatibus, & Inſti-tutis, cum quibuſuis clauſulis, & de-cretis etiam quantumlibet extraordi-narijs, & cautelis quomodolibet, & ex quacunque cauſa conceſſorũ, etiamſi in corpore iuris clauſa ſint, tenores præſentibus, ac ſi de verbo ad ver-bum, nihil penitus omiſſo, & forma in eis tradita obſeruata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro expreſſis ha-bentes Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione no-ſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis ple-nitudine.

Declaratio, quod Cõſtitut. Apoſtolicæ in cõcernẽtibus fidẽ Catholicam, & Officium S. Inquiſitionis comprehẽdant omnes Regulares, quomodolibet exemptos.

§. 2. Quod quæuis generales Con-ſtitutiones, diſpoſitiones, & ordina-tiones Apoſtolicæ per Nos, & quoſ-cumque Romanos Pontifices præde-ceſſores noſtros in concernentibus fidem Catholicam, illiuſque propa-gationem, Sanctæ Inquiſitionis Offi-cium præfatum; præſertim quoad ea, quæ in Congregationibus Sancti Of-ficij, & propaganda Fide coram No-bis tractari ſolent, hactenus editæ, omnes, & ſingulos tàm Sancti Bene-dicti, Ciſtercien., Præmonſtraten., Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen., & Societatis IESV præfato-rum, quam quorumcumque aliorum

Ordi-

Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores omninò comprehendant, perindè ac ſi præfati, & alij quantumlibet priuilegiati in eis nominatim expreſſi fuiſſent; edendæ verò in poſterum per Nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, tam in fauorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiuſque propagationis, & Sancti Officij Inquiſitionis præfati, quàm ſuper quacumque alia re, negotio, ſeù materia, Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes huiuſmodi ſimilitèr omninò cõprehendant præfatos eorundem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores, niſi in edendis Conſtitutionibus huiuſmodi ſpecialitèr, & expreſsè excipiamur, etiamſi ipſi priuilegiati forent magis ſpeciali nota, & expreſſione digni, eiſque priuilegia, gratiæ, & indulta, à Sede Apoſtolica præfata, etiam ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cùm quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, etiam Motu, ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialitèr

etiam

etiam contemplatione, vel ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tàm per viam meræ conceſſionis, quàm communicationis, & aliàs quomodolibet conceſſa reſpectiuè ſint, quorum, ſeù quarum vigore, vel prætextu ſint excepti, ſeù minimè comprahendi prætendant in Cõſtitutionibus Generalibus, vel alijs non facientibus plenam, & expreſſam eorum mentionem.

§. 3. Præſentes verò litteras, omniaque, & ſingula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum huiuſmodi profeſſores, vel alij quicunque in præmiſſis intereſſe habẽtes, ſeù quomodolibet habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi, ac cauſæ propter quas eædem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, ſeù aliàs iuſtificatæ non fuerint, vllo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeù nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quouis etiam quantumuis ſubſtantiali defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuerſiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcumque iuris, facti, gra-

Iubetur, vt præſentes literæ, nũquam de ſubreptione, vel obreptione, vel alio vitio impugnari poſſint.

gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari nullatenùs poſſe, neque ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet facien. compræhendi.

Præcipitur vt præſens Cōſtitutio ſemper valida, & firma maneat

§. 4. Sed ſemper ab illis exceptas, ſemperque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabilitèr obſeruari, ſicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari decernimus.

Contrariorum ampla derogatio,

§. 5. Non obſtantibus regula noſtra de iure quæſito non tollendo, ac qui-

quibuſuis alijs Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nenon tàm Sancti Benedicti, Ciſtercien., Præmonſtraten., Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen., & Societatis IESV præfatorum, quàm quorumcunque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, & priuilegijs, necnon præfatis, & quibuſuis alijs priuilegijs, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nuncupatis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monaſterijs, locis regularibus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis,

 eo-

eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxàt ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Tranſumptorũ fides.

§. 6. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiã impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes litteræ, ſeù illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranen., ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Foræ affixa omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimata fuiſſent.

Dat.

Dat. Romæ apud S.Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die quinta Nouembris M.DC.XXXI. Pontificatus Noſtri Anno Nono. Dies publicationis 5. Nouembris 1631.

M. A. Maraldus.

Die, & Anno ſupradicto affixæ, & publicatæ fuerunt ſupradictæ litteræ ad valuas Curiæ, & Cameræ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Scalmanum S. D. N. Papæ Curſ.

Feria v. Die 8. Iulij 1660.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico apud Sanctam Mariam Maiorem coram Sanctiſſimo D.N. D. Alexandro diuina prouidentia Papa VII. ac Eminentiſsi. & Reuerendiſsi. DD. S. R. E. Cardinalibus in vniuerſa Republica Christiana contra hæreticam prauitatem Inquiſitoribus generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis.

Paul. V. prohibuit ſuper Reg. ne ſe ingerant in cauſis S. Officij, & iniunxit denunciari Inquiſit. ſuſpectos de hæreſi &c.

LIcèt aliàs per Conſtitutionem felic. recordat. Pauli V. emanatam ſub die prima Septembris M.DC.VI. quæ incipit Romanus Pontifex, fuerit diſtrictè prohibitum Superioribus Regularium, ne quouis titulo, vel prætextu præuentionis, aut conſuetudinis, & præſcriptionis, etiam immemorabilis, aut alio in cauſis ad Sanctum Officium ſpectantibus, ſe quoquomodo intromittere, aut immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus cõficere, cauſas cognoſcere, aut terminare audeant; imò ex eiuſdẽ Conſtitutionis diſpoſitione eiſdem fuerit grauitèr iniunctum, vt ſuos ſubditos, ac religioſis, quos hæreſis labe infectos, vel de hæreſi ſuſpectos nouerint, abſque alia conſultatione cum proprijs ſuæ Religionis Superioribus, vel alia quauis perſona facienda, ſine mora Inquiſitoribus, vel locorum Ordinarijs vicinioribus denuncient.

Alex. VII. ſciens reuocari in dubium talẽ obligationem.

§. 1. Nihilominus animaduertens Sanctiſſimus D.N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prædictam denunciandi obligationem; adeò vt nedùm ſuos ſubditos non denuncient, verùm etiam fide-

fideles ad ipſos pro conſilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quę audierunt, aut viderunt, ad ipſum Sanctum Officium ſpectantia, ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eoſdem perperàm inſtruant, non teneri, nec ſub obligatione Conſtitutionum Apoſtolicarum comprehendi; & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum ſententijs confirmare tentantes, eoſdem in maximum fidei deſcrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

§. 2. Volens proindè Sanctitas Sua abuſum huiuſmodi ex ſui paſtoralis officij debito coercere, poſt maturam facti diſcuſſionem, auditis Votis Eminentiſſimorum, & Reuerendiſſimorum Dominorum Cardinalium aduerſus hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum, innouans Conſtitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenùs opus ſit, eam declarans. Cōſt. Paul. V. renouat. & mandat ſeruari, te non impediri recurrentes ad S.Offic.

§. 3. Hoc præſenti decreto diſtrictè præcipit, & mandat omnibus, & ſingulis Regularium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpoſitis,

 alijſque

alijſque eiuſmodi quocumque nomine nũcupatis Superioribus cuiuſcumque Ordinis, & Inſtituti, ſiuè Medicantium, ſiuè non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis Clericorum Regularium quorumcũque, etiam Societatis IESV, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamſi eſſent ſpecialitèr, & nominatim exprimendi, vt omninò dictæ Conſtitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoſcumq; Religioſos, tàm ſibi ipſis ſubditos, quàm non ſubditos, cuiuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, hæreticos, vel de hęreſi quomodocumq; etiam leuitèr ſuſpectos, deferant, & iudicialitèr denuncient Inquiſitoribus, vel locorum Ordinarijs, & nullatenùs in cauſis ad Sanctũ Officium ſpectantibus audeant ſe intromittere, neque ſuos ſubditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, moleſtare, vexare, vel alio quouis modo ſiuè directè, ſiuè indirectè auertere, retrahere, diſſuadere; imò prædictos ſuos ſubditos monere debeant, vt ipſi quoquè eidem decreto omninò pareant, & alios Chriſtifideles, etiam

Con-

Confratres ſuos ad parendum paritèr hortentur, & ſuadeant, reiectis penitùs huiuſmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua cum voto dictorum Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non ſubſiſtentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsùs alienas reprobauit, & reprobat.

§.4. Et quia quandoque etiam eorum ſubditi deficiunt in eo, quod ipſis implendum incumbit cum Religioſis eiuſdem, alteriuſue Ordinis, alijſue quibuſcumque perſonis de fide ſuſpectis, cęteriſq; patentibus conſilium in materijs ad SanctumOfficiũ ſpectantibus, itaùt nedum ipſimet denunciationes differant, vel ab illis prorsùs abſtineant; verùm etiã multoties ab eiſdem alios à ſe conſilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel ſub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, alioué prætextu.

§.5. Proptereà idem Sanctiſſimus declarauit præfatos ſubditos abſque vlla participatione, etiamſi nulla petita venia à Superioribus, etiamſi nulla fraterna correctio, vel alia monitio Meneantq; ſubditos, vt quoſcumq; etiamſi ſuos ſuper ſuſpectos de hæreſi denũcient.

 præ-

præmiſſa fuerit, omninò teneri, & obligatos eſſe accedere ad denunciãdum Ordinarijs, vel Inquiſitoribus locorum quoſcumq; etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios ſuos eiuſdem Ordinis, & Religionis, nouerint eſſe de fide quomodolibet etiam leuitèr ſuſpectos.

Et ad idem obligẽt petentes conſilium, nulla admiſſa excuſatione.

§. 6. Ac propterea eoſdem debere omnes, & quoſcumque etiam alios à ſe conſilium, vt ſuprà, petentes, monere, & obligare ad denunciandum; nec poſſe illos à denunciando ſub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quouis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tàm Superiores, quàm ſubditos contrafacientes Sanctitas Sua voluit, & declarauit ſubiacere omnibus cenſuris in dicta Conſtitutione Pauli V. expreſſis, nec non priuationis quarumcumque Dignitatum, ſeù Prælaturarum, ſeù officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipſo facto, & abſq; alia declaratione incurrendis, alijſq; Sanctitatis Suæ, ac ſucceſſorum arbitrio infligendis pœnis, quarũ relaxationem, abſolutionem, vel diſpenſationem Sanctitas Sua ſibi ipſi, & ſucceſſo-

Sub pœnis in præfata Conſt. contẽtis, alijſque.

ceſſoribus ſuis Romanis Pontificibus tantùm expreſsè reſeruauit.

§. 7. Et nè præmiſſorum prætendi poſſit ignorantia, idem Sanctiſſimus mandauit ſub eiſdem pœnis, ipſo paritèr facto incurrendis, vt ſupra reſeruatis; vt Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio ſui Ordinis, Decretum hoc ſemel ſaltem ſingulis annis Kalendis Martij in publica menſa, vel aliàs in Capitulo ad hoc ſpecialitèr conuocato, legi curent vnà cùm alijs Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ad Sanctum Officiũ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentibus quotannis legi ſolitis, iuxtà Decretum fel. record. Vrbani VIII. Decretũ n hoc legatur ſing. annis cùm alijs.

§. 8. Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur, itaùt ab ijſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant. Eiuſque exemplum publicè affigatur.

§. 9. Deque huiuſmodi lectione, & commonitione publico documento ab ijſdem Superioribus Conuentus, vel Domus ſubſcripto, vnaque ab alijs duobus Religioſis eiuſdem Domus, Ac de publicatione certior fiat Sac. Cong. ſeù Inquiſ.

mus, vel Conuentus ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe, vel locorum Inquiſitores vbi ſunt.

Publicatũ omnes arctat. §. 10. Statuitque præterea Decretum hoc, ſeù illius exemplum ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixum, omnes vbique exiſtentes arctare, & afficere, ac ſi vnicuique perſonalitèr fuiſſet intimatum.

Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Notarius.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri IESV Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo, Indictione decima tertia, die verò vigeſima quarta menſis Auguſti, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Alexandri, diuina Prouidentia Papæ VII. Anno eius Sexto, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicarum S. Petri de Vrbe, necnon ad Valuas Palatij S. Inquiſitionis, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Hieronymum Maſcellam eiuſdem Sanctiſſimi D. N. Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

XXVIII.

XXVIII.

Conſtitutio de largitione munerum vtriuſque ſexus Regularibus interdicta.

Edita A.D. 1594.

CLEMENS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

RElgioſæ Congregationes, ab inſigni ſanctitate viris Spiritus Sācti afflatu inſtitutæ, tantas Eccleſiæ Dei vtilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas conſeruandas, & inſtaurandas Romani Pontifices Prędeceſſores noſtri, magnam iure optimo diligentiā ſemper adhibuerint: Nam cùm ea ſit rerum humanarum conditio, & natura, vt etiam, quæ optimè fundata, & conſtituta ſunt partim hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, partim Dęmonis aſtutia, paulatim deficiant, ac niſi cura peruigili ſuſtententur, in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laborauit, vt Regularium Ordinum diſciplina, aut labefactata in priſtinū reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus

com-

communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos veſtigijs pro eodem Officij munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſollicitudinem (quantum poſſumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari.

Munerum largitio Regularibus prohibetur.

§. 1. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religioſæ vitæ profeſſoribus, ex Chriſti patrimonio, quibuſuis hominibus quauis ex cauſa ſæpè tribuuntur, grauia incõmoda, & mala, etiam boni ſpecie exiſtant, præcauere ſtudentes, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione vniuerſis, & ſingulis cuiuſcumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apoſtolico poſſidentium, vel non poſſidentium, ſeù cuiuſuis Congregationis, Societatis,& inſtituti (non tamen Militiæ) Regularibus perſonis vtriuslibet ſexus omnem, & quamcumque largitionem, & miſſionem numerum penitus interdicimus.

Qui ſint Regulares declarantur.

§,2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omcia, & ſingula Capitula, Conuentus, & Congregationes,tàm ſingulorum Conuentualium, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, do-

mo;

morum, & locorum, quàm Prouincialia, aut Generalia cuiuslibet Prouinciæ, ſiue vniuerſi Ordinis Societatis, aut inſtituti: eorumque, vel earum Camerarios, Commiſſarios, & quoſcumque Officiales, & ſingulares perſonas: Ipſos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum huiuſmodi Superiores quaſcunque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouinciales, Magiſtros, Miniſtros, & quocumq; nomine Præfectos, necnon Conuentuum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum quorumcumque Abbates, Priores, Præpoſitos, Præceptores, etiam maiores, Guardianos, Miniſtros, Rectores, atque Abbatiſſas, Prioriſſas, & alio quouis titulo Præſidentes, tàm ipſis Regularibus, quàm Locorum Ordinarijs, ſeù quibuſuis Superioribus ſubiectas vtriuslibet ſexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeò vt nemo vnquam eorum, vel earum directè, vel indirectè palam, vel occultè, tàm cõmuni, quàm particulari, & proprio nomine, etiam ſub quouis Statuti, vel conſuetudinis, ſeù verius corruptelæ, aut alio prætextu, vel
qua-

quacunque cauſa, niſi in generali Capitulo, aut alia generali Congregatione, re maturè diſcuſſa, vnanimi conſenſu omnium, Superiorumque permiſſu cauſa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Et quid prohibitum ſit.

§. 3. Id autem ità abſolutè, & generatim vetitum intelligatur, vt neque omninò fas ſit quicquam donare, tàm ex fructibus, redditibus, & prouentibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, ſiue eleemoſynis, aut ſubſidijs certis, vel incertis, ordinarijs, ſeù extraordinarijs, menſæ, ſeù maſſæ communis, vel cuiuſuis Fabricæ, & Sacriſtiæ, quorum bona communitèr, vt præfertur, adminiſtrantur, ſeù quæ rationibus reddendis ſunt obnoxia, quàm ex pecunijs, etiam quæ à ſingulis quouis modo acquiſitæ in commune conferendę omninò ſunt. Nec ſi per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur, Nec ſi forſan priuatim, & nominatim cuilibet Religioſo à ſuis Superioribus, vel à proprijs affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, vel à pijs Chriſtifidelibus, etiam eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriæ perſonæ intuitu

tuitu

tuitu attributæ, ſeù quoquomodo per quemlibet Religioſum ſuo Monaſterio, Domui, aut Loco acquiſitæ, eique, vt ad libitum de eis diſponant per Superiores conceſſæ fuerint: Præterquam leuiora eſculenta, aut poculenta, ſeù ad deuotionem, vel Religionem pertinentia munuſcula communi tantùm, nunquam verò particulari nomine (vbi Superiori de conſenſu Conuentus videbitur) tradenda.

§. 4. Sed & huiuſmodi miſſiones munerum ipſis Religioſis vtriuslibet ſexus non ſolùm per ſe, verùm etiam per alios, tàm directè, quàm indirectè prohibitas declaramus. Quibus donari nõ liceat.

§. 5. Neque verò quiſpiam ab hac generali prohibitione ſe excuſare valeat, etiam ſi munera miſerit, cuius perſonæ Laicæ, vel Eccleſiaſticæ cuiuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quauis non ſolùm mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verùm etiam Eccleſiaſtica, & Pontificali, aut alia maiori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio Loci Ordinario, etiam ex cauſa, & occaſione benedictionis, vel ſuſceptionis habitus

tus Regularis, Tonſuræ, aut Profeſſionis Monialium, tàm ſibi ſubditarum, quàm non ſubditarum, aut ipſi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Prouinciali, aut cuiuſuis Monaſterij, Prioratus, domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocunque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam ſimplici, & particulari Religioſo. Itaùt inter ipſos quoque Religioſos (ne praua ambitione impulſi pro conſequēdis in ſua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut beneuolētiam aucupetur) quæcunque largitio aut donatio munerum (niſi rerum minutarum, de licentia expreſſa, & in ſcriptis Superiorum) ſit penitus interdicta.

Etiamſi in alicuius Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem.

§. 6. Inſupèr prohibemus, ne vnquam eidem Regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiā occaſione tranſitus, vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi teſtificationem, ſeù pro prædictis perſonis

qua-

quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè, & opiparè excipiendis, ſeù pro quibuſuis conuiuijs eiſdem, aut cuius alteri quacunque occaſione, vel cauſa exhibendis, vel pro commeſſationibus, aut compotationibus quibuſuis perſonis, tàm eiuſdem Ordinis, Congregationis, Monaſterij, domus, aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam pijs intra Eccleſias, Monaſteria, & domos ſacras, ſeù pias, vel extra eas, in quibuſuis publicis, aut priuatis ſacris, aut profanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res piè geſtæ, etiam in memoriam Paſſionis Dominicæ populis ſpectandæ proponuntur, vt alias in prædictis, ſiue in quibuſuis rebus ſuperuacaneis ad põpam, & oſtentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & priuata cõmoda quomodolibet pertinentibus.

§. 7. Niſi re ipſa pro diuino cultu, & veris Chriſti pauperum indigentijs, ſeruato in hoc charitatis ordine, & habita neceſſitatis ratione de cõſilio, & conſenſu Superiorum ſubleuandis, aut aliàs in rebus licitis, & per Capi-

tulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel Taxam ibi forſan præſcriptam non excedentibus ſumptus huiuſmodi fiant.

Hoſpitalitatis,& pietatis opera excipiuntur.

§. 8. Declarantes tamen per hæc laudabilem, & Apoſtolica doctrina, ſacriſque Canonibus commendatam hoſpitalitatem, præſertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimo ſi qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex inſtitutis, ſtatutis, aut conſuetudinibus aliquorũ Monaſteriorum, Ordinum, aut Regularium huiuſmodi locorum, aut ex teſtatorum, vel donantium voluntatibus, ſiue aliàs applicati, aut donati ſunt, eos omnino (vt decet) integrè in vſus pios hoſpitalitatis huiuſmodi erogandos eſſe, & præſertim in Monaſterijs, ſeù locis deſerti, & ab laicorum ædibus longius remotis, vbi tamen pauperum, & verè egenorum ratio in primis habeatur.

§. 9. Si quos verò ditiores occaſione tranſitus, ſiue alias ex deuotionis, aut neceſſitatis cauſa eo diuertere contigerit, eos ſanè decèret Refectorio communi cum Religioſis, mẽſaque, & ferculis communibus, nequa-

quaquam à cæteris diſtinctis contentos eſſe. Verùm omnino ipſi Regulares in hoſpitibus huiuſmodi potentioribus excipiendis ita ſe gerant, vt in eis frugalitas, & paupertas religioſa prorsùs eluceat.

§. 10. Pari etiam ratione diſtrictè inhibemus, ne quiſpiam ex prædictis Laicus aliàs, quàm vt ſuperius dictum eſt, vel Clericus ſæcularis, vel regularis quocunque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Prouincialis, aut Monaſterij, Domus, vel loci cuiuslibet Superior, eorumue affines, propinqui, familiares, aut Miniſtri vtriuslibet ſexus, quicquam contra hanc ſuperius expreſſam prohibitionem recipiant.

Pontif. interdicit quibuſcumque ſecularibus munera, vt ſupra prohibita recipere.

§. 11. Quod ſi, vel ab aliquo particulari Religioſo, vel à Superiore quopiam Generali, Prouinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo, vel Congregatione, ſiue ab vniuerſo Ordine, & Religione quicquam receperint, id quod acceperint ſuum non faciant.

Aliàs ad reſtitutionē ipſo facto vult teneri.

Verùm ipſo facto abſque aliqua monitione Iudicis, decreto, ſententia, aut declaratione ad illius reſtitutionem omnino in vtroque foro teneantur: adeo, vt reſtitutione ipſa realitèr non facta, neque etiam in foro conſcientiæ abſolui poſſint.

Quæ reſtitutio fieri debeat loco de cuius bonis facta eſt largitio.

§. 12. Hanc autem reſtitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioſo, qui donauit, ſed ei Monaſterio, Domui, vel alteri loco de cuius bonis facta eſt largitio, vel ſi non de eius bonis donatum eſt in quo idem Religioſus donans profeſſionem emiſit, vel ſi nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, vel vniuerſi Ordinis, ſeù Religionis donatio facta extiterit; paritèr communi mēſæ, aut maſſæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera reſtituantur; ità vt nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, Ordo aut Religio, cui reſtitutio facienda eſt, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione reſtituendi eximere, vel vt in pauperes eroget concedere quoquo modo poſſit.

Regulariū cōtrauenientiū pœnæ.

§. 13. Quod ſi quis ſupradictis Regularibus vtriuslibet ſexus cuiuſ-

cum-

cumque gradus, ordinis, dignitatis, ac vbilibet locorum exiſtentibus coniunctim, cùm cæteris, ſeù diuiſim noſtrarum huiuſmodi prohibitionum, ſtatutorum, ordinationum, iuſſionum, decretorum, mādatorum tranſgreſſor fuerit, ſtatuimus, vt omnibus, & ſingulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipſo priuatus, ac ad illa, & alia ſimilia, vel diſſimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus exiſtat. Et præterea priuationem vocis actiuæ, & paſſiuæ abſque vllo Superioris decreto, aut miniſterio ipſo facto incurrat, necnon vltra huiuſmodi pœnas, etiam tanquam contra furti, & ſimoniæ criminum reum, tàm per viam denunciationis, accuſationis, aut querelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condigniſque ſupplicijs affici debeat.

§. 14. Pœnis alijs à Iure ſtatutis, ac per alias Conſtitutiones Apoſtolicas, aut propria cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Monaſterij, Domus, aut loci, ſtatuta, vel conſuetudines contra perſonas aliquid præmiſſorum

 com-

committentes forſan decretis, & inflictis, nihilominùs in ſuo robore permanſuris.

Executorum deputatio, & facultas.

§. 15. Quocircà vniuerſis, & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus Locorum Ordinarijs, eorumque Vicarijs, & Officialibus, necnon quorumcumque Ordinum, Prioratuum, Monaſteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, ſeù Prouincialibus, cæteriſque ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta mandamus quatenùs ipſi, & eorum ſinguli, quantùm ad eos pertinet, curent omni ſtudio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præſentem Conſtitutionem firmitèr, & inuiolatè obſeruari, & contra inobedientes, vel tranſgreſſores condignis pœnis animaduerti. Eoſdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, inuocato etiam ad hoc (ſi opus fuerit) auxilio brachij ſæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 16. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictorumque Monaſteriorum, Prioratuum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Congregationum Col-

Collegiorum, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis,& literis Apoſtolicis quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta effectus præſentis noſtræ Conſtitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Quę omnia quatenùs pręmiſſis in aliquo aduerſentur, prorsus tollimus, & abrogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 17. Volumus autem, vt præſentes literæ in Valuis Sancti Ioannis Lateranenſis,& Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum,& in acie Campi Floræ publicentur,affixis inibi earum exemplis, & dimiſſis. Quodque earum exempla,ſeù illorum compendia in libris quorumcumque Statutorum prædictorum Monaſteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum,& Cõgregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cuiuſq; Regionis ſermonem verſa) & à Loci Ordinario,qui id quam-

Tranſumpta quotannis in Capitulis &c. publicè legantur.

primum fieri curet, ſubſcripta inſerantur; & ſaltem quotannis in Capitulis, ſiuè Congregationibus cuiuſque earum altá, & intelligibili voce legantur.

Publicationem eius in Vrbe omnes arctare vult.

§. 18. Et nihilominùs poſt ſexaginta dies à die publicationis (vt præfertur) in Romana Curia facienda vnumquemque citra montes, vltra montes verò poſt quatuor menſes, perindè arctent, & afficiant, ac ſi cuique perſonalitèr intimatæ, & per eos iuratæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides Sanctio pœnalis.

§. 19. Quodq; earum tranſumptis etiam impreſſis manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 20. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginam noſtrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, ſtatuti, mandati, ſublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri,

tri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerint incurſurum.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nanageſimo quarto, tertiodecimo Kalendas Iulij, Pontificatus Noſtri Anno Tertio. D.P. An.2. 13.Kal.Iul.

L. Card. Prodat.

M. Veſtrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Regiſtrata apud Marcellum Secretar.

In Nomine, & à Natiuitate Domini milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto Indict. ſeptima, die verò ſecunda menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri, D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ Octaui, anno Tertio. Retroſcriptæ Literæ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, & alijs locis publicis, & conſuetis per nos Proſperum Spada, & Franciſcum de Bonis, eiuſdem Sanctiſs. D. N. Papæ Curſ. Ita eſt Franc. de Bonis SS. D. N. Papæ Curſ.

Gabriel Sauarellus Curſorum Magiſter.

CCLXVII.

CCLXVII.

Sanctiſſimi Domini Noſtri D.Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. Confirmatio Declarationis Conſtitutionis Clementis Papæ VIII. de Largitione munerum Regularibus vtriuſque ſexus interdicta.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NVper à Congregatione nonnullorum Romanę Curię Prælatorum, coram dilecto filio noſtro Antonio tituli Sancti Petri ad Vincula Presbytero Cardinali S. Honuphrij nuncupato, maiori Pœnitentiario, ac noſtro in Alma Vrbe Prouicario in ſpiritualibus generali, & noſtro ſecundùm carnem fratre germano, à Nobis deputata, emanauit declaratio tenoris ſubſequentis videlicet.

§. 1. Cùm circà interpretationem Cōſtitutionis fælicis record. Clementis VIII. ſub dat. xiij. Kalendas Iulij Pontificatus ſui anno tertio de Largitione munerū Regularibus vtriuſque ſexus interdicta, nonnullæ difficultates, & ambiguitates ſint exortæ;

Con-

Congregatio ſpecialitèr à Sanctiſs.D. Noſtro VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. coram Eminentiſſimo Cardinali Sancti Honuphrij Maiori Pœnitentiario, ac Vrbis Prouicario deputata, auctoritate ſibi attributa declarauit, & declarat, munera à Religioſis vtriuſque ſexus tribui poſſe, ex cauſis gratitudinis, conciliationis, beneuolentiæ, eiuſque conſeruationis erga ipſam Religionem, vel Conuentum, alijſuè cauſis ex ſui natura actum virtutis, & meriti continentibus, modeſtè tamen, ac diſcretè, & dummodò id non fiat, niſi de Superiorum localium licentia, ac etiam cùm conſenſu maioris partis conuentus, ſi talis conſenſus de iure, vel ex conſtitutionibus, ſeù conſuetudinibus cuiuſque Religionis reſpectiuè, in huiuſmodi caſibus requiratur. Conſenſum verò Conuentus in §. 3. eiuſdem Conſtitutionis ad leuiora eſculenta, aut poculenta, ſeù ad deuotionem,& religioſitatem pertinentia munuſcula largienda &c. requiſitum, intelligi debere de conſenſu aliàs de iure requiſito, & vbi concurrit ambitionis ſuſpicio, qua ceſſante,nec in his requiri licentiam Supe-

periorum in ſcriptis in §. 4. eiuſdem Bullæ requiſitam, ſed ſufficere licentiam, etiam oretenus eiſdem conceſſam, declarat. Comeſſationem autem, compotationes, & conuiuia in excipiendis pręſertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinarijs honorificè, & lautè, de quibus in §. 5. & 6. eiuſdem Conſtitutionis, cenſeri tantummodo prohibita, ſi decentiæ ſtatus regularis aduerſentur. Reſtitutionem verò receptorum Conuentibus faciendam, de qua in §. 7. ibidem cautum eſt, intelligi debere de Conuentibus, ad quos data, donata, ſeù miſſa de iure pertinēt, ſi id commodè fieri poteſt, aliàs Conuentui eiuſdem Religionis viciniori loco, vbi petita fuit abſolutio, reſtituantur.

§. 2. Inſuper eadem facultate ſibi tributa, omnes, qui hucuſque aduerſus ſupradictæ Conſtitutionis Capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quibuſcumque in eadem Conſtitutione inflictis, & incurſis poſſe, & debere à proprijs Confeſſarijs abſolui in foro conſcientiæ, etiam non facta prius huiuſmodi rerum donatarum, ſeù datarum reſtitutione, Quoad eos verò, qui præ-

ter

ter modum prædictum grauiori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo tranſgreſſi ſunt, ſed ob inopiam reſtituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit maiori Pœnitentiario, vt de præteritis vſque ad diem datæ præſentium in foro conſcientiæ abſoluat, diſpenſet, & condonet, ſeù abſolui, diſpenſari, & condonari mandet, proût in Domino magis expedire iudicauerit.

§.3. Et nè prædictæ Clementis VIII. Conſtitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cuiuſcumque Monaſterij, Conuentus, Domus, ac Collegij Regularis ſub pœna priuationis officij, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo iure incurren. efficere teneantur, vt in perpetuum ſingulis annis menſe Ianuario, non ſolùm prædicta Conſtitutio (quam in reliquis eius partibus eadem Sanctitas, omninò obſeruari iubet, & quatenùs opus ſit innouat, quemcumque prætenſum non vſum, aut prætenſum vſum, ſeù prætenſam conſuetudinem, damnando, & irritando) verùm etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel ſaltèm in publica menſa perlegantur. Omnibus tàm Eccleſiaſticis perſonis

etiam

etiam Regularibus, quàm Laicis cuiuſcumque ſint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam ſpeciali nota dignis, & qui ſub generali diſpoſitione non comprehenderentur, prædictā Clementis Conſtitutionem contra præſentis decreti tenorem declarandi, vel interpretandi facultate pœnitus interdicta, ſuper quibus Sanctiſſimus mandauit expediri Breue. Datum Romæ die 15. Septemb. milleſimo ſexceteſimo quadrageſimo.

Confirmatio Apoſtolica ſupra poſitæ declarationis.

§. 4. Quapropter, vt permiſſa firmiùs ſubſiſtant, & inuiolabilitèr obſeruentur, quantùm cum Domino poſſumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, declarationem præinſertam cũ omnibus, & ſingulis in ea contentis, tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicæ firmatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos tàm iuris, quàm facti defectus, ſi qui deſupèr quomodolibet interuenerint, ſupplemus, illaque inuiolabilitèr ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, obſeruari.

§.5.Sic-

§. 5. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quoſuis alios quacumque auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum,& inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, decernimus. Decretum irritans.

§. 6. Non obſtan. quoad ea, quæ declarationi prædictæ, & præſentibus ſunt contraria, vel diuerſa, Conſtitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris Noſtri prædicti, ac omnibus illis, quæ idem Clemens in Conſtitutione huiuſmodi voluit non obſtare,cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Derogatio contrariorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die xvj. Octobris M. DC. XXXX. Pontificatus Noſtri Anno Decimo octauo. Dat. An. D. 16. Octob.

M. A. Maraldus.

In Nomine, & à Natiuitate Domini Milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo, Indictione octaua, die verò trigeſima menſis Octobris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ Octaui, anno decimo octauo, retroſcriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, & alijs locis publicis, & conſuetis, per nos Hieronymum Maſcellam, & Andream Caſtruccium eiuſd. SS. D. N. Curſ.

Ita eſt Hieronymus Maſcella Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſ. pro D. Mag.

Ita eſt Andreas Caſtruccius Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſ.

CONFIRMATIO DECRETORVM

Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum,

Super Celebratione Miſſarum, etiam cum declarationibus, & innouatione Decretorum ab eadem Congregatione, auctoritate fœl. rec. Vrbani Papæ VIII. deſuper aliàs factorum.

INNOCENTIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

NVper à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum prodierunt Decreta tenoris infraſcripti, videlicèt.

Alias ſuper celebratione Miſſarum, ac prohibitione illas moderandi, ſeù reducendi abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, necnon ſuper earundem oneribus perpetuis ſuſcipiendis, & Religioſorum numero vltra redditus, & conſuetas eleemoſynas locorum Regularium non habendo emanarunt ab hac Sacra Congregatione S. R. E. Cardinalium Conclij Tridentini Interpretum auctoritate per fœl. rec. Vrbanum Papam VIII. illi ſpecialiter attributa, quamplura Decreta tenoris ſequentis.

M Cùm

Cum ſępè contingat in quibuſdam Eccleſijs tam magnum Miſſarum celebrandarum numerum, ex varijs Defunctorum relictis, aut piorum eleemoſynis impoſitum eſſe, vt illis pro ſingulis diebus præſcriptis nequeat ſatiſfieri, & tamen noua onera Miſſarum in dies ſuſcipiantur; indeque fiat, vt depereant piæ Teſtantium voluntates, obſtricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ ſuffragijs priuentur, Eccleſijs debitus ſubtrahatur cultus, ac Chriſtifideles graui ſcandalo affecti, plerumque à ſimilibus charitatis operibus retrahantur: Cùmque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ij, qui Miſſas ſupra vires celebrandas ſuſcipiunt, ſperent illas breui ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Eccleſijs ſorte pecuniarum abſumpta, plerumque nuda remaneant onera Miſſarum, abſque vllo emolumento, aut quòd eleemoſyna pro illis celebrandis ſit adeò tenuis, vt non facilè inueniantur, qui velint huic ſe muneri ſubijcere, & redditus Eccleſiæ, aut Monaſterij adeò exigui, vt Sacerdos pro neceſſaria ſua ſuſtentatione nouis ſe oneribus obſtringere compellatur. Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum animaduertens, facturam ſe rem Deo gratiſſimam, charitatique, ac iuſtitiæ maximè conſentaneam, ſi prò viribus ſatagat, hunc

te-

teterrimum abuſum è Chriſtiana Republica conuellere, atque eradicare. Sanctiſſimi D.N. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. auctoritate ſibi ſpecialiter attributa, infraſcripta Decreta edidit.

Ac primò diſtrictè prohibet, atque interdicit, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera vlla Miſſarum celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita, aut in limine fundationis, ſed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apoſtolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perſpecta, id ſtatuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes huiuſmodi, ſi quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Deinde vbi pro pluribus Miſſis, etiam eiuſdem qualitatis celebrandis; ſtipendia, quantumcumque incongrua, & exigua ſiue ab vna, ſiue à pluribus perſonis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Monaſterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Pijs quibuſcumque, tam Sæcularibus, quàm Regularibus; Sacra Congregatio ſub obteſtatione Diuini Iudicij mandat, ac præcipit, vt

abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint, itaut alioquin ij, ad quos pertinet, ſuæ obligationi non ſatisfaciant; quinimmò grauiter peccent, & ad reſtitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps obſeruetur exactiùs, Sacra Congregatio eadem auctoritate reuocat Priuilegia, & Indulta omnia quibuſuis perſonis, Eccleſijs, ac Locis Pijs, tam Sæcularibus, quàm Regularibus cuiuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, quamcumque ob cauſam conceſſa, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel Anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, ſeu Orationibus plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Ac ſimiliter omne damnabile lucrum ab Eccleſia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynę ſibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Eccleſijs, in quibus onera Miſſarum in perpetuum impoſita ſunt, Sacerdotes in eis, vt par eſt, adimplendis eo tepidiores, ac ſegniores reddantur, quod onera huiuſmodi cum nulla, aut parua ſint vtilitate coniuncta; ſtatuit, atque decernit, vt pecunia, ac bona Mobilia Eccleſiijs, Capitulis,

tulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monaſterijs, Conuentibus, ac Locis omnibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, atque illorum perſonis in futurum ſimpliciter acquirenda cum onere perpetuo Miſſarum celebrandarum ab ijs, ad quos pertinet, ſub pœna interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrenda à die realis acquiſitionis, ſtatim deponi debeant penès Ædem Sacram, vel perſonam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, ſeu illorum pretium quamprimùm inueſtiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expreſſa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac ſi eadem bona immobilia auctoritate Apoſtolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium, ſub eadem pœna, vt ſupra; deponi, atque in alijs bonis ſtabilibus itidem fructiferis cum eiuſdem oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibuſuis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, ac piorum Locorum, tam Sæcularium, quàm Regularium Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, diſtrictè prohibet, ne impoſterum onera perpetua ſuſcipiant Miſſarum celebrandarum, Sæculares quidem ſine Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij;

Regulares verò ſine Generalis, vel Prouincialis conſenſu, & licentia in ſcriptis, & gratis concedenda; alioquin Sæcularis, qui huius prohibitionis tranſgreſſor extiterit, ab ingreſſu Eccleſiæ interdictus ſit eo ipſo: Regularis verò pœnam priuationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vociſque actiuæ, ac paſſiuæ, abſque alia declaratione incurrat.

Eleemoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera ſuſcipere valeant; aliòquin omnino abſtineant ab huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant ab Eccleſijs cum inſcriptione illa: *Eleemoſyna pro Miſſis*, vel alia ſimili ſub ijſdem pœnis ipſo facto incurrendis, ne Fideles hac ratione fruſtrentur.

Epiſcopus verò, ſeu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requiſiti, in ſingulis caſibus diligenter inquirant, de ſingulis Miſſarum celebrandarum obligationibus, cuique Eccleſiæ, Monaſterio, aut Loco pio incumbentibus, nec antea aſſenſum huiuſmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè conſtiterit, illius Sacerdotes tam

nouo oneri ſuſcipiendo, quàm antiquis iam ſuſceptis ſatisfacere poſſe, præcipuamque rationem habeant, vt redditus, qui Eccleſijs, & Locis pijs relinquuntur, omnino reſpondeant oneribus adiunctis ſecundum morem, cuiuſque Ciuitatis, vel Prouinciæ, intelligantque, ſi in re tanti momenti, deſides, aut negligentes fuerint, in nouiſſimo die ſe huius prætermiſſi muneris rationem eſſe reddituros.

Poſtremo Illuſtriſſimi Patres non ſine graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem diſciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent, in oneribus Miſſarum ſupra vires ſuſcipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemoſynæ cuiuſque Monaſterij; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilij Decretis, hac de re editis, Sanctiſſimi Domini Noſtri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & ſingulis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs, & quibuſcumque alijs Superioribus Monaſteriorum, Conuentuum, ac Domorum Regularium, bona immobilia poſſidentium, vel non poſſidentium, cuiuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti exiſtentium intra

 fines

fines Italiæ, & Inſularum adiacentium, vt ſinguli, ad quos pertinet in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus ſui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vſu peritioribus, bona immobilia, cenſus, redditus, & prouentus omnes, conſuetas item eleemoſynas, & obuentiones tam communes Monaſteriorum, Conuentuum, & Domorum eiuſdem Prouinciȩ, quàm etiam ſingularibus perſonis Religioſis aſſignatas, ſeu permiſſas in communem vſum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & maturè recognoſcant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præſtationes, grandines, ſterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera conſueuerunt abſorbère.

Eaque omnia ſcripto fideliter exarata, idem Superior, cuius intereſt, in proximo Capitulo, ſeu Congregatione generali, vel Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipſomet Capitulo, ſeu Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiuſmodi redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus vniuerſis, & oneribus, vt ſupra detractis ſedulò examinent, quot Religioſi homines, connumeratis etiam laicis, alijſque neceſſarijs ſeruientibus in vnoquoque Monaſterio, Conuentu, & Domo regulari iuxtà regionis, & proprij inſtituti morem, victum, & veſtitum,

& me-

& medicinalia in communi habentes, competentèr valeant ſuſtentari. Tum eorumdem bonorum, reddituum, eleemoſynarum, & onerum præciſam notam ipſimet Capitulo, ſeu Congregationi exhibeant, vt in illo diligentèr omnibus diſcuſſis, cuiuſque Familiæ Monaſterij, Conuentus, ac Domus Regularis in ſingula quaque Prouincia certus earum tantùm perſonarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus, vt ſuperiùs ſufficienter ali poſſint.

Ne verò Superiores, qui id præſtare debent, ſeriùs, aut remiſſiùs, quàm par eſt, ſuo muneri ſatisfaciant; mandat S.Congregatio, vt infra annum, poſt proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter geſta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipſam Congregationem Concilij ſinguli mittant.

Numerumque Familiæ, ſingulorumque Conuentuum, Monaſteriorum, & Domorum huiuſmodi Regularium, Capituli, ſeu Congregationis generalis, vel prouincialis ſententia, & authoritate præfinitum, ijdem Superiores tam Generales, & Prouinciales omnes, quàm Locales perpetuò ſeruare omninò teneantur, nec poſſint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddi-

dituum abſque Sacræ ipſius Congregationis licentia, Superiores autem huiuſmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præſtiterint, vel numerum, vt ſupra præſcriptum, quouis modo augere præſumpſerint, priuationis omnium Officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vociſque actiuæ, ac paſſiuæ, & ad omnia ſuæ Religionis Officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pęnam eo ipſo incurrere, atque alijs etiam grauioribus à Sede Apoſtolica infligendis pœnis Sacra Congregatio ſubiacere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monaſterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religioſorum, ſeu Regularium nullibi recipiatur, niſi præter alia ad id requiſita in ſingulis huiuſmodi locis duodecim ſaltem Fratres, aut Monaci, ſeu Religioſi degere, & ex redditibus, & ex conſuetis eleemoſynis detractis omnibus, vt ſupra detrahendis, competenter ſuſtentari valeant ad præſcriptum decreti fel. rec. Gregorij XV. hac de re editi; Aliòquin Monaſteria, & loca huiuſmodi poſthac recipienda, in quibus duodecim Religioſi, vt ſupra ſubſtentari, atque inhabitare non potuerunt, & actu non inhabitauerint Ordinarij loci viſitationi, correctioni, atque omnimodæ Iuriſdictioni ſubiecta eſſe intelligantur.

Porrò, nę vllo vnquam tempore hæc in obli-

obliuionem, ſeu deſuetudinem abeant, Superiores locales cuiuſque Monaſterij, Conuentus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur, ſub pœna priuationis Officij, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, vt in perpetuum, ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Aduentus, & feria ſexta poſt Octauam Corporis Chriſti, præſentes ordinationes in publica Menſa perlegantur.

Omnibus tam Eccleſiaſticis perſonis cuiuſcumque ſint Ordinis, conditionis, & gradus, quàm Laicis quocumque honore, & poteſtate præditis, præſentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitùs interdicta.

Non obſtantibus, quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in præſentibus decretis contenta, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum Societatum, ac cuiuslibet alterius Inſtituti, etiam neceſſario, & in indiuiduo exprimendi Eccleſiarum, Monaſteriorũ, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tàm Sæcularium, quàm Regularium Locorum, necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel

qua-

quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, Priuilegijs quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mari magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis haben., quibus quoad ea, quæ præſentibus aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate ſpecialiter, & expreſsè derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Et ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, voluit eadem Sacra Congregatio,

gatio ; vt præſentes ordinationes in Valuis Baſilicarum S.Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ, vt moris eſt, affixæ omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Vtque earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ die 21. Iunij 1625.

Coſmus Card. de Torres.

Proſper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Excitatis autem ſuper præmiſſorum decretorum intelligentia, ſeu interpretatione infraſcriptis dubijs, prodierunt à memorata Congregatione ſimili auctoritate illi à præfato Vrbano Papa Octauo ſpecialiter attributa reſponſiones, ſeu declarationes inferiùs apponendæ.

Super primo Sac.Congregationis decreto, de celebratione Miſſarum,quo prohibetur,ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera vlla Miſſarum ce-

lebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid ſi legatum ſit ita tenue, vt non ſit, qui velit onus illi iniunctum ſubire, etſi recurrendum ſit ad Sedem Apoſtolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum inſumendum ſit pro expenſis ad id neceſſarijs?

Et quid, ſi permittatur Epiſcopo in fundatione, vt poſſit huiuſmodi onera moderari?

Secundò, ſuper ſecundo eiuſdem Congregationis decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Miſſæ, quot ad rationem tributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (prę[s]criptę fuerint) intelligenda ſint de præſcriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, An cum Ordinarius præſcripſerit eleemoſynam congruam iuxta qualitatem loci, perſonarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes ſtipendium minus congruo, teneantur Miſſas illis ab Offerente præſcriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficij, ſeu Cappellæ, legati, aut ſalarij, poſſint etiam manualem eleemoſynam, pro Miſſis votiuis, aut Defunctorum recipere, & vnico Miſſæ Sacrificio vtrique oneri ſatisfacere?

Quintò, poſito, quod Teſtator relinquat, vt

vt celebrentur pro eius Anima centum Miſſę, abſque vlla præſcriptione eleemoſynæ.

Quæritur, an liberum ſit hæredibus, eleemoſynam ſibi benè viſam præſcribere, an verò eadem eleemoſyna præſcribenda ſit ab Ordinario?

Sextò, ſuper tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio reuocat priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel Anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu Orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum ſuſcipiendis) intelligenda ſint de oneribus ſuſcipiendis poſt Priuilegium?

Septimò, ſuper quarto eiuſdem Congregationis Decreto, qui prohibetur Sacerdoti, qui ſuſcepit Miſſam celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum ſit Adminiſtratoribus Eccleſiarum, vt retineant aliquam eleemoſynarum portionem, pro expenſis manutentionis Eccleſiæ, Altarium, inſeruientium, paramentorum, luminum, Vini, Hoſtiæ, & ſimilium?

Octauò, an hoc decretum habeat locum in beneficijs, quæ conferuntur in titulum, ideſt,

an

an Rector beneficij, qui poteſt per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare ſtipendium, ad rationem reddituum Beneficij?

Decimò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemoſyna, maior ſolita, pro celebratione Miſſæ, debeant dare eãdem integram eleemoſynam ijs, quibus Miſſas celebrandas committunt; An verò ſatis ſit, vt dent celebrantibus eleemoſynam conſuetam?

Vndecimo, ſuper quinto eiuſdem Congregationis decreto, quo inter cætera ſtatuitur in hæc verba (eleemoſynas vero manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis) ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abſtineant ab huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant &c.

Quæritur, an hoc decretum prohibeat abſolutè, quo minùs accipiant nouas eleemoſynas ij, qui acceptis non ſatisfecerunt, & quid, ſi congruo tempore poſſint omnibus ſatisfacere?

Duodecimo, quid, ſi offerens eleemoſynas, audito impedimento conſentiat, vt Sacerdos Miſſam celebret, cum primum poterit?

Decimotertio; an pœnas interdicti, & aliæ

appo-

appoſitæ in eodem decreto afficiant tàm eos; qui accipiunt eleemoſynas contra formam ibi præſcriptam, quàm eos, qui non auferunt capſulas ab Eccleſijs, vt ibidem præcipitur?

Decimoquarto, an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capſulæ, quæ apponi ſolent in Eccleſijs, in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (*Caſſe de Morti*?)

Decimoquinto, an Adminiſtratores Eccleſiæ, magnæ deuotionis, & concurſus, poſſint eleemoſynas pro Miſſis celebrandis accipere, ſi ijſdem Miſſis, nonniſi poſt longum tempus ſatisfacere valeant, ne aliàs cultus Eccleſiæ, & deuotio, an concurſus Fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimoſexto, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa ſolis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, & piorum Locorum, tàm Secularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expreſſa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur ſub clauſula generali (*& alijs ad quos pertinet*) ſupplicatur pro opportuna declaratione?

Decimoſeptimo, ſuper ſeptimo eiuſdem Sacræ Congregationis decreto, quo cauetur, vt in ſingulis Monaſterijs Religioſorum præfigatur numerus, qui ex conſuetis redditi-

 bus,

bus, aut eleemoſynis commodè poſſit ſuſtentari.

Quæritur, an vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim ſimilis decreti ſanctæ memoriæ Pauli V. abſque tamen computatione redditüum, cuiuſque Religioſi, ſit denuò facienda, nec ne?

Decimo octauo, an Nouitij, ad habitum regularem admiſſi, poſſint admitti ad profeſſionem in Monaſterijs, in quibus habita, vt ſupra, præfixione numeri, commodè ali non poſſunt?

Decimo nono, ſuper vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, niſi præter alia ad id requiſita, duodecim ſaltem fratres in eis degere, & competentèr ſuſtentari valeant, ita vt alioquin ſubſint iuriſdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Miſſarum, comprehendat eas Religiones, quæ non conſueuerunt onera Miſſarum recipere, vt ſunt Religiones Cappucinorum, ac Societatis Ieſu?

Vltimo, an idem decretum, vbi diſponit, vt nullibi recipiantur Monaſteria, niſi &c. habeat locum in Italia, dumtaxat; ad quam eſt reſtrictum Decretum proximè antecedens, an verò extrà Italiam.

De-

Declarationes, ſeù Reſponſiones ad ſupradicta Dubia.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, auctoritate ſibi à Sanctiſſimo Domino Noſtro attributa, ad ſingula Dubia ſuperiùs propoſita, ad hunc modum reſpondit, videlicèt;

Ad primum, etſi legatum ſit adeò tenue, nihilominus pro reductione oneris, vt ſupra impoſiti, ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apoſtolicam eſſe adeundam, quæ abſque vlla impenſa id ſtatuet, quod magis in Domino è re eſſe iudicauerit; Verumtamèn. Si in ipſa Beneficij erectione expreſsè cautum fuerit, vt liceat Epiſcopo iniunctum onus reducere, ac moderari legem hanc fundationis, quàm decreta hac de re edita non ſuſtulerunt, eſſe validam, & obſeruandam.

Ad ſecundum, eſſe intelligenda de præſcriptione facta ab eo, qui eleemoſynam tribuit, non autem ab Ordinario; Quod ſi tribuens eleemoſynam numerum Miſſarum celebrandarum non præſcripſerit, tunc tot Miſſas celebrari debere, quot præſcripſerit Ordinarius ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad tertium, teneri;

Ad quartum, Sacerdotes, quibus diebus tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficij,

ſeù Cappellæ, Legati, aut Salarij, ſi eleemoſynas pro alijs etiam Miſſis celebrandis ſuſceperint, non poſſe eãdem Miſſa vtrique obligationi ſatisfacere.

Ad Quintum, cenſuit, vbi nullam certam eleemoſynam Teſtator reliquit, eſſe ab Epiſcopo præſcribendam eleemoſynam congruã, quæ reſpondeat oneribus Miſſarum celebrandarum, ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Sextum, ita eſſe intelligenda.

Ad Septimum, reſpondit, permittendum non eſſe, vt Eccleſiæ, ac loca pia, ſeù illorum Adminiſtratores, ex eleemoſynis Miſſarum celebrandarum vllam, vtcumque minimam portionem retineant ratione expenſarum, quas ſubeunt in Miſſarum celebratione, niſi cum Eccleſiæ, & Loca pia alios non habent redditus, quos in vſum earumdem expenſarum erogare licitè poſſint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenùs debere excedere valorem expenſarum, quæ pro ipſomet tantùm Miſſæ Sacrificio neceſſariò ſunt ſubeundæ, & nihilominùs eo etiam caſu curandum eſſe, vt ex pecunijs, quæ ſuperſunt, expenſis, vt ſupra deductis, abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot præſcriptæ fuerint ab Offerentibus eleemoſynas.

Ad Octauum, non habere locum. Sed ſatis eſſe, vt Rector Beneficij, qui poteſt Miſ-

ſam

ſam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemoſynam congruam, ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ, niſi in fundatione ipſius Beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere abſolutè integram eleemoſynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem ſibi retinere poſſe.

Ad Vndecimum, reſpondit, non prohibere abſolutè; Ac propterea, etſi oneribus iam ſuſceptis non ſatisfecerint, poſſe tamen noua etiam onera ſuſcipere Miſſarum celebrandarum, dummodò infrà modicum tempus poſſint omnibus ſatisfacere.

Ad Duodecimum, quamuis Onera ſuſcepta infrà modicum tempus adimpleri nequeant, ſi tamen tribuens eleemoſynarum pro aliarum Miſſarum celebratione id ſciat, & conſentiat, vt illæ tunc demum celebrentur, cùm ſuſceptis oneribus ſatisfactum fuerit, decretum non prohibuere, quò minùs eo caſu eleemoſyna accipiatur pro iiſdem Miſſis iuxtà Benefactoris conſenſum celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, niſi in ſuſcepturis onera perpetua Miſſarum celebrandarum ſine licentia Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimum quartum, comprehendi.

Ad Decimum quintum. Non poſſe, niſi

de conſenſu eorum , qui eleemoſynas tribuunt, vt ſuprà in reſponſione ad Duodecimum.

Ad Decimum ſextum, comprehendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad decimum ſeptimum, numeri præfixionem eſſe iterum faciendam, ſeruata forma vltimi decreti hac de re editi.

Ad Decimum octauum, eſſe admittendos ad profeſſionem, ſi aliàs habiles exiſtant, ac deindè in aliquo alio Monaſterio eiuſdem Religionis eſſe collocandos, vbi commodè ali poſſint.

Ad decimum nonum, cenſuit comprehendere.

Ad vltimum, habere locum extra Italiam.

Coſmus Card. de Torres.

Proſper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Cùm autem ſuper præmiſſis diuerſi irrepſerint abuſus, illorumque occaſione, quamplures querelæ, & recurſus ad Apoſtolicam Sedem peruenerint; Cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum huiuſmodi deteſtabiles abuſus è Chriſtiana Republica pro viribus euellere; ac opportunè prouidere, vt ſublatis fraudibus, ac emendata negligentia piæ Diſponentium, ſeù Benefactorum voluntati fides illibata ſer-

uetur,

uetur, Defunctorum animabus integra, & prompta præſtentur ſuffragia, itidemque Deo maior gloria, & Eccleſijs præſtantior cultus reddatur, præuia auctoritate per SS. D. N. Innocentium Diuina Prouidentia Papam XII. ei ſpecialitèr attributa infraſcripta decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & poſteà in generali huiuſmodi Cardinalium Congregatione maturè, & accuratè diſcuſſa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinſerta decreta cùm præmiſſis illorum declarationibus, pleniſſimè, & ampliſſimè approbat, confirmat, & innouat, omniaque, & ſingula ibidem contenta, & expreſſa iterum omni meliori modo decernit, ſtatuit, ac ab omnibus, & ſingulis etiam ſpeciali, & indiuidua nota, ſeù expreſſione dignis penitùs obſeruari, & omnimodæ executioni demandari decernit, ſancit, & præcipit.

Inſuper, vt in re tanti momenti conſultiùs, ac maiori, vt par eſt, circumſpectione procedatur; Si qui forſan fuerint, vel ſint, qui ſuis prauis, & erroneis intentionibus, ſeu opinionibus blandiri volentes Miſſarum celebrationem omittunt ſub malitioſa, vel irrationabili ſpe earumdem condonationem, vel reductionem à Sede Apoſtolica, vel compoſitionem à Reuerenda Fabrica Sancti Petri de Vrbe obtinendi; Congregatio præfata tum eoſ-

dem, tum quoſcumque alios, qui poſthac in adeò deteſtabiles abuſus auſi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos eſſe voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede, non niſi ex rationabili cauſa, ſeu æqua commiſeratione; compoſitiones verò à dicta Fabrica vtente ſuis facultatibus, & priuilegijs, nonniſi ex cauſa paritèr rationabili,& cùm clauſulis opportunis, & præſertim cùm illa: *dummodò malitiosè non omiſerint animo habendi compoſitionem,aliàs gratia nullo modo ſuffragetur*, admitti conſueuiſſe, & ſolere; quapropter, vt locus omnis impoſterum hiſce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, ſeu ſpes, ac eleemoſynarum, ſiuè in toto, ſiuè in parte verſiones in alium, quàm præfatarum Miſſarum vſum,ſeu ſatisfactionem, & quaſcumque aliàs directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contrauentiones, ſeu circumuentiones declarat prorsùs irrationabiles, iniuſtas, ac illicitas, illaſque omninò reprobat, damnat, & interdicit.

Cumque huiuſmodi abſurda ex eo plerumque proueniant, quod onera Miſſarum ſupra vires ſuſcipiantur; caueant omnes, & ſinguli Rectores, Superiores, & Miniſtri quarumcumque tùm Secularium, tùm Regularium Eccleſiarum, ſeù illarum Capitula, ne onera, ſeù Miſſas tùm perpetuas, tùm temporales,

tùm

tùm etiam manuales, quatum ſatisfactioni impares fuerint, quoquomodo ſuſcipiant, vtque id ipſum quoad fieri poterit, pateat, teneantur ijdem conficere, ſemperque in loco magis patenti, & obuio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium literis perſpicuis, & intelligibilibus deſcriptorum, quorum implemento, ſi moralitèr, & intra præſcriptum, ſeu breue tempus ſatisfacere non poſſe, ſeù illa dumtaxat, & non vlteriora adimplere poſſe crediderint, ſeù credere debuerint, alias Miſſas, ſiuè perpetuas, ſiuè temporales, ſiuè manuales per ſe, vel per interpoſitas perſonas quoquomodo recipere, ſeù acceptare omninò deſiſtant, ſeù abſtineant, & vlteriùs tali caſu in eadem Tabella ſimilitèr exprimant ſeſe, proptereà alijs Miſſis acceptandis, & celebrandis impares eſſe.

Ijdemque teneantur paritèr in Sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero ſingula onera perpetua, & temporalia; in altero autem Miſſas manuales, & tàm illorum, quàm illarum adimplementum, & eleemoſynas diſtinctè, & diligentèr annotare, & annotandas, ſeu annotanda curare, ſinguliſque annis de ſuſupradictis adimplementis, eleemoſynis, & oneribus paritèr exactam rationem ſuis Superioribus reddere, ac omnes, & ſingulas rationes huiuſmodi in præfatis reſpectiuè libris ſimili diſtinctione, & diligentia, tam præfati, à

qui-

quibus rationes debent reddi, quàm Superiores, quibus reddendæ erunt, deſcribere, ſeù annotare, ſiuè deſcribendas, vel annotandas reſpectiuè curare.

Quibus ſemper ſaluis, debeant vlteriùs Regulares prædicti, omnes, & quaſcumque eleemoſynas tùm manualium, tùm perpetuarum, & temporalium Miſſarum reponere in capſa particulari ſub duabus clauibus, quarum vna penès Superiorem localem, altera verò penès alium à Capitulo Conuentuali deputandum retineatur, ac de ijſdem eleemoſynis, & celebratione Miſſarum coram Patribus Diſcretis, ſeu Conſiliarijs, vel alio ſimili modo nuncupatis ſingulis menſibus diſtrictam rationem exigere, & reſpectiuè reddere.

Quod ſi prædicti, ad quos cura Tabellæ Capſæ, & librorum præfatorum reſpectiuè pertinet, ſeù pertinere debet, ſuam operam præmiſſis, vt præfertur, minimè nauauerit, & Superiores, tùm Secularium, tùm Regularium Eccleſiarum rationem prædictam non exegerint, ſeu non inuigilauerint, quod præfati, qui in curam Tabellarum,& librorum incumbunt ſuo muneri, vt præfertur, ſatisfaciant, in ſingulis reſpectiuè caſibus Seculares pœnam ſuſpenſionis incurrant; Regulares verò voce actiua, & paſſiua, ac gradibus, & officijs, quæ obtinent ipſo facto,& abſque alia

de-

declaratione priuati ſint, & intelligantur, necnon ad huiuſmodi gradus, & officia obtinenda ſimilitèr inhabilitentur, & inhabilitati ſint, & intelligantur.

Porrò, nè vllo vnquam tempore omnia, & ſingula decreta prædicta in obliuionem, ſeù deſuetudinem abeant. Rectores, Superiores, ſeu Capitula Eccleſiarum Secularium illa retineant publicè expoſita in eorum Sacrario; Superiores verò Locales cuiuſcumque Monaſterij, Conuentus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur ſub pœna priuationis officiorum, quæ obtinent, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, vt in perpetuum ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Aduentus, & feria ſexta poſt Octauam Corporis Chriſti omnes, & ſingulæ præmiſſæ tùm inſertæ, ſeù confirmatæ, tùm in præſens factæ Ordinationes vnà cùm dictis declarationibus in publica Menſa perlegantur.

Meminerint igitur, & ſatagant Ordinarij, vt à perſonis, & in Eccleſijs quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilij Tridentini ſibi ſubiectis, Miſſæ ea, qua par eſt, fide, & diligentia celebrentur; & cuncta, & ſingula decreta huiuſmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum iuſtitiam recurrentibus, ſeù inſtantibus reddentes, ſed ex officio tùm in Viſitationibus, tùm in alijs actibus, &

mo-

modis, quos expedire, & conuenire totiès, quotiès indicauerint, inquirentes, ne aliquid committatur, peruertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & ſingulis decretis aduerſetur.

Caueant etiam reſpectiuè omnes Regulares tùm Subditi, tùm Superiores quicumque nedum locales, ſed etiam Prouinciales, & Generales, ne Miſſarum celebratio, & omnium decretorum præmiſſorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præiudicio illarum, quibus Miſſæ ſunt applicandæ, & cum magno Chriſti fidelium ſcandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, ſeu peruertantur, alioquin vltra propriæ conſcientiæ onerationem, pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, ac graduum,& officiorum,quæ obtinent,necnon inhabilitationis, ad huiuſmodi gradus, & officia obtinenda prorſus incurrant.

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & ſingulos Contraucnientes debitis pœnis diligentèr,& promptè etiam per inquiſitionem animaduertere, & inſuper teneantur omnes, & ſinguli Superiores locales in Prouincialibus Capitulis, ſeù Congregationibus exhibere atteſtationem, ſeu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conuentus, Monaſterij, ſeù cuiuſcumque Domus regularis ſubſcriptam, & iuratam, quod omnibus, &

ſin-

ſingulis tùm perpetuis, tùm manualibus Miſſarum oneribus, ſeù obligationibus ad limites & tenorem præſentium decretorum tempore eorum regiminis fuerit omninò, & integralitèr ſatisfactum, vel deficiente aliqua modica ſatisfactione, poſſit etiam huiuſmodi reſiduali implemento Miſſarum diſtinctè referendarum intra breue tempus moralitèr ſatisfieri, ea adiecta, & omninò adimplenda conditione, quòd antè præfatæ atteſtationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem actiuam, ſeù paſſiuam in memoratis Capitulis, ſeù Congregationibus omninò habere non valeant.

Prætereà Prouinciales, Vicarij, & Viſitatores Prouinciarum, ſeù Congregationum debebunt in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante oſtendere, quod executioni præſentium decretorum ſedulò inuigilauerint, & ad eorum tenorem in omnibus, & ſingulis Conuentibus, ſeù Monaſterijs, vel Domibus Regularibus Prouinciæ, ſeù Congregationis de omnibus, & ſingulis oneribus, & obligationibus, ac inſimul ſatisfactionibus Miſſarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem reſpectiuè pœnarum in decretis contentarum proceſſerint, & de adimplemento circa ea, quæ in præmiſſis ad ipſos ſpectant legitimè

timè docuerint, aliàs ad vocem actiuam, & paſſiuam in Capitulis Generalibus nullatenùs admittuntur.

Cæterùm, quia etiam ad quamplures Archiconfraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hoſpitalia, Altaria, Cappellas, Oratoria, & Eccleſias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ, ſeù regimini, aut adminiſtrationi, vel directioni Laicorum cuiuslibet gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ etiam ſpeciali, & indiuiduali nota dignorum dumtaxàt, vel quorumcumque Eccleſiaſticorum, & Laicorum huiuſmodi mixtim commendata, annexa, ſeù quomodocumque commiſſa, vel attributa ſunt, onus, ſeù cura celebrationis Miſſarum, ſiue manualium, ſiue ad tempus, vel in perpetuum pertinet; Hinc ſaluis ſemper ijs, quæ in præinſertis decretis continentur omnes, & quicumque huiuſmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hoſpitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Eccleſiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, ſeù Adminiſtratores, vel Directores, & alij huiuſmodi Officiales, necnon ij, ad quos Cura Tabellæ, & librorum in præmiſſis ſpectat, Tabellam libros, & hæc decreta reſpectiuè iuxtà modos ſuperiùs expreſſos, ſimilitèr retinere, necnon de oneribus, ac celebrationibus,

nibus, & eleemoſynis dictarum Miſſarum ſingulis annis rationem exigere, & reſpectiuè ijs, ad quos pertinet, reddere ſub pœnis arbitrio, & in ſubſidium excommunicationis, teneantur.

Poſtremò omnibus, & quibuſcumque tàm Eccleſiaſticis perſonis cuiuſcumque Ordinis, Status, Gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, conditionis, & dignitatis exiſtant, quàm Laicis quocumque honore, ac poteſtate præditis omnia, & ſingula præmiſſa decreta interpretandi, necnon Eccleſiaſticis prædictis pœnas in huiuſmodi decretis relaxandi, ſub quoquo modo circà præmiſſa diſpenſandi, omnis, & quæcumque facultas ſit penitùs interdicta.

Non obſtantibus quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in huiuſmodi decretis contenta, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcumque Perſonarum, atq; Ordinum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Inſtituti etiam neceſſario, & in indiuiduo exprimendi, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tàm Secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam Iura-

mento

mento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, priuilegijs quoq; indultis, & literis Apoſtolicis etiã mari magno, ſeù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis ſub quibuſcumq; tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, ſeù extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quo ad ea, quæ præſentibus aduerſantur illis aliàs in ſuo robore permanſuris, S. Congregatio Sanctitis Suæ auctoritate ſpecialitèr, & expreſsè derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcumque Dat. Romæ die 23. Nouembris 1697.

Ioſeph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius Sac. Cong. Sec.

Quo-

Quocirca, cum dilectus filius noſter Ioſeph Tituli S. Mariæ Tranſpontinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratę Congregationis Pręfectus, pręfata decreta nobis retulerit, Nos conſiderantes eadem omnia, & ſingula decreta, ea qua decet maturitate digeſta, & examinata, ac in vim Apoſtolicæ auctoritatis, eidem Congregationi ſpecialiter, vt præfertur, attributæ peracta, perutilia fore cenſentes, illaque propterea perpetuò, & inuiolabiliter obſeruari, necnon Cõſtitutionis noſtræ munimine roborare volentes, Motu proprio, non ad cuiuſquam Nobis ſuper hoc oblatę petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præinſerta decreta, omniaque, & ſingula in eis contenta tenore præſentium auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicę firmitatis robur, & efficaciam adijcimus, quinimò motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, omnia, & ſingula in ſupradictis decretis contenta, de nouo ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuſcumq; etiam ſpeciali, & indiuidua nota dignis omnino exactè, & perpetuò ſeruari volumus, ſancimus, & mandamus.

Decernentes, præſentes literas, cum omnibus, & ſingulis inibi contentis ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque

plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè, & inuiolabiliter obſeruari, ſicque, & non aliter per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, quauis auctoritate, praeeminentia, aut poteſtate fungentes, & functuros, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicę Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quauis authoritate ſciẽter, vel ignoranter contigerit, attentari.

Non obſtantibus omnibus, & ſingulis, quæ præfata Congregatio, auctoritate per eiuſdem recordationis Vrbanum Papam VIII., & reſpectiuè per Nos illi ſpecialiter attributa, decreuit non obſtare, quæ pariter, & iterum Nos tenore præſentium non obſtare decernimus, & mandamus, quibus omnibus quo ad ea, quæ præſentibus aduerſantur, illis, aliàs in ſuo robore permanſuris, etiam harum ſerie pleniſſimè, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Volumus autem, vt præſentes literæ in valuis Eccleſiæ Lateranenſis, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſto-

ſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Vrbe, vt moris eſt, publicentur, & affigantur, ſicque publicatę, & affixæ, omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt perinde arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique eorum perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Pariterque, vt earumdem præſentium tranſumptis impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergò omnino hominum liceat, paginam hanc noſtrarum Confirmationis, Approbationis, Statuti, Decretorum, Ordinationis, Voluntatis, Sanctionis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. Romę apud S. Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo ſeptimo, Decimo Kalendas Ianuarij, Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

B. Card. Prodat. I. F. Card. Albanus.

Viſa de Curia I. Ciampinus.

I. Catallus.

Regiſtrata in Scretaria Breuium.

Anno à Natiu. D. N. Ieſu Chriſti milleſimo ſexenteſimo nonageſimo octauo, Indictione ſexta, die verò tertia Ianuarij, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri D. Innocentij Diuina Prouidentia Papæ XII. Anno ſeptimo, Supradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Eccleſiæ S. Io: Lateranenſis, Baſil. Principis Apoſtolorum, Curiæ Innocentianæ, Cancellariæ Apoſtolicæ, in Acie Campi Floræ, & in alijs locis ſolitis, & conſuetis Vrbis, per me Ioannem Baptiſtam de Cappellis eiuſdem SS. D. N. Papæ Curſ.

Franciſcus Antonius Simoncellus Mag. Curſ.

DECRETA

Sacræ Congregationis Concilij.

De Regularibus Apoſtatis, & Eiectis.

Edita anno 1624.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regularium eiectorum, & fugitiuorum ſtatui conſulere, illorumque ſcandala ſummouere, & ſuccreſcentem numerum frangere operæ pretium exiſtimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentiſſimè propenſa, communicato etiam conſilio cum Sanctiſs. Domino Noſtro Vrbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infraſcripta decreta edidit.

Ac

Ac primò, vt infecta ſemina, è quibus praui eiuſmodi fructus potiſſimum prodeunt, deinceps nè ferantur in vinea Domini, cenſuit, eſſe innouandas, & Sanctiſſimi authoritate innouat Conſtitutiones, & Decreta generalia ſan. me. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſſionem, atque inſtitutionem ſpectantia diſtrictèque præcipit Generalibus, atque alijs omnibus Ordinum Superioribus, vt illa exactè obſeruent, atque, vt obſeruentur, efficiant, ſub pœnis ſtatutis in ijſdem Conſtitutionibus. A quibus tamen excipiendum cenſuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conuentibus, ſeù Monaſterijs ad Nouitios recipiendos hactenus deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis Nouitij ad habitum vllatenus recipi poſſint, niſi priùs à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ, vel à proprijs locorum Ordinarijs expreſsè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti obſeruatione Sacra Congregatio iuſtis de cauſis cenſuit, Regulares eſſe abſoluendos, prout, authoritate Sanctiſſimi Domini Noſtri, abſoluit, atque exemit.

Deinde, vt apoſtatandi opportunitas Regularibus præripiatur, ſtatuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem tranſire, niſi prius Superiori legitimè conſti-

terit, eam Religionem paratam eſſe illum recipere, qui licentiam petit, tumque regularis, recta ſe transferat ad arctiorem. Quod vt re ipſa adimpleatur, idem Superior omni ſtudio, ac diligentia inuigilet.

Rurſus ſtatuit, vt fugitiui, & Apoſtatæ, ſiuè habitum regularem deferant, ſiue non, poſſint, ac debeant ab Epiſcopo loci, vbi moram trahunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus conſignari, ſecundum regularia inſtituta puniendi, vtque ipſi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, vt apprehendantur, ſalua tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa decreto Concilij cap.3. ſeſſ.6. Quod ſi Apoſtatæ huiuſmodi citrà montes infra quatuor, vltra montes verò infra octo menſes à præſentis Decreti publicatione inchoando, ſua ſpontè ad ſuam quiſque Religionem redierit, tùm pœnarum omnium ipſis propter Apoſtaſiam inflictarum, aut infligendarum remiſſionem, atque impunitatem aſſequantur. Ita tamen, vt debeant à Superiore abſolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atq; emendationem polliceri: Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab huiuſmodi pœnis abſoluere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, vt in poſterum è Religionibus nullus legitimè profeſſus eijci poſſit, niſi ſit verè

incor-

incorrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè cenſeatur, niſi non ſolùm concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris communis diſpoſitione requiruntur, ſublatis hac in parte Statutis, & Conſtitutionibus cuiuſque Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apoſtolica approbatis,& confirmatis:verùm etiam vnius anni ſpatio in ieiunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque vnaquæque Religio priuatos habeat carceres in qualibet ſaltem Prouincia. Elapſo autem anno ſi nihilominus non reſipuerit, ſed animo indurato in ſua peruicacia perſeuerauerit, ne contagione peſtifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eijci tandem poſſit, ſed ab ipſomet Generali tantùm de conſilio, & aſſenſu ſex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in ſingulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque nonniſi inſtructo ſecundum eorum ſtylum, & Conſtitutionis, proceſſu, & plenè probatis cauſis expulſionis ad Sacrorum Canonum præſcriptum. Intereà tamen vſque ad primum generale Capitulum, ſeu Congregationem proximè celebrandam,ſi quempiam ex iuſtis, & neceſſarijs cauſis expellere oportebit, eiectio fieri poſſit à Generali cum conſilio, & aſſenſu ſex Patrum, vt ſupra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor menſes à præſentis Decreti publica-

tione; ſeruata tamen in reliquis forma ſuperiùs præſcripta. Sic verò eiecti, quandiù non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarij loci iuriſdictioni, & obedientiæ ſubſint, proindeque Generalis illicò expulſionis ſententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterùm Sacra Congregatio Religionum Superiores ſeriò admonet, ac per IESV CHRISTI viſcera obteſtatur, vt, memores paternæ charitatis, & manſuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquant, vt lucrentur animas fratrum ſuorum ferè in profundum malorum delapſas, antequam grauiſſimum, atque extremum expulſionis remedium experiantur. Idque eò magis, quòd ſubditorum ſanguinem, qui ex malo negligentium, & ſui officij immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus Noſter Ieſus Chriſtus in ſupremo Dei iudicio de eorundem Prælatorum manibus ſit requiſiturus.

Præterea ſtatuit, vt ijdem Superiores nemini ex Religioſis expulſis literas teſtimoniales concedant, illos ad Sedem Apoſtolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Item, vt eiecti extra Religionem degentes ſint perpetuo ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, ſublata Ordinarijs locorum facultate dictam ſuſpenſionem relaxandi, aut moderandi.

Ac poſtremò eſſe innouandam, & ſuæ Beatitudinis authoritate innouat Conſtitutionem fel. record. Gregorij Noni relatam in cap. fin. de regul. ac propterea declarat, eam Conſtitutionem in ijs quoque vendicare ſibi locum, ſeruandumque eſſe, qui iuſtè, diffinitiuèque, ac iuris ordine ſeruato expulſi fuerint; dummodò tamen in expulſis huiuſmodi ſubſit ſpes euidens emendationis ex litteris ſaltem teſtimonialibus Ordinarij, cuius conſcientiam in his literis concedendis Sacra Congregatio feriò onerauit.

Ne qua verò difficultas in ſupraſcriptis decretis, & ordinationibus exequendis ſuboriatur, Sacra Congregatio, Sanctiſſimo Domino Noſtro annuente, atque approbante, vniuerſis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs, & quibuſcunque alijs Superioribus quorumcunque Ordinum, vel Congregationum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium vbiquè locorum exiſtentium iniungit, ſerióque mandat, vt illa diligenter obſeruent, atque obſeruari procurent in omnibus Cœnobijs, ac Monaſterijs, Collegijs, ac Domibus quorumcunque Monacorum, ac Regularium vbique locorum exiſtentibus, efficiantque vt tàm Decreta ſupradicta fel. rec. Clementis VIII.

quàm

quàm præſentes Ordinationes in ſingulis eiuſmodi locis bis ſaltem in anno legantur in publica menſa.

Si quis verò ipſorum aduerſus ea, quæ ſuperiùs præſcripta ſunt, vel eorum aliquid, quoquo modo facere, vel moliri præſumpſerit, ipſo facto pœnam incurrat priuationis, omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſque actiuæ, & paſſiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterùm obtinendas pœnaque huiuſmodi ſit Sanctitati Suæ,ac Sedi Apoſtolicæ reſeruata, ijſdem Superioribus, etiam Generalibus,& Protectoribus illam moderandi, ſeù relaxandi poteſtate penitùs interdicta, & nihilominùs ſit irritum, & inane quicquid ſecus, à quoquam actum extiterit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcunque perſonarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monaſteriorum, Conuentuum, Domorum,ac locorum Regularium quorumcũque, necnon illorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus,exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, etiam in corpore iuris clauſis, aut ex cauſa, vel titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiã Mari Magno, ſeù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis,

tis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeù extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet; tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quò ad ea, quæ ſupradictis quomodolibet aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialitèr, & expreſsè Sanctitatis ſuæ authoritate derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Dat. Romæ die 21. Septemb. 1624.

C. Cardinalis Torres.

Loco ✠ Sigilli.

Proſper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

DE-

DECRETA GENERALIA

Fel. rec. Clementis Papæ VIII.

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſſionem, atque inſtitutionem ſpectantia aliàs facta, & publicata.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & profeſſionem non admittendis, niſi in Conuentibus deſignandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimùm iuxta noſtri numeris debitum laborare non deſiſtimus; illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vſu compertum eſt, quod in omnibus Conuentibus, ijs præſertim, qui maiori reformatione indigent, ſinguli ad Religionem venientes, paſſim recipiuntur. Vnde fit, vt quò magis Nos varijs conſtitutionibus malè affectas radices amputare ſtudemus: eò magis in dies deprauata, infructuoſaque eiuſmodi nouiter profitentium germina ſuccreſcant. Cui quidem malo occurrere volentes, præſenti Decreto ſtatuimus, diſtrictèque præ-

præcipimus, omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, cæteriſque Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & Inſularum adiacentium fines exiſtentium quibuſcunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, vt de cætero neminem ſub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, niſi in Conuentibus auctoritate noſtra propediem in vnaquaque Prouincia deſignandis. Inſuper ſancimus, vt quoad eiuſmodi Conuentus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Nouitiorum, ſiue ad habitum, ſiue ad profeſſionem omninò abſtineant. Superior, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſque actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia inpoſterum obtinenda, ſe nouerit incurriſſe, ac alijs etiam pœnis arbitrio noſtro ſubiaceat. Receptiones verò, & profeſſiones quaslibet eorum, qui contra huiuſmodi Decretum noſtrum admiſſi fuerint, nullas, & irritas ex nunc decernimus, & declaramus, Priuilegijs, Statutis, & conſuetudinibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Re-

Renouatio, & ampliatio eiuſdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis, niſi in Monaſterijs, & locis deſignandis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. cum iamdudum animaduerteret collapſæ Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimum, iuxtà ſui muneris debitum vigilare, ac laborare non deſiſtit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monaſterijs, & Conuentibus, iiſque præſertim, qui maiori indigent reformatione, ſinguli ad Religionem profitendam accedentes, paſſim, ac ſine delectu recipiuntur, ac inde fieri, vt quò magis varijs conſtitutionibus male affectas radices euellere ſtudet, eò magis infructuoſa nouiter profitentium germina quotidie ſuccreſcant: cumque ob zelum, ac deſiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus ſuæ cuiuſque Religionis inſtitutum redigendi, diſtrictè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad ſuſcipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturuè, quouſque Monaſteria, & Conuentus ali-

aliquot deſtinarentur, in quibus poſſet commodiùs Regularis obſeruantia, ſecundum reformationem à Sanctitate Sua inſtitutam introduci: Quia tamen non obſtante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuiſſe, vel ſub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos, & admiſſos, præter mentis ſuæ ſenſum: Idcircò huic malo proſpicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiuſmodi ſubreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò diſtrictè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuſcunque, cæteriſque Superioribus, Conuentuum, Monaſteriorum, ac Domorum quocunq; nomine appellentur, intra Italiam, & Inſularum adiacentium fines exiſtentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthuſianorum, Fratrum Minorum de ſtrictiori obſeruantia, necnon Capuccinorum Sancti Franciſci, Reformatorum Sancti Dominici, Diſcalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulenſis, & Montis Coronę, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis Ieſu,
San-

Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somaſcha, Miniſtrorum Infirmorum, reſpectiuè Ordinibus, Societatibus, ſeù Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi.) Ne ſub cuiuſuis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, niſi per litteras in forma Breuis duntaxat, & non aliàs quemquam ad habitum Regularem ſuſcipiendum, nec etiam conuerſos, niſi in Conuentibus, Monaſterijs, & Domibus, auctoritate eiuſdem S. D. N. propediem in vnaquaque Prouincia deſignandis, recipere, aut receptos ad profeſſiones admittere vllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamſi imperfectum habitum, aut ſine caputio gerant, poſt præſentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit ipſo facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & paſſiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, eo ipſo incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis ſubiacere.

Receptiones verò, & profeſſiones quaslibet eorum, qui contra huiuſmodi Decretum admiſſi

miſſi fuerint, nullas, & irritas eſſe ad quemcunq; effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monaſteria à ſe probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hactenùs permiſſione ſua conſtituerit.

Cæteras verò licentias, ſiue particulares, quæ in hanc diem effectum non ſunt ſortitæ, reuocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc ſuum in ſolitis locis Vrbis publicatum ita prædictorum ſingulos afficere, ac ſi cuilibet perſonalitèr fu iſſet intimatum, Priuilegijs, Statutis, & Conſtitutionibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 20. menſis Iunij 1599.

Decreta pro reformatione Regularium, tàm Monachorum, quàm Mendicantium cuiuſcunque Ordinis, & Inſtituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NVllus omninò prætextu cuiuſcunque priuilegij, vel Superioritatis, etiam Generalatus, à ſeruitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus Superio-

res ijs tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint; Idem quoque præſtare valeant cum ægrotis, & ſtudiorum cauſa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superiores animaduertant ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum, alimenti etiam, ſi opus fuerit, ſubtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Caſuum conſcientiæ bis in hebdomada præſcriptis diebus in ſingulis Monaſterijs, & Conuentibus habeatur, ad quam Fratres omnes conueniant, eaq; abſoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam ſeſe vtilitèr exerceant.

Quo Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fidelibus obſeruentur. Præcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiamſi Superior ſit, bona immobilia, aut pecuniam, prouentus, cenſus, eleemoſynas, ſiue ex concionibus, ſiue ex lectionibus, aut pro Miſſis, tàm in propria Eccleſia, quàm vbicunq; celebrandis, aliouè ipſorum iuſto labore, & cauſa, & quocunque nomine acquiſita, etiamſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorũ largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus poſſidere poſſit; ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis redditibus, pecunijs, ac prouentibus confundantur, quo cõmunis inde

victus,

victus, & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit.

4 Neque Superioribus quicunque illi ſint, vllo pacto liceat eiuſdem fratribus, aut eorum alicui bona ſtabilia, etiam ad vſumfructum, vel vſum, adminiſtrationem, aut commendam, etiam depoſiti, aut cuſtodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam poſſideat, vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmiſſorum aliquo deliquerit, pœnas, nedum à Concilio Tridentino præſcriptas; ſed alias quoque multo grauiores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcunq; Superiorum diſpenſatio, nulla licentia quantum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excuſare poſſit, quo minus culpæ, & pœnæ ab eiuſdem Concilij Decretis impoſitæ, & ipſo facto incurrendæ obnoxij ſint, etiamſi Superiores aſſeuerent huiuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

8 Fratrum veſtitus, & ſuppellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omninò vniformis ſit Fratrum, & quorumcunque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quàm profeſſi ſunt, conueniat; ita vt nihil ſuperflui admittatur; nihil etiam, quod ſit neceſſarium, alicui denegetur.

9 Quæcunque Fratrum veſtes, ſiue laneæ, ſiue lineæ, omniſque alia ſupplex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibique ab vno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligentèr cuſtodiantur, vt indè Superioris arbitrio, proùt vnicuique opus fuerit, ſubminiſtrari opportunè poſſint.

10 Omnes etiam Superiores, quicunq; illi ſint, eodem pane, eodem vino, eodemq; obſonio, ſiue eadem (vt aiunt) pietantia, in communi menſa prima, vel ſecunda, niſi infirmitatis cauſa impediti fuerint, veſcantur, neque ſingulare aliquid, quo priuatim quiſque in cibum vtatur, vllo modo afferri poſſit, ſi quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, niſi panem, & aquam,

11 Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præſtationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expenſa in libro diſtincto fidelitèr, & diligentèr adnotari curent, neque in alios vſus, quàm ratione officij ſui neceſſarios, quicquam expendant, Cum verò contigerit ipſos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua ſibi, & ijs, qui ſecum erunt, victus, ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum ſuppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, adminiſtrationem bonorum, aut aliarum rerum, diſpenſationemq; pecuniarum, & reddituum

ſui

ſui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per ſe ipſum habere, ſiuè exercere poſſit; ſed vniuerſum id onus tribus Fratribus eiuſdem Conuentus à Generali ità demandetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tanquam Depoſitarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fidelitèr aſſeruet; alius de pecunijs, & rebus à Depoſitario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conuentui vniuerſo de neceſſarijs; mandante tamen ipſo Priore, non ſecundum proprium affectu, ſed iuxtà charitatis regulam, veluti bonus diſpenſator prouideat, officiorum huiuſmodi confuſione penitùs interdicta.

13 Cęterum hi tres tàm impenſi, quàm accepti ſingulis menſibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus eiuſdem Conuentus probatioribus, rerumq; vſu peritis, rationem reddant: Deindè ipſimet rurſus, pręſentibus Priore, & peritis prędictis, Generali, cum aduenerit: denique ipſe Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali ſaltem coram tribus Iudicibus, ab ipſo Capitulo ad hoc cōſtitutis, illorum omnium, vniuerſamq; ſuæ adminiſtrationis tàm publicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli deſcribatur, ad hoc, vt ad omne mandatum noſtrum, vel Sedis Apoſtolicę Romam tranſmitti poſſit.

 14 In

14 In vuoquoque Conuentu, Fratrum is tantùm deinceps conſtituatur,& in poſterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus conſuetis, vel etiam ſingulorum eleemoſynis, alijſuè quibuſcunque obuentionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè poſſit ſuſtentari; redditus verò, & ſupradicta omnia in communi loco, ac tuto diligentèr aſſeruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc noſtra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo poſſint; omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes &c. Si quis autem contra præſumpſerit attentare, is eo ipſo omni gradu, officioq; priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis exiſtat.

16 Nullus, niſi actu legat, vel prædicet, aliquo ſui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex neceſſaria cauſa Generalis iudicio probanda, ſocius ex eodem Ordine, qui illi Miniſter,concedendus erit,is niſi vigeſimum quintum agat annum, & qui communi ſeruitio ſit deputatus, non concedatur, & ſi commodè fieri poteſt, ſit laicus conuerſus.

18 Vt omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Conuentus clauſura perpetuò, ac diligentèr ſeruetur, ac propterea à Superiore ianitor conſtituatur,qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur;

tur:is ianuæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat,eamque nemini Fratrum aperiat, niſi ſocium; & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, niſi ex cauſa, & cùm ſocio, licentiaque ſingulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Sùperiore, qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata, ſociumque exituro adiungat, non petentis rogatu, ſed arbitrio ſuo, neque eundem ſæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omninò concedantur.

20 Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eamdem etiam Ianitor ſubeat, ſi ſciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cùm autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterùm adibit, benedictionem recepturus, qui à ſocio itineris rationem,& quid rei actũ ſit, diligentèr perquirat.

22 Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant,niſi priùs à Generali, vel Protectore duntaxat licentiam in ſcriptis impetrauerint.

23 Si quis autem ſine huiuſmodi facultate Romam venire præſumpſerit, voce actiua,& paſſiua biennio priuatus exiſtat, ſubiturum etiàm aliàs arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduerſus eos, qui ſupradictos admiſerint,& receperint,ſine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cùm ſibi videbitur cellas omnes reſerare poſſit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin ſemper à Superiore poſſit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus etiam Superior cellas ſiue in clauſtro, ſiue alibi ſeparatas à communi dormitorio habeat, ſed vnuſquiſque vnica cella eadem cùm cæteris aliorum fratrum coniuncta, nudis omnibus parietibus, ac lecto, & menſa, humilibus, vniformique ſupellectili (vt præfertur) quemadmodum Religioſos decet, contentus ſit: poſſit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentum, ſi eorum muneris, & officij neceſſitatem id exigere cognouerit: alteram etiam cellam concedere.

27 Cellæ, ſiue ædiculæ, quæ extra dormitorium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut aliàs ad communem vſum, & commoditatem Conuentus redigantur.

28 Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire poſſint, qui omnes ad certam formã redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur: ſed omnes obſtruantur ſtatim, cardinibus etiam è parietibus conuulſis, vt res illa non ad tempus facta, ſed perpetuò duratura videatur; cellis tamen Generalis, aut alterius

rius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30 Conuentus feneſtræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ità obſtruantur, vt omninò is proſpectus impediatur.

31 Valetudinarium in ſingulis Conuentibus certo, ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci ſitu, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit commodiſſimum eſſe poſſit, in quo Fratres omnes, cùm ægrotabunt, curentur, nec indè niſi recuperata ſanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpoſiti ſunt, omni ſedulitate, ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt, ne quid ęgrotis omninò deſit, quod ad ſanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, ſublatis licentijs, ac facultatibus hactenus quibuſcunque conceſſis, degentes extra Conuentus clauſtra, ad ea quamprimum reuocentur, nec de cætero, niſi ex grauiſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, huiuſmodi facultates concedi poſſint.

33 Nulli in poſterum ad habitum, aut profeſſionem admittantur, niſi in Conuentibus per Sedem Apoſtolicam in qualibet Prouincia deputandis.

34 Curent Superiores, vt Conſtitutio interdicens largitiones munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam ab omnibus in

quo-

quolibet Cōuentu inuiolabilitèr obſeruetur.

35 Vt omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta vocum, ſeu ſuffragiorum procuratione, tàm pro ſe ipſis, quàm pro alijs, tùm in Capitulis locorum, tùm in cæteris præſertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, ſeù alibi. Quicunque ſecus fecerint, prætèr alias pœnas, & cenſuras hactenus contra huiuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pęnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipſo incidant, & ad futura quæcunque paritèr inhabiles habeantur, ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit, niſi à Nobis, vel Succeſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum grauiùs etiam plectantur. Porrò ſupradictas omnes pœnas ad complices, ac ſimplicitèr ſcientes, & non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma prę ſcripta à SacroConcilio Tridentino, & Ordinis conſtitutionibus inuiolabilitèr ſeruetur, iurentque Electores ſecundùm veritatem cuiuſque conſcientiæ probiores, ac magis idoneos ſe electuros, ac propterea priuſquam ad electionem deueniatur; in primis, & ante omnia prælegantur conſtitutiones de qualitate, & requiſitis eligendorum, ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui poſſint, & conſue-

ue-

uerint regulas Ordinis, & Conſtitutiones obſeruare, prçſertim quç pertinent ad ſeruitium Chori, ac veſtitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex Fratribus cuiuslibet Prouinciæ, ſaltèm tres, qui dimittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confeſſiones etiam ipſorum Fratrum, ac Lectores publicos diligentèr ſimul examinent priuſquam probentur, & ad huiuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiam curæ ſit examinare, & probare, tàm quoad doctrinam, quam quoad mores, promouendos ad quoſcunque Ordines, in quo ſeruetur Decretum Congregationis Interpretum Sacri Concilij Tridentini, hac de cauſa, nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores ſint rationis quam in nouiſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo, ac propterea omni ſtudio inuigilent, vt quç in eorumdem Ordinum Regulis, & Conſtitutionibus de oratione mentali, ſilentio, ieiunijs, Capitulo culparum, alijſque ſpiritualibus exercitijs prudentèr, ac piè ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad vnguem obſeruentur, intelligantque ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe, quç vt faciliorem exitum ſortiantur, & fructus

vbe-

vberiores in animis Fratrum producant, valdè opportunum erit, ſi in quolibet Conuentu, ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regularique obſeruantia.

39 Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conſpicuo vniuſcunque Conuentus, in qua diſtinctè adnotetur quid ſingulis horis cuiuſque diei quilibet Frater præſtare debeat, vt certo quoque ſigno præmonitus, maiore animi præparatione ſuo muneri ſatisfacere poſſit. Quæ Ordinis Conſtitutiones, his Decretis non aduerſantur, inuiolatè cuſtodiendæ erunt.

40 Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc Decreta (donec, alia quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus obſeruari poſſint, diſtrictè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuſcunque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alios eorundem Ordinum Conſtitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omninò eorum ſingulis facultate illas declarandi, & aduerſus eas vnquam diſpenſandi. Alioquin ſciant ſe in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipſo facto, & ſine vlla exceptione reſpectiuè incidiſſe.

41 Ne

41 Ne verò prætextu dilatæ publicationis eorum obſeruatio, quoquomodo differri poſſit, aut impediri,volumus, vt poſt illorum publicationem in Conuentu,vel Monaſterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, alioſque Ordinum Superiores, cæteroſque quoſcunque Fratres præſentes, ſtatim: reliquos verò abſentes citra montes, vnius menſis,vltra montes, trium menſium ſpatio ita arctent, ac ſi eorum ſingulis peſonalitèr intimata fuiſſent.

42 Inſupèr mandamus, quòd Generales in ſingulis Conuentibus citra montes vnius menſis, vltrà verò montes, trium menſium curſu Decreta ſupradicta publicari faciant, ſub pœna priuationis Generalatus, alijſque arbitrio noſtro imponendis. Dat. Romæ apud S. Petrum die 25. menſis Iunij 1599.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia duntaxàt permiſſum eſt, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipſe ex cauſa communi totius Prouinciæ dūtaxàt facultatem huiuſmodi facere valeat, declarauitq; pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ contrafacientibus inflictam Sanctitati Suæ reſeruatam eſſe, interdicta omninò eorum Superioribus ſingulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Dat. Romæ die 20. Martij 1601.

De-

Decretum fel. rec. Clementis Papæ Octaui, ſuper caſuum reſeruatione ab omnibus Regularium in Superioribus obſeruandum.

SAnctiſſimus Dominus noſter, qui iam pridem accuratè perpendit, ac re ipſa comperit, quòd reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos pœnitentes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi Superiores admodum prudentèr, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſent in æternæ damnationis periculũ, & ſpiritualis remedij deſperationem; Ideò, vt huic malo Sanctitas Sua opportunè proſpiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet, exceptis ijs, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, proùt Subditorum vtilitati expedire prudentèr in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apoſtaſia, à Religione, ſiue habitu dimiſſo, ſiue retento, quando eo peruenerit, vt extra ſepta Monaſterij, ſeù Conuentus fiat egreſſio nocturna, ac furtiua è Monaſterio, ſeù Conuentu egreſſio etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale. Iuramentum falſum in iudicio regulari, ſeù legitimo.

Pro-

Procuratio, auxilium, ſeù conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fætum, etiam effectu non ſequuto.

Falſificatio manus, aut ſigilli Officialium Monaſterij, aut Conuentus. Furtum de rebus Monaſterij, ſeù Conuentus in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere conſummatus.

Occiſio, aut vulneratio, ſeù grauis percuſſio cuiuſque perſonæ.

Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud prætereà peccatum graue pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientiæ puritate reſeruandum videatur, id non alitèr fiat, quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura diſcuſſione, & conſenſu.

Non liceat Superioribus Regularium confeſſiones Subditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint, aut ipſimet ſubditi ſpontè, ac proprio motu id ijs petierint.

Superiores in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios, pro ſubditorum numero maiori, vel minori, ijque ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam reſer-

reſeruatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius iudicauerit.

Tàm Superiores pro tempore exiſtentes, quàm Confeſſarij, qui ad ſuperioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentiſſimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſſione habuerunt ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibuſdam peccatis, etiam non reſeruatis à Confeſſarijs imponendas, quæ Subditos ab huiuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Atque ita per quoſcumq; Regularium Superiores, quicunque illi ſunt, obſeruari mandauit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſuis Concilij, & etiam generalis Decretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſeruatis, aut Regulis in Generalibus, ſeù Prouincialibus Capitulis editis, ſtatutis, & Conſtitutionibus etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & conceſſionibus quorumcunque, quarum tenores hic pro expreſſis haberi voluit, cæteriſq; in contrarium facientibus quibuſcunque.

Dat. Romæ apud S. Petrum die 26. menſis Maij Anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declarauit, & declarat

rat, vt ſi huiuſmodi Regularium Confeſſarijs caſus alicuius reſeruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſſint nihilominus Confeſſarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, abſoluere.

Formula concedendi facultate pro Nouitijs ad regularem habitum recipiendis in Monaſterijs, & locis deſignatis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa Octauus cum Regularem diſciplinam reſtituere, atque in priſtinum ſtatum reuocare maximè cuperet, Regulareſque omnes, vitam, moreſque ſuos ad rationem eius inſtituti, quod quiſque profeſſus eſſet, ita componere, vt quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent ea potiſſimum ſinguli religioſiſſimè obſeruarent, generali Decreto, quod de menſe Iunij editum, tertia Iulij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religioſorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quemquam ad profeſſionem ante admitterēt; quam à Sanctitate Sua Monaſteria aliquot ad eam rem præſcripta eſſent, in quibus obſeruantia regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infra-

ſcriptis Monaſterijs, & Conuentibus Ordinis N. præfinitum eſſe numerum duntaxat eorum, qui vel ipſius Monaſterij cenſibus, vel conſuetis eleemoſynis ſuſtentari ibi commodè poſſunt, atque in ijs omnis fideliter obſeruari, quæ ſunt cum illorum profeſſionis perfectione coniuncta, nempè caſtitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vnà cum cæteris decretis particularibus, vel inſtituti ipſius, vel Pontificijs etiam ad victum, veſtitumq; communem ſpectantibus (ipſo Decreto, vt ſupra; edito, & promulgato, nequaquam obſtante) poteſtatem facit Superiori eiuſdem Ordinis Nouitiatus in infraſcriptis Monaſterijs, & Conuentibus erigendi. Nouitios recipiendi, educandi, atque ad profeſſionem admittendi modò tamen id ad præſcriptum inſtructionis iuſſu Suæ Sanctitatis editum neque alio modo fiat. Quoniam verò ea eſt Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monaſterijs, & Conuentibus ad alendos Nouitios præfinitis, regularis obſeruantia perpetuò retineatur, mandat, & præcipit, vt in ipſis pręſcriptus iam perſonarum numerus in poſterum ſeruetur, nulluſque omninò Superior cuiuſuis conditionis, perſonarum, & Nouitiorum numerum augere præſumat, ea pęna propoſita, vt in omnibus priuatus officijs, vocis actiuæ, & paſſiuæ ius omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua huiuſmodi facultatem per Congregationem

Re-

Reformationis Apoſtolicæ hoc Decreto Secretarij manu ſubſcripto concedi, non obſtante Decreto, vt ſupra promulgato. Dat. Romæ die., &c. Præſcribitur verò numerus Sacerdotum ..., Clericorum ..., Nouitiorum ...; Conuerſorum autem ...

N. Viſitationis, & Reformationis Apoſt. Sec.

Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & profeſſionem.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII., qui aliàs pro Regularis diſciplinæ reſtitutione, ſingulis regularium Ordinibus (quibuſdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in poſterum reciperent, receptoſuè ad profeſſionem admitterent, quouſque in aliquibus cuiuſuis Ordinis Monaſterijs, ſeù Conuentibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitijs deſignarentur, & approbarentur) ad eius, quam profeſſi ſunt, Regulæ præſcriptum, vitam, moreſque reſtituerent, & componerent; certior deinde factus, quoſdam omnium ferè Ordinũ Conuentus, ſeù Monaſteria ad priſtinam illam regularem viuendi formam, & diſciplinam, quam diutiùs deſiderauerat, fuiſſe redacta: in eiſdem Monaſterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijque recipi poſſent, ſub certis tamen legibus, ac ea præſertim, vt licen-

tia à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ prius obtenta eſſet) conceſſit, & ad illa deſignauit, & approbauit. Nunc volens vt ea, quæ pro Nouitiorum receptione, & inſtitutione de mandato Sanctitatis Suæ præſcripta fuerunt in poſterum accuratiùs, & exactiùs obſeruentur, vltra formam traditam in Conſtitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis Suę ſuper receptione Nouitiorum, decreuit, ac præſentis Decreti virtute mandauit ne in Conuentibus, ſeù Monaſterijs ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, ſeu dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis, Nouitij ad habitum recipi vllatenus poſſint, vel admitti, niſi priùs ab ipſa Congregatione, vel à proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis, in quorum Diœceſi Nouitiatus exiſtunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expreſsè, & nominatim Nouitij ipſi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti poſſint, licentiam in ſcriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad ſcripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eoſdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, ſcientiam, vitam, & mores, cæteraſque qualitates in ipſis Nouitijs requiſitas, obſeruentur inſtitutiones pro illis recipiendis

ab

ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter; nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinariorum ipſorum conſcientiam onerando, ſi quempiam approbauerint, vel admitti permiſerint, qui non ſit idoneus, & iuxtà conſtitutiones, & inſtitutiones prædictas; approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pęnis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum, qui, in admittendis ad libitum, & profeſſionem, Nouitijs, formam conſtitutionum, & inſtitutionum prædictarum non ſeruauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, ſeu Monaſterio prætérquàm in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis, vel vltra numerum in eorum ſingulis præſcriptum, ſeù præſcribendum receperint, vel admiſerint, ſeù aliàs præmiſſis quouis modo contrafecerint, irritum ex nunc, & inane decernens quicquid ſecus, vel aliàs, quauis auctoritate à quouis geſtum, vel attentatum fuerit. Non obſtantibus quibuſcumque &c. Dat. Romæ apud S. Petrum die 19. Maij 1602. Pontificatus eiuſdem SS. D. N. Anno Vndecimo.

Digitized by Google

Inſtitutiones ſuper receptione, & educatione Nouitiorum Religioſorum Monaſterijs, & Conuentibus deſignatis, vel deſignandis Clementis eiuſdem iuſſu editæ.

CVm ad regulárem diſciplinam in ſingulis Religioſorum Monaſterijs propagandam, Nouitiorum inſtitutio maximè vtilis ſit, ac neceſſaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatiſſimam priſcorum Patrum viuendi rationem relaxandam maiorem vim habuiſſe compertij ſit, quàm, vel nimiam in recipiendis Nouitijs facilitatem ſupra numerum, quem capere, atq; alere Monaſteria ipſa poſſent, vel negligentiā in probando, & examinando eorum ſpiritu, an verè eſſet ex Deo, atque ex præcipuo deſiderio illi inſeruiendi, vel deniq; incuriā in eis educandis, atq; inſtituendis. Idcircò, vt huiuſmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum inſtitutione, atque educatione, necnon in magiſtri, & aliorum miniſtrorum electione, præter alia, quæ in ſacris Canonibus, ac Decretis pręſertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuſcunque Ordinis, aut Inſtituti Conſtitutionibus continetur, tàm in aliàs deſignatis, quàm nunc, & in poſterum ad hoc deſignandis Monaſterijs, & Conuentibus, hæc, quæ ſequuntur, inuiolatè obſeruari, & exequi perpetuò curent.

Pri-

Primum, quòd attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquiſitionem, quæ habenda erit de vniuſcuiuſque natalibus,corporis habitudine,moribus,& vita anteacta, ac præcipuè eorum, qui ſextumdecimum ætatis ſuæ annum excedent, an criminoſi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius adminiſtrationis rationis obnoxij ſint iuxta formam Conſtitutionis fel. rec.Sixti V. & moderationum ſubſecutarum; illud etiam Superiores ad quos ſpectabit, ſedulò perquirant, vt quibus in Monaſterijs, & Conuentibus, ex Apoſtolica facultate Nouitiatus fuerint inſtituti, in ijs ad Religionem nullum in poſterum admittatur, qui & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & conditiones ſacris Canonibus, Summorumque Pontificum conſtitutionibus præſcriptas non habeat, iuxtà Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios die 19. Maij 1602. editum.

Quiſque recipiendus in aliquo ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea ſit ætate conſtitutus, quàm eius Ordinis, in quo recipietur regularia inſtituta, & ordinationes requirunt:eam verò literarum ſcientiam calleat aut illius addiſcendæ ſpem indubiam præſeferat,vt minores, & ſuis temporibus, maiores Ordines, iuxtà Decreta S.Concilij Tridentini ſuſcipere valeat. Sed ſi quis annum vigeſimũquintum excedens ad habitum regularem

admitti poſtulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuerſorum tantum, quibus literarum ſcientia non eſt neceſſaria; numerum referatur: ipſi autem Conuerſi non recipiantur ante vigeſimum ætatis ſuæ annum: & niſi ſaltem præcipua Doctrinæ Chriſtianæ capita nouerint.

Demùm Superiores diligenter exquirant, quo ſpiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberiùs famulari poſſint, an potiùs leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & ſubſidio ipſorum indigentes deſtituantur:

Prouideant quoque, vt omnes etiam Conuerſi recipiendi: priuſquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam profeſſuri ſunt tribus votis eſſentialibus, ſtatuque regulari, & alijs cuiuſque Ordinis peculiaribus inſtitutis, & conſtitutionibus diligenter inſtruantur. Et quia quarundam Religionum moris eſt, nedum Conuerſos ad profeſſionem admittendos, verùm, & oblatos, vt vocant recipere, circa ipſorum oblatorum receptionem vnaquæque Religio ſuas peculiares Conſtitutiones, ſpecialiaque inſtituta obſeruare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in

& in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confeſſionem totius anteactæ vitæ conſcientiam diſcutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem vniuſcuiuſq; Nouitiatus ſpectat, locus huiuſmodi propria clauſura ab ea parte Conuentus, & Monaſterij, in qua degunt profeſſi: ſegregatus ſit, atq; diſtinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, vt pro ſingulis ſinguli lectuli commodè ſterni poſſint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magiſtro, eiuſque ſocio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeù conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſque Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant.

Oratorium inſuper, ſeu Capella, ſi commodè fieri poterit, ad Nouitios in ſpiritualibus, præſertim in cæremonijs, Eccleſiaſticiſque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem benè concluſus, atque munitus adſit, ſin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis verò Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate

ritate (ſi opus fuerit) ne in eundem quiſquam alius ingrediatnr.

Ad huiuſmodi locum Nouitiatus nemini eiuſdem, vel alterius Ordinis regulari etiam Conuentus, & Monaſterij Officiali, vllo vnquàm tempore ſub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magiſtro, eiuſque ſocio, ac etiam Monaſterij, aut Conuentus Superiori, ſi quandocunque ingrediendum ſibi neceſſario exiſtimauerit, quo caſu tamen aliquem ſemper ex ſenioribus Conuentus, vel Monaſterij Patribus ſocium aſſumat.

Huius loci clauſuræ clauis apud Magiſtrum ſemper aſſeruetur, illique ſoli liceat ea graui tantùm cauſa ingreſſum illuc alicui permittere: ſi quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magiſtro ſocius, ſi per Nouitiorum inſtruendorum multitudinem neceſſarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) conſimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen ſpectat, dicto Magiſtro immediatè ſubiectus exiſtat, eliganturq; tàm Magiſter, quàm ſocius per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiuſmodi ſubituri. Quod ſi aliquo caſu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat tunc electionem Magiſtri Nouitiorum, & ſocij huiuſmodi in his nouis locis

per

per Generalem, vel Prouincialem, ſeù Miniſtrum,aut eorum Viſitatores,ſeu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum conſenſu fieri permittatur: idemque ſeruetur,ſi intra trienniũ alterum, vel vtrunque vrgenti aliqua de cauſa ex illis locis amoueri,vel mori contigerit,in cuius,vel quorum locum alij conſimiles ſubrogari debeant.

Tam Nouitiorum Magiſter, quàm ſocius ab ijs omnibus officijs, oneribuſque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipſe Magiſter ſacerdotali Ordine ſit initiatus,ac in quinto ſaltem ſupra trigeſimum ętatis ſuę anno conſtitutus, & per decennium à profeſſione emiſſa in religione perſtiterit: Socius verò trigeſimum annum excedat, ſintque ambo doctrina,& quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præſtantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non ſine affabilitate graues, zelum Dei cum manſuetudine præſeferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, iræ præſertim, & indignationis, quæ in ſe, & erga alios charitatem impedire conſueuerunt, quàm longiſſimè alieni, & tales demum, qui in omnibus ſeipſos bonorum operum exemplũ præbeant, vt ij, qui eorum curæ ſubſunt, illos non tàm metuant,quàm reuereantur, nec

illis

illis vnquam detrahere quicquam poſſint.

Habeat etiam Magiſter plenam, & abſolutam poteſtatem circa Nouitiorum Inſtitutionem, ac Nouitiatus regimen, itaut in illis nemini (Viſitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore ſe ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari diſciplina ſedulo exerceantur, agnoſcantque præcipuè diuinæ, qua digni facti ſunt, vocationis præſtantiam, & excellentiam, quæ vera ſit, atque perfecta votorum ſolemnium, & quam neceſſaria cuiuſqueOrdinis Conſtitutionum obſeruantia, modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuosè perſiſtendi, illicitas paſſiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt, atque procliuis) per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi, auſteritatem, ieiunia, cilicia, diſciplinas, cōſcientiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim, quæ bis ſaltem ſingulis menſibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum cordis, & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria, per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumque ſilentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat vnuſquiſque ſecun-

cundum propriam capacitatem,& ordinē ſibi à Magiſtro præſcriptum,ac pluries in die propriam conſcientiam vnuſquiſque examinare contendat. Ipſi autem Magiſtro ſoli Nouitiorum confeſſiones audiēdi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali,ſi ità expedire iudicauerit, vel per ſeipſum, vel per aliū ab eo deputandum,ſemel,aut bis in anno eorundem Nouitiorum confeſſiones audire.

Quotidie Miſſæ ſacrificio interſint,& ſtatutis horis in Choro, nocturnis, diuturniſque diuinis Officijs aſſiſtant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent legant, vel ſcribant res ſpirituales, modeſtam animi recreationem interponant, quæ in ſolitario loco,& commodo extra Nouitiatum ſemel in hebdomada,vel in alterius ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur; fiatque ſemper Magiſtro præſente, vel ſocio, qui multum inuigilent,ne duo ab alijs commorentur diſiuncti,atque eo tempore,cuiuſque in quam natura feratur propenſione inſcrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatus, & probationis tempore, vnà cum Profeſſis, niſi in Choro,in Eccleſia tempore officiorum,in proceſſionibus,aut in cœnaculo cauſa refectionis commorari, nec permittatur eis Profeſſos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiuſque neceſſitatibus,quę accidere poſſunt,vnus ex Nouitijs

nitijs ipſis,ætate, moribuſq; prouectior deputetur, qui abſente ſocio, Magiſtro permittente, omnia, prout opus fuerit; agat, cui etiam ianuæ cuſtodia, & rerum leuioris momenti prouiſio intra Nouitiatum committi poterit.

Cùm autem, licet Clericorum benè inſtituendorum cura debeat eſſe præcipua. Conuerſorum tamen religioſa inſtructio non ſit prętermittenda, quin potius ęquanimiter amplexanda, quandoquidem ſatis exploratum eſt; iſtorum etiam, cum regulam profiteantur eandem perfectam educationem, tum religioni decorem, & ornamentum, tum alijs Chriſtifidelibus ædificationem, exemplum, atque vtilitatem afferre. Conuerſis ipſis à Clericorum Nouitiatu ſeparatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) aſſignari præcipitur. Illi tamen hac ſeparatione non obſtante Magiſtro Nouitiorum, ſeu Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum iuxta cuiuſque Ordinis Statuta, & Conſtitutiones ſubditi eſſe, & obedientiam pręſtare debebunt à quo non tantum circa corporalia obſequia probandi, & exercendi, verùm etiam, pro eorum capacitate, & commoditate de ſpiritualibus, præſertim de modo mentalitèr orandi, diligenter inſtruendi erunt, quod vt commodiùs fiat, ad Capitula, & ſpirituales conciones, quæ per Magiſtros Nouitijs fieri ſolent, accerſiri debeant, & in Eccleſijs ſtatutis horis conue-

ueniant, niſi tunc in ſuis officijs actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapſo, ij tantùm qui non ſolùm religioſæ perfectionis capaces; ſed ad laborem corporalem apti nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum, quoad Clericos decimumſextum, quo verò ad Conuerſos, vigeſimumprimum exceſſerint) ad profeſſionem admittantur; Sed qui ad Conuerſorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum ſtatum tranſire, etiam durante tempore probationis, non poſſint.

Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit conſtitutus, particularem librum habeat, in quo vniuſcuiuſque Nouitij profeſſio regiſtretur, illamque Nouitius profeſſus, propria manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint, ſubſcribant.

Conuerſus verò literarum ignarus, profeſſus, in eorũdem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, pręſentia propria manu ſignum Crucis apponat, aſſeruetur que liber, & cuſtodiatur in Archiuio, vbi ſcripturæ ad Monaſterium, ſeù Conuentũ pertinentes reponi conſueuerũt.

Quia verò in quibuſdam Ordinibus filiationis vſus eſt receptus, declaratur, quòd licèt decretum ſit, vt Nouitijs educandis certa Monaſteria, aut Conuentus deſignata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen ſit Superio-

rioribus Monaſteriorum,& Conuentuum huiuſmodi Ordinum, in quibus filiationis vſus receptus eſt eos, quos prænarratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios iuxtà cuiuſque Ordinis conſtitutiones adſcribere, ſicque adſcriptos, cum iuxtà præſentes inſtitutiones, & aliàs, ſeruatis ſeruandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Nouitiatuum, cum teſtimonialibus literis tranſmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, ſeù Monaſteriorum filij, eorumdem nomine, & inſtantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monaſteria, ſeu Conuentus filiationis huiuſmodi remittantur, in profeſſorio ad perfectionem, vt præmiſſum eſt, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monaſterij, ſeù Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Prouincialis partes erunt, numerum præſcribere pro omnibus, & eam ſimiliter rationem circa alimentorum contributionem eſt (ſi opus fuerit) inire, ac ſingulis Conuentibus, & Monaſterijs præſcribere; quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Profeſſorum numerum (ſicut præmittitur) recepti meliùs in bono ſpiritu, regulariſque diſciplinæ obſeruantia ſtabiliantur,& confirmentur, mandatur vt ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conuentibus, aut Monaſteriis pro Nouitiatibus aſſi-

aſſignatis locus aderit ſecundi Nouitiatus, ſiue Profeſſorij ab ea, quæ Nouitiorum eſt, atq; antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus, & ſegregatus, ibi collocentur, ſi Monaſterium, aut Conuentus eos alere queat, ſin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monaſterium transferantur, in quo is locus cum requiſitis ad Nouitiatum ſupranarratis reperiatur, vel accomodetur, aut de nouo conſtruatur.

Ab hoc tamen illę Religiones excipiuntur, quæ ſuarum Cōſtitutionum, ſeù Inſtitutorum vigore, maioris temporis curſu nouos profeſſos, intra Nouitiatum detinere conſueſcunt, quibus in hac parte nō derogatur, illis tamen permittitur, vt prædictis eorum conſtitutionibus non obſtantibus, idipſum facere poſſint, ſi id rationi, ac Religioni magis expedire diiudicauerint, quibus in locis degant ſub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quàm ſeruent antiquiores profeſſi, ita quod in negotijs Monaſteriorum, aut Conuentuum non ſe intromittere, nec communibus tractatibus intereſſe, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quouſque ad ætatem ſacris Ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem deuenerint, vel ſaltem per triennium poſt profeſſionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt literarum ſtudijs operam nauare ſub directione,

ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magiſtrum præditum eſſe oportere dictum eſt.

Declaratur tamen, quod propter præmiſſa non cenſeatur concesſa licentia recipiendi Nouitios, niſi in locis pro Nouitiatu deſignatis, aut in poſterum deſignandis, & pro numero dumtaxat in eorum ſingulis præſcripto, vel præſcribendo.

Denique ſi illi, qui inter Religioſos gradu, & ordine Superiores ſunt, & alij ad quos ſpectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, ſeù quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioreſque pro modo admiſſæ culpæ pœnas, ſe ſabituros certò ſciant. Dat. Romæ apud S. Petrum die 19. Martij 1603.

Ant. Seneca Refor. Apoſt. Secr.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto, indictione ſeptima, Pontific. autem SS. D. N. D. Vrbani Diuina Prouidentia PP. VIII. Anno eius ſecundo die verò vigeſima ſexta menſis Octobris, ſupraſcripta Decreta tàm Sac. Congregationis Concilij, quàm ſa. me. Clem. VIII. affixa, & publicata fuerunt, ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis], & Principis Apoſtolorum, necnon in Acie Campi Floræ, vt moris eſt, per nos Camillum Fundatum, & Iulium Marzitellum Curſores Sanctiſſimi.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curſ.

De-

Decretum S. Congregationis Concilij.

SS. D. N. VRBANI PAPÆ VIII. Iuſſu editum

De rebus Regularium non alienandis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum rerum experimento edocta, quantum Religiones accipiant detrimenti ex bonorum immobilium, & pretioſorum mobilium diſtractionibus, quas crebro faciunt Regulares, Apoſtolicis priuilegijs innixi, ac proindè operę pretium putans, illorum facilitatem aliqua ratione compeſcere; ſpeciali SS. D. N. iuſſu, Generalibus, & Prouincialibus Capitulis, vel Congregationibus, Abbatibus, Generalibus, & quibuſcunq; alijs Superioribus Regularibus, cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Inſtituti intra fines Europæ exiſtentibus, omnium rerum, & bonorum immobilium, ac pretioſorum mobilium alienationem, omneq; pactum, per quod ipſorum dominium transfertur, cenſus perpetuos, ſeu vitalitios, hypothecam, locationem, & conductionem vltrà triennium, conceſſionem in feudum, vel emphyteuſim, præterquam in caſibus à iure permiſſis, fieri perpetuò prohibet, atque interdicit, abſque ipſius Congregationis Concilij expreſſa licentia in ſcriptis, & gratis concedenda, ſub pœna pri-

uationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, vociſque actiuæ, & paſſiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterùm obtinenda, quam ipſo facto abſque alia declaratione incurrant, ſublata etiam Generali, & Protectori illam moderãdi, aut relaxandi facultate; pœnis nihilominus Apoſtolicarum Conſtitut. & præſertim fel. rec. Pauli II. quæ incipit *Ambitioſæ* in ſuo robore permanſuris. Alienationes verò, pacta, cenſus, hypotecas, locationes, conductiones, & conceſſiones quaſcunque contra huiuſmodi prohibitionem faciendas, Sanctitatis Suæ authoritate, ipſo iure nullas, atque irritas decernit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcunque perſonarum, atq; Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, cuiuſuis alterius Inſtituti, etiam neceſſario, & in indiuiduo exprimẽdis. Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcunq;: necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus,

ribus,& inſolitis clauſulis,necnon irritantibus decretis,etiam motu proprio,& ex certa ſciētia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet,etiam per viam communicationis,ſeù extenſionis,conceſſis,& iteratis vicibus approbatis,& innouatis; etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus,ac formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum,non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda,& aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet tenores huiuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes, quibus quoad ea, quæ præſenti Decreto, ac prohibitioni aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris,ſpecialitèr,& expreſsè, Sanctitatis Suæ authoritate, derogat, cæteriſq; contrarijs quibuſcunque. Dat. Romæ die vij. Septembris MDCXXIV.

Coſmus Card. de Torres.

Loco † Sigilli.

Proſper Fagnanus S. Cong. Secr.

Die 16. *Septembris* 1624. *Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis Vrbis, per me Io: Rädica SS. D. N. Papæ Curſ.*

Brandimartes Latinus pro D. Mag. Curſ.

CVm poſt editum Decretum de rebus Regularium non alienandis compertum ſit, Regulares, qui eodem decreto prohibentur cenſus imponere, & alios contractus facere ſuper bonis ad eorũ Monaſteria pertinen. loco cenſuum, & contractuum huiuſmodi pecunias accipere mutuò, etiam ſine alicuius lucri ſolutione, vel ad cambium cùm ſolutione alicuius lucri, etiã ceſſantis, vel damni emergentis cum obligatione, ſeù hypotheca bonorum, aut dato pignore. Cumque ex huiuſmodi contractibus eludatur mens S. Congregationis, cui in primis in votis fuit conſulere Religionum indemnitati, quæ ex dictis contractibus plurimum læduntur, Sanctiſs. Dominus Noſter approbante, decreuit, & declarauit, non licere Regularibus pecunias, vt ſupra proponitur, accipere, & ſi acceperint in ipſius Decreti pœnas ipſo facto incidere. Dat. Romæ 21. Martij 1626. quod innouatur hac die 19. Septembris 1643.

Io: B. Card. Pamphilius.

Franciſcus Paulutius S. C. Conc. Secr.

Die 21. Octobris 1643. Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis Vrbis, per me Franciſcum Angelum Curſorem.

Dominicus Mangilius pro D. Mag. Curſ.

Pro-

Prohibitio alienandi bona Eccleſiaſtica, aut illa vltra triennium locandi.

Præter hanc Conſtitutionem Pauli II. editam Anno Domini 1467. die prima Martij. Quò ad locationes extat Conc. Tridentinum ſeſs. 25. cap. 11. Quò ad alienationes verò extant Conſtitut. 1. Leonis I. Occaſio &c. Pauli IV. Conſtitut. 2. Iniunctum &c., & Pij V. Conſtit. 69. Volentes &c., & alia Conſtit, 98. Et ſi de ſingulis &c. Quò verò ad Iudices huiuſmodi Alienationum extat Conſtitutio Pauli II. quæ eſt 2. Cum in omnibus &c.

PAVLVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

V. *Ad perpetuam rei memoriam*.

AMbitioſæ cupiditati, illorum præcipuè, qui diuinis, & humanis affectatis, damnatione propoſita, immobilia, & pretioſa mobilia Deo dicata, ex quibus Eccleſiæ, Monaſteria, & Pia loca reguntur, illuſtranturque, & eorum Miniſtri ſibi alimoniam vendicant, prophanis vſibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Diuini cultus detrimento, exquiſitis medijs vſurpare præſumunt, occurrere cupientes.

Digitized by Google

§. 1. Omnium rerum, & bonorum Eccleſiaſticorum alienationem, omneque pactum, per quod ipſorum dominium, conceſſionem, hypothecam, locationem, & conductionem, vltrà triennium, necnon infeudationem, vel contractum emphyteoticum, præterquam in caſibus à iure permiſſis, ac de rebus, & bonis in emphyteuſim ab antiquo concedi ſolitis, & tunc cum Eccleſiarum euidenti vtilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ ſeruando ſeruari non poſſunt, pro inſtantis temporis exigentia, hac perpetuò valitura Conſtitutione fieri prohibemus.

§. 2. Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, Prohibitionibus, & Decretis aliàs ſuper hoc editis, quæ tenore præſentium innouamus, in ſuo nihilominus robore permanſuris.

§. 3. Si quis contra huius noſtræ prohibitionis ſeriem de bonis, & rebus eiſdem quicquam alienare præſumpſerit, alienatio, hypotheca, conceſſio, locatio, conductio, & infeudatio huiuſmodi nullius omninò ſit roboris, vel momenti, & tàm, qui alienat, quàm is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, ſententiam excommunicationis incurrat; Alienanti verò bona Eccleſiarum, Monaſteriorum, locorumque Piorum quorumlibet, inconſulto Romano Pontifice, aut contra præſentis Conſtitutionis tenorem, ſi

Pon-

Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat Dignitate, ingreſſus Eccleſiæ ſit penitus interdictus, &c, ſi per ſex menſes immediatè ſequentes, ſub interdicto huiuſmodi, animo, quod abſit, perſeuerauerit indurato, lapſis menſibus eiſdem, à regimine, & adminiſtratione ſuæ Eccleſiæ, vel Monaſterij, cui præſidet in ſpiritualibus, & temporalibus ſit, eo ipſo ſuſpenſus: Inferiores verò Prælati Commendatarij, & aliarum Eccleſiarum Rectores, Beneficiati, vel adminiſtrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præpoſituris, Præpoſitatibus, Dignitatibus, Perſonatibus, Adminiſtrationibus, Officijs, Canonicatibus, Præbendis, alijſque Eccleſiaſticis cum cura, & ſine, ſæcularibus, & Regularibus beneficijs, quorum res, & bona alienarunt dumtaxat, ipſo facto priuati exiſtant, illaque abſque declaratione aliqua vacare cenſeatur, poſſintque per locorum Ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, perſonis idoneis (illis exceptis, quæ proptereà priuatæ fuerint) liberè de iure conferri, niſi aliàs diſpoſitioni Apoſtolicæ Sedis ſint ſpecialitèr, aut generalitèr reſeruata, & nihilominùs alienatæ res, & bona huiuſmodi ad Eccleſias, Monaſteria, & loca pia, ad quæ ante alienationem huiuſmodi pertinebant, liberè reuertantur.

Nulli ergo hominum liceat &c.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſeptimo Kal. Martij Pontificatus noſtri Anno quarto.

Nota delli Decreti, che li Superiori Regolari ſono tenuti publicare ogn'Anno.

1. IL Lunedì doppo la prima Domenica dell'Auuento, ò in vno delli dieci giorni immediatamente ſeguenti, li Superiori locali di ciaſcun Monaſtero, Conuento, e Caſa Regolare ſon obligati far leggere in publico Refettorio li Decreti *de celebratione Miſſarum* fatti dalla Sacra Congregatione del Concilio con autorità ſpeciale della Santità di N.S. Papa Innocenzio XII. ſotto li 23. Nouembre 1697. che cominciano *Nuper à Congregatione* &c. che ſono à carte 177., ſotto pena di priuazione di offitio, e di voce attiua, e paſſiua da incorrerſi *ipſo facto*.
2. L'iſteſſo ſotto le medeſime pene ſon obligati fare il Venerdì doppo l'ottaua della ſolennità del Corpo di Chriſto, ò in vno delli dieci giorni immediatamente ſeguenti.
3. Il Venerdì doppo l'Ottaua dell'Aſſunzione della Beata Vergine, ò almeno per tutto il meſe d'Agoſto, li medeſimi Superiori locali ſon obligati in publica tauola, ò

in

in vn Capitolo ſpecialmente conuocato à queſt'effetto auuiſare i loro Sudditi dell' oſſeruanza, & eſſecuzione delle Conſtituzioni Apoſtoliche, e Decreti ſpettanti al Sant'Offizio, e particolarmente di quelli, de' quali ſi fà menzione nel Decreto publicato dalla ſanta memoria di Papa Vrbano VIII. ſotto li 7. di Giugno 1633. che comincia, *SS. D. N. ſedulò incumbens &c.* che ſtà à carte 3. e poi confermato li 5. Nouembre 1637. ſotto pena di priuazione d'offizio, e di voce attiua, e paſſiua da incorrerſi ipſo facto, & altre pene ad arbitrio di Sua Santità.

4\. Il medeſimo ſotto l'iſteſſe pene ſono obligati à fare reſpettiuamente gli altri Superiori dell'Ordine in qualſiuoglia Capitolo Generale, e Prouinciale, & in ogni congreſſo, e Compagnia Capitolare.

Li quali deuono anco procurare, e fare, che in ogni Conuento ſtia affiſſa continuamente vna copia del detto Decreto *Sanctiſs. D. N. ſedulo incumbens &c.* in qualche luogo publico, doue poſſa commodamente vederſi, e leggerſi dalli Religioſi ſudditi.

E dar conto alla Sacra Congregazione della Santiſſima Inquiſitione di Roma, di hauer auuiſato i loro ſudditi, come ſopra.

Auuertendo, che li Tranſgreſſori ſaranno puniti infallibilmente, e contro di loro ſi pro-

procederà nel Tribunale del Sant'Offizio, come nel ſudetto Decreto del 1633.

5. Due volte l'anno almeno, li detti Superiori in ogni Conuento, Monaſtero, ò caſa Regolare ſon tenuti far leggere in publica menſa li Decreti *de Regularibus Apoſtatis, & eiectis* fatti dalla Sacra Congregazione del Concilio con facoltà ſpeciale della ſan. mem. di Vrbano VIII. ſotto li 21. Settembre 1624. che cominciano *Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum Regularium electorum, & fugitiuorum &c.* che ſono à carte 212., & inſieme anco li Decreti generali della ſan: me: di Clemente VIII. ſpettanti alla Riforma de'Regolari alla Recezzione, Profeſſione, & Inſtituzione de' Nouitij, che incominciano: *Regularis diſciplinæ* &c. e ſono à car. 220. quali Decreti dalla medeſima Sac. Congregazione del Concilio furono innouati nelli detti Decreti *de Regularibus Apoſtatis, & eiectis* &c. & à quelli vanno anneſſi.

Chi preſume far il contrario incorre la pena di priuazione di tutti gli offizij, che hà, e di voce attiua, e paſſiua, e d'inhabilità perpetua alli medeſimi officij, e voce, la qual pena è riſeruata à Sua Santità.

6. Dentro al meſe di Gennaro, ſotto le medeſime pene di priuazione degl'officij, e di voce attiua, e paſſiua alli Superiori, che traſ-

traſgrediranno, denon leggerſi li Decreti di Vrbano VIII., e di Clemente VIII. *de largitione munerum*, che cominciano i primi: *Nuper à Congregatione nonnullorum &c.*, e ſono à carte 170., e li ſecondi, cioè di Clemente Ottauo cominciano: *Religioſæ Congregationes &c.*, e ſono à carte 155.

7. Si deue leggere in ciaſchedun Anno nelle Calende di Marzo, ò dentro il detto meſe il Decreto della Santiſſima Inquiſizione fatto li 8. di Luglio 1660. alla preſenza della Santità di Noſtro Sig. Papa Aleſſandro Settimo, che comincia. *Licet aliàs per Conſtitutionem*, che è à car. 148., e deue darſi auuiſo alli Superiori, eſſerſi letto il ſopradetto Decreto con fede ſottoſcritta da loro, e da dui, ò tre altri dell' iſteſſo Conuento alla Sacra Congregatione della Santiſſima Inquiſizione di Roma.

Si auuerte, che la grazia, e facoltà di dieci giorni di tempo oltre il Lunedì, e Venerdì, come à num. 1. & 2. la conceſſe la Congregatione de' Regolari con Decreto delli 12. Marzo 1638. quella di tutto il meſe d'Agoſto, come à num. 3. la Congregatione dell'Inquiſizione con Decreto de 5. Nouemb. 1638. e quella di tutto il meſe di Marzo, come à num. 7. la ſan. mem. di Clemente IX. con Decreto pure del Sant'Officio ſotto li 7. Nouembre 1668.

IN-

INDEX CONSTITVTIONVM Ad Officium S. Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium.

Quarum præcipuè obſeruantia, & executio iniungitur, præmiſſo Decreto SS. D. N. VRBANI Papæ VIII. pag. 3.

ALEXANDRI VII. Conſt. 96. incip. *Licet aliàs*. pag. 148

CLEMENTIS VIII. Conſt. 42. incip. *Cũ ſicut*. 79

Conſt. 81. incip. *Et ſi aliàs*. 41

GREGORIJ XIII. Conſt. 21. incipit *Officij noſtri partes*, pag. 37

GREGORIJ XV. Conſtit. 27. incip. *Romanus Pontifex in ſpecula*. 111

Conſt. 28. incip. *Romani Pontificis*. 81

Conſt. 29. incip. *SS. D. N. auditis*. 104

Conſt. 34. incip. *Vniuerſi Dominici gregis*. 30

Conſt. 40. incip. *Apoſtolatus officium*. 123

IVLIJ III. Conſt. 11. incip. *Licèt à diuerſis*. 12

PAVLI V. Conſt. 26. incip. *Romanus Pontifex*. 85

Conſt. 97. incip. *Regis pacifici*. 94

PIJ IV. Conſt. 31. incip. *Cum ſicut nuper*. 27

PIJ V. Conſt. 82. incip. *Si de protegendis*. 17

SIXTI V. Conſtitut. 17. incip. *Cœli, & Terræ Creator*. 51

VRBANI VIII. Conſt. 37. incip. *Sanctiſſimus D. N. ſolicitè animaduertens*. 131

Conſt. 50. incip. *Sanctiſs. D. N. pro debito ſui paſtoralis officij*. 137

Conſt. 79. incip. *Apoſtolatus officium*. 45

Con-

Digitized by Google

Conſt.113.incip.*Inſcrutabilis iudiciorum Dei.* 67
Conſt.114. incip. *Apoſtolatus officium.* 126
Conſt.155. incip. *Cùm ſicut accepimus.* 139
Conſt.157. incip. *Aliàs fel. rec. Gregorius Papa XV.* 117

Conſtitutiones aliæ pro Regularibus.

CLEMENTIS VIII. Conſt.28. de largitione munerum &c.incipit *Religioſæ Congregationes.* pag.155
VRBANI VIII. Confirmatio declarationis prædictæ Conſtit. de largitione munerum &c. incipit *Nuper à Congregatione nonnullorum.* 170
Confirmatio Decretorum Congreg. S. R. E. Card. Concilij Tridentini Interpretum, Innocentij XII. ſuper celebratione Miſſarum incipit *Nuper à Congregatione.* 177
Decreta S. Congr. Concilij, de Regularibus Apoſtatis, & eiectis incip. *Sac. Congregatio Cardinalium.* 212
De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis niſi in Conuentibus deſignandis incipit *Sanctiſſ. in Chriſto Pater.* 222
Formula recipiendi Nouitios. 241
Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios, incip. *Sanctiſs. in Chriſto Pater.* 243
Inſtitutiones ſuper prædicta receptione, & educatione,incip. *Cum ad Regularem &c.* 246
Decretum ſuper reſeruatione caſuum,ab omnibus

nibus Regularium Superioribus obſeruandum, incip. *Sanctiſsimus Dominus noſter, qui iampridem*. 238
CLEMENTIS VIII. Decreta pro Regulariũ reformatione &c. incip. *Regularis diſciplinæ*. 220
Decreta ſuper reformatione Regularium tàm Monachorum, quàm Mendicantium, incipit *Nullus omninò*. 225
Decreta Sacr. Congreg. Concil. SS. D. N. Vrbani Papæ VIII. iuſſu edita de rebus Regularium non alienandis. 259
PAVLI II. Conſt. 5. de rebus Eccleſiaſticis non alienandis &c. incip. *Ambitioſæ &c.* 263

IN-

Digitized by Google

INDEX MATERIARVM,

Quæ in præinſertis Apoſtolicis Conſtitutionibus continentur.

Aſtrologiæ iudiciariæ artem, aliaque diuinationum genera, exercentis, libroſue deſuper legentis, vel tenentis pœna. Sixti V. Conſt. 17. pag. 51
Eaque aucta, & extenſa ad alia. Vrbani VIII. Conſt. 113. 67
Beatificatorum nondum, necCanonizatorum Imagines cum radijs, ſplendoribus, aut laureolis proponi: Eiſque tabellæ, aut luminaria ad eorum ſepulchra apponi: eorumue geſta, miracula, reuelationes, & beneficiorum impetrationes, publicari, aut imprimi prohibentur. Vrb. VIII. Conſt. 37. 131
Carceratum ex cauſa Sancti Officij eximentis, vel, ne carceretur, impedientis, pœna. Pij V. Conſtit. 82. 17
Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis materia. Pauli V. Conſt. 97. pag. 94. & Gregor. XV. Conſt. 29. 104
Confeſſarij ſollicitantes ad turpia in confeſſione, quæ pœna coerceantur. Pij IV. Conſtit. 31. pag. 27. & Greg. XV. Conſt. 34. 30
Confeſſarij monere debent ſollicitatos in confeſſione, vt ſollicitantes Confeſſarios denuncient. Greg. XV. Conſt. 34. 30
Confeſſionem ſacramẽtalem audientis ad ordi-

dinem Presbyteratus non promoti, cauſa pertinet ad Sanctum Officium. Greg. XIII. Conſt.21. pag.37. Eiuſq; pœna. Clem.VIII. Conſt. 81. pag. 41. Non ſuffragante minori ætate. Vrbani VIII. Conſt.79. 45

Hæretici in Italiæ,& adiacentium Inſularum, locis commorari prohibentur; Eorumque fautorum,& receptatorum pęna.Greg.XV. Conſt. 28. 81

Impedientes Inquiſitores in eorum officio, eorumque complices, & fautores, ſeueriùs puniuntur. Iulij III. Conſt. 11. 12

Ingerentes ſe in cauſis Inquiſitionis, præter Ordinarios, & Inquiſitores damnantur. Iulij III. Conſt.11. 12

Inquiſitorum Laicos ad criminis hæreſis cognitionem admittendum pœna. Iulij III. Conſtit. 12. 12

Itali ad loca, in quibus liber,& publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtit, proficiſci, in eiſuè habitare, prohibentur, Clem.VIII. Conſt. 42. 79

Largitio munerum Regularibus interdicitur. Clem.VIII.Conſt.28,pag.155. & Vrb.VIII. Conſt. 267.

Libri vbicumque compoſiti ſine Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam ſine Ordinarij,& Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum licentia imprimi prohibentur. Vrbani VIII. Conſt. 50. 157

Libros

Libros prohibitos legendi, habendiuè, licentiarum reuocatio Gregor. XV. Conſtit. 30. pag. 125. & Vrb. VIII. Conſtit. 114. 126

Miſſas celebrantis ad ordinem Presbyteratus non promoti, cauſa ſpectat ad Sanctum Officium. Gregor. XIII. Conſtit. 21. pag. 37. Eiuſque pœna. Clem. VIII. Conſt. 81. pag. 31 Non excuſante minori ætate. Vrbani VIII. Conſtit. 79. 45

Offendentium Miniſtros Sancti Officij, necnon Accuſatores, Denunciatores, vel Teſtes, pœnæ. Pij V. Conſt. 82. 17

Regulares omnes quomodolibet priuilegiati comprehenduntur in Conſtitutionibus Apoſtolicis in concernentibus Fidem Catholicam, & S. Inquiſitionis Officium hactenus editis, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendis, niſi ſpecialiter in eis excipiantur. Vrbani VIII. Conſtitut. 155. pag. 139

Superiores Regularium iubentur commonere ſuos ſubditos de obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, ad Sanctum Officium pertinentium, in principio Decreti. pag. 3. Necnon affigere in loco apud eos publico exempla huius Decreti. Et de tali affixione, & commonitione publico documento certiorem facere Sac. Congregationem S. Officij Vrbis. In fine Decreti. 11

Su-

Superiores Regularium cauſas ſuorum ſubditorum ad Sanctum Officium pertinentes cognoſcere prohibentur. Pauli V. conſt.26. pag.85. & Alex.VII. conſt. 66. 148
Viuæ vocis oraculo factarum conceſſionum reuocatio. Gregor.XV. conſt. 27. pag. 111. & Vrbani VIII. conſt. 157.

FINIS.

Digitized by Google

Amen dico vobis quicunque
Amen dico vo[illegible]

Digitized by Google